

Τζάκι και πήρε μια απ' τις πολλές φωτογραφίες που βρίσκονταν πάνω σ' αυτό. 'Η φωτογραφία εκείνη παρίστανε το Ρενώ, με στολή υπολοχαγού του πυροβολικού.

— 'Ορίστε! πρόσθεσε η Λιλιάν. Δεν ήξερα πως ήταν αξιωματικός ο Ρενώ. Βλέπω στο περιλαίμιό του τον αριθμό 32. Θά εξακριβώσω απ' τη στολή του σε ποιο όπλο υπηρετούσε.

Φίλησε τη φωτογραφία, κλείνοντας τα μάτια της.

— Τον αγαπώ! είπε ύστερα τρυφερά. Να το 'δω πητέ... Να το πητέ ακόμα πώς μου φέρθηκε πολύ σκληρά, πώς μ' έκανε να υποφέρω... και πώς τον συγχωρώ...

Οι δυο γέροι έμειναν βουβοί.

— Θα μ' αφήσετε να φύγω χωρίς να τον δω;

— 'Ο έργοιός μας έκανε λάθος, απάντησε ο γέρος με μελαγχολικό αλλά σταθερό τόνο. 'Ο γιός μας δεν είν' εδώ... Και σεις, δεσποινίς, κάνετε λάθος, νομίζοντας πως είναι εκείνος που ξέρετε... 'Η Λιλιάν άναστήκωσε τους ώμους της, λίγο θυμωμένη.

— Πολύ καλά, είπε. Καταλαβαίνω πως σ' έδασκαλανε ο Μωρίς... Μά δεν είχα έρθει εδώ με το σκοπό να τον δω. Κάνω, λοιπόν, υπομονή για την ώρα... Χαίρετε!

Και βγήκε σιγά-σιγά.

— Ένας άνθρωπος την παρακολουθούσε με τα μάτια, κρυμμένος πίσω από ένα θάμνο, στο βάθος του κήπου. 'Ηταν ο Μωρίς. Δακρυρροίς και βαθειά συγκινημένος, ψιθύρισε:

— Πώς να την έμποδίσω ν' ανακαλύψει το έγκλημά της μητέρας της;...

— 'Η Λιλιάν ξαναγύρισε στο Παρίσι. Σε λίγες μέρες, είχε εξακριβώσει, ότι η φωτογραφία, που είχε δει, παρίστανε ένα αξιωματικό του πυροβολικού, του 32ου συντάγματος, στρατιωτισμένου στην 'Ορλεάνη.

Πήγε άμέσως σ' αυτή την πόλη και ζήτησε να δει το συνταγματάρχη.

Παρ' όλο το θόρυβο της, όσο πλησίαζε στην αλήθεια, τόσο περισσότερο φοβότανε...

— 'Ο συνταγματάρχης ντ' 'Αδεν τη δέχθηκε άμέσως, στο σπίτι του, και περίμενε να του εξηγήσει το σκοπό της επίσκεψής της.

— Κύριε, του είπε η Λιλιάν, ενδιαφέρομαι εξαιρετικά να πάρω πληροφορίες για τον κ. Ρενώ Ραϊζίς, άλλοτε αξιωματικό του συντάγματος σας, που παραιτήθηκε πρό ετών.

— Δυστυχώς δε μπορώ να σας εξυπηρετήσω, δεσποινίς, γιατί έχω αναλάβει τη διοίκηση του συντάγματος εδώ κι' ένα χρόνο μόνο... 'Όστόσο δε μου είναι άγνωστο το όνομα αυτού του άτυχου αξιωματικού...

— 'Η Λιλιάν ανατρίχασε. 'Ο συνταγματάρχης εξακολούθησε, χωρίς να προσέξει τη θανάσιμη χλωμάδα της:

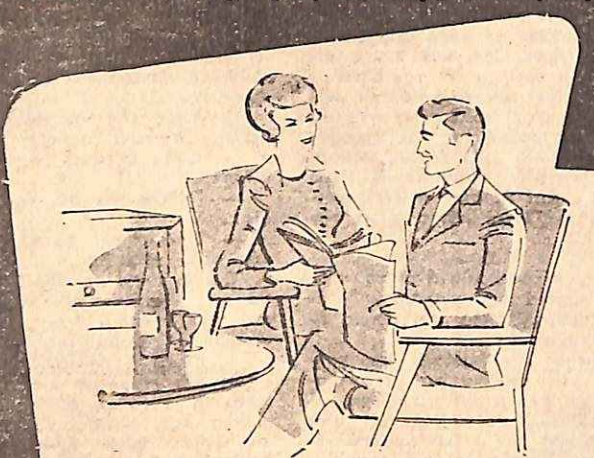
— 'Υποχρεώθηκε να παραιτηθ' απ' το στρατό, παρ' όλη την απάλλαγή του απ' το καικουργιοδικείο, γιατί είχε μείνει σιγματομένη η τιμή του.

— Το καικουργιοδικείο;... ψιθύρισε η Λιλιάν.

— Θα το ξέρετε, βέβαια, αφού ενδιαφέρεστε γι' αυτόν, όπως μου είπατε... Κατηγορήθηκε ως δολοφόνος του πατέρα μιας κοπέλλας, που αγαπούσε και που του είχαν άνοιξη το χέρι της... Νομίζω πως ευνοούμαι τ' όνομα... 'Α, ναί! Βιλεντιέ... Αυτό είναι!

— Δεν ξέρω τίποτ' άλλο γι' αυτή την υπόθεση, δεσποινίς. 'Υπάρχουν όμως στο σύνταγμα μου ένας-δυο αξιωματικοί, που τον είχαν γνωρίσει τότε και που θάιναι σε θέση να

Διατηρείτε την γοητεία της νεότητας

Χαρείτε και σεις την ικανοποίηση της αλλαγής

Με την Κρέμα Βαφής ΚΟΛΕΣΤΟΝ ο κομμωτής σας εξασφαλίζει ένα φυσικό και μοντέρνο χρωματισμό και διατηρεί την στιλινότητα και ύγεια των μαλλιών σας.

KOLESTON

Προϊόν των Γερμανικών Έργοστασίων WELLA & CO. BREMEN

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΝΙΚΗΣ & ΕΞΟΦΟΝΤΟΣ 14 - ΤΗΛ. 32.844 - ΑΘΗΝΑΙ

7 ημέρες ΔΩΡΕΑΝ ΔΟΚΙΜΗ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

ΤΑΧΥΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ ΖΕΤ Τό ευνότερο και οικονομικότερο πλυντήριο με την μεγαλύτερη χωρητικότητα (4-4½ κιλά). Είναι αυτόθερμαινόμενον, έχει αυτόματο χρονοδιακόπτη και αντίλη άποχέτευσης.

Δεν φθείρει το ρούχο

Όλα μοντέλα ΠΛΥΝΤΗΡΙΩΝ ΖΕΤ: Ήμισυάυτον και υπέρυψυτον - ΣΤΕΓΑΝΟΤΗΤΑ: 9,4 96 πόν

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Ι. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 (ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΛΗΣ) ΤΗΛΕΦ. 25-105

σας δώσουν περισσότερες πληροφορίες... Το δράμα εκείνο είχε συμβεί στο Φονταίνμπλώ...

— Ευχαριστώ, ψιθύρισε η Λιλιάν, σάν άφηρημένη.

Σηκώθηκε, χαϊρέτησε βιαστικά κι' έφυγε, σχεδόν τρέχοντας, αφήνοντας το συνταγματάρχη έκπληκτο για την παράξενη στάση της.

✱

— 'Όποτε έτσι, λοιπόν!... 'Επρόκειτο για τη δολοφονία του Βιλεντιέ, για το μυστηριώδες έγκλημα, που είχε παρακολουθήσει άλλοτε η ίδια, εκείνη τη φοιτητή νύχτα, στο περίπτερο του Μπουά-Μυρέ!

Κι' ο Ρενώ είχε παίξει κάποιο ρόλο σ' όλη αυτή την ιστορία...

Στη σκέψη αυτή, της έρχονταν σάν τρέλλα. Προσπάθησε να συγκεντρώσει τις άναμνησεις της, αλλά δεν την άφηνε η ταραχή της...

Γύρισε στο Παρίσι, κατατασμένη κι' έμεινε δυο μέρες στο κρεβάτι.

Όταν συνήλθε, είχε πάρει πια την απόφασή της. Δέ θ' άφηνε να τη σταματήσει κανένα εμπόδιο!

— 'Επρεπε να μάθω, σ' όλες τους τις λεπτομέρειες, την υπόθεση της δολοφονίας του Βιλεντιέ και τη δική που ακολούθησε. Με τη βοήθεια και των άναμνησών της, θα κατόρθωνε ίσως να διακρίνη την αλήθεια...

Είχε, άλλωστε, άπειρίοστη έμπιστοσύνη στο Ρενώ. Κι' ο Παραμπιέ την είχε διαβεβαιώσει κατηγορηματικά πως δεν ύπρχε τίποτα εις βάρος του αγαπημένου της.

Συνεπώς, θα ήταν άθώος ο Ρενώ.

Σ' εκείνα όμως που της είχε πει ο συνταγματάρχης, ύπρχε κάτι, που την έκανε να υποφέρει διαφορετικά... κάτι που της προκαλούσε ένα συναισθήμα άγνωστο ως τότε: τη ζήλεια!

— 'Ο Ρενώ είχε αγαπήσει κάποιον άλλον, με πάθος ίσως, πριν άγαπήσει αυτή, τη Λιλιάν...

Την είχε ξεχάσει, άρα γε, την άλλη; 'Ετσι έπρεπε νάταν, αφού εξομολογήθηκε τόν έρωτά του στη Λιλιάν...

Ποιά ήταν η αλήθεια μέσα σ' όλ' αυτά;...

Παρ' όλους τούς φόβους της για τις άποκαλύψεις, που την περίμενε, δε δίστασε: 'Ανάθεσε σ' ένα παλατιόπλη να της προημεύσει μια σειρά έφημερίδων της εποχής εκείνης, με τις λεπτομέρειες της δίκης. 'Ο παλατιόπλη, λοιπόν, βρήκε ένα τεύχος, όπου είχαν συμποληφθή όλες οι λεπτομέρειες της δολοφονίας και της πολυκροτης δίκης.

Όταν το πήρε η Λιλιάν και τ' άνοιξε, με χέρι, που τρέμει, λίγο έλειψε να λιποθυμήσει, βλέποντας στην πρώτη σελίδα τη φωτογραφία του Ρενώ, καθισμένου στο έδωλο, ανάμεσα σε δυο χωροφύλακες.

— 'Εμεινε πολλή ώρα με τα μάτια καρφωμένα σ' αυτήν. Συγκρατούσε με κόπο τούς λυγμούς, που ανέβαιναν στο λαϊμό της. Μιά φωνή μέσα της της έλεγε:

«Μη διαβάσεις! Μη διαβάσεις!». Θυμήθηκε τα λόγια του Παραμπιέ.

— Δυστυχισμένη! 'Ετοιμάζεστε στον έαυτό σας μία μεγάλη δυστυχία...

Μά ύστερα συνήλθε απ' το δισταγμό της.

— 'Όχι! Αυτή αγαπούσε το Ρενώ και του είχε έμπιστοσύνη! Θά δειχνόταν γενναία ως το τέλος!... Και διάβαζε...

✱

Είχε κλείσει τις κουρτίνες των παραθύρων κι' είχε ανάψει το φώς. Είχε διαβεί την ύπνρέτριά της, γιατί ήθελε νάναι ολομόναχη στην

τραγική εκείνη στιγμή, που θά χρειαζόταν ίσως να κλάψω...

— 'Εκανε το πρώτο της βήμα στον άκαθόσπαρτο δρόμο, που είχε διαλέξει... Διάβασε όλόκληρο το βιβλίο, απ' την πρώτη ως την τελευταία σελίδα, χωρίς διακοπή. Δεν παρέλειψε ούτε λέξη...

— 'Υπάρχει στην αρχή ένας πρόλογος, που εξηγούσε, ότι όλα τα πρακτικά της δίκης ήταν ακριβέστατα, γιατί είχαν στενογραφηθή.

— 'Η πρώτη σελίδα άναφερε τα όνοματά των κυριωτέρων προσώπων του δράματος, των δικαστών, των ένορκων και των δικηγόρων. 'Ακολουθούσε μία σύντομη περιγραφή των οικογενειών Βιλεντιέ και Ραϊζίς, κι' ύστερα το κατηγορητήριο.

— 'Η Λιλιάν ένωίωσε πολλές φορές τις δυνάμεις της να την έγκαταλείψουν και νόμιζε πως δέ θάφτανε στο τέλος! 'Όλες οι ένδειξεις — άόριστες, βέβαια — στρέφονταν εναντίον του Ρενώ.

— 'Ακολουθούσαν οι καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπερασπίσεως. 'Η πιο ένδιαφέρουσα απ' αυτές ήταν του ταγματάρχη, που είχε τιμωρήσει το Ρενώ και που είχε άνακαλύψει την άπουσία του τη νύχτα του έγκλήματος.

Είχε επίσης ένδιαφέρον η κατάθεση ένός άλλης, που βεβαίωσε πως είχε συναντήσει τόν κατηγορούμενο, εκείνη τη νύχτα, κοντά στο Μπουά-Μυρέ.

— 'Η Λιλιάν δοκίμασε μεγάλη συγκίνηση απ' την περιγραφή της ψυχικής καταστάσεως του κατηγορουμένου, που έμενε σάν ξένος στο περιβάλλον και κύτταζε μονάχα κάπου-κάπου πρὸς τὸ άκρατήριο, με άγωνία, σά να περίμενε από κεί κάποια άπρόσπτη βοήθεια...

✱

Κατά τα μεσάνυχτα, η Λιλιάν είχε τελειώσει το διάβασμα. Τώρα τάξερε όλα...

— Ξαναδιάβασε ώρισμένες περικοπές, που την ένδιέφεραν ιδιαίτερω, για να τις άποτυπώσει στη μνήμη της. Τά σημεία, που κίνησαν τόν ένδιαφέρον της, ήταν τά έξης:

1) 'Η δολοφονία του Βιλεντιέ είχε γίνει τη νύχτα της άποαιρετιστήριας γιορτής στο Προμερό. Το έγκλημα είχε διαπραχθή κοντά στο περίπτερο του πάρκου του Μπουά-Μυρέ, όπου βρίσκονταν κι' αυτή, την ώρα εκείνη.

2) 'Ο Ρενώ είχε άρνηθ' επίμονα να εξηγήσει τι ζητούσε στο μέρος εκείνο και πως είχε περάσει τις ώρες του από τότε που άφγε απ' το σπίτι του, παραδίδοντας την τιμωρία του.

3) Δεν είχε προβάλλει κανένα έπιχείρημα για ν' άποδείξη τήν άθωότητά του. Είχε πη μονάχα πώς θά παρουσιαζότανε κάποιος την τελευταία στιγμή, που θ' άπόδειχνε άπόλυτα τήν άθωότητά του. Και πραγματικά, φαινόταν σά να περίμενε αυτό το μάρτυρα, τόσο στην άνάκριση, όσο και στη δίκη.

4) Σε μερικές περικοπές της άγορεύσεώς του, ο συνηγορος νόμιζε πως διέβλεπε την αλήθεια. «'Ο πελάτης μου — είχε πη — δε θέλησε να μου δώσει εξηγήσεις, έγω όμως έχω δικαίωμα να τις μαντέψω... Προτιμάει ο πελάτης μου να θυσιάσει την τιμή του και την έλευθερία του, παρά να προδώσει το μυστικό μιας γυναίκας... 'Αν ήθελε να μιλήσει, θάλεγε πὸς την ώρα του έγκλήματος βρίσκονταν μαζί της, με μία γυναίκα δειλή, πρόστυχη, ταπεινή, που δεν τόν αγαπήσε ποτέ και δεν άξίζει τη θυσία του...».

— 'Η Λιλιάν δέικομε το διάβασμα σ' αυτό το σημείο κι' έμεινε σκεπτική.

— Μία γυναίκα... μουρμούρισε. 'Υπάρχει μία γυναίκα στο παρελ-

Μία ακόμη προσφορά στην όμορφιά των μαλλιών σας

ΒΕΛΛΑΦΟΡΜ

— 'Η μοναδική κρέμα κτενίσματος καλλωπίζει και διατηρεί την στιλινότητα των μαλλιών σας χωρίς στην περιεκτικότητά της ΚΟΛΕΣΤΡΑΛ, μοναδικό παρασκευασμα της ΒΕΛΛΑ.

Διατηρεί τα μαλλία καλοκτενισμένα χωρίς να τα λιπαίνει, τα φορμάρε χωρίς να τα κολλά.

Wellaform

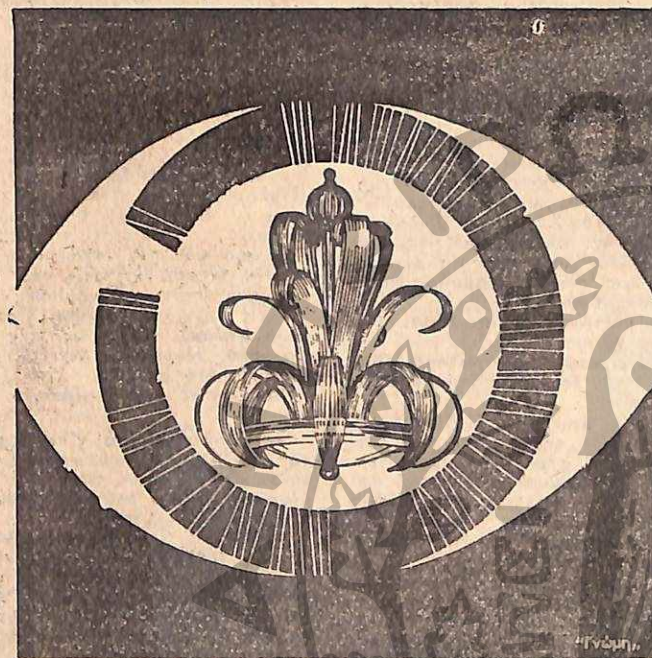
Προϊόν των Γερμανικών Έργοστασίων WELLA & CO. BREMEN

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ

ΝΙΚΗΣ & ΕΞΟΦΟΝΤΟΣ 14 - ΤΗΛ. 32.844 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑ ΒΟΗΜΙΚΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ φωτίζουν όλον τόν κόσμο

Καθημερινός - Φως και όμορφη με ένα πολυέλαιο από κρύσταλλα Βοημίας. Διαλέξτε τόν κατάλληλον πολυέλαιον που ταιριάζει για τόν σπιτί σας, από τήν μεγάλη ποικιλία μας σε διαφόρους τύπους και μεγέθη. 'Η άριστοτεχνική κατασκευή των έπεβλήθη, τα δε πλούσια ακαλιόμενα κρύσταλλα Βοημίας έγγυώνται διά τήν άριστον ποιότητα.

Ζητείτε επίμονως πολυελαίους από κρύσταλλα Βοημίας εις όλα τα είδικά καταστήματα.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΒΟΗΜΙΑΣ BOHEMIA GLASSEXPORTE ΠΡΑΓΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Επισκεφθήτε τας είδικας διτρίνας εκδόσεις

θών του Ρενώ... Για να κάμω μία τέτοια όμορφη, να έχω τήν όλην άπαύση μου... 'Ισως και να την άγαπάω ακόμα... 'Ισως γι' αυτό να μ' άποφύγνη...

— 'Εσφίξε νευρικά τις γροθίες της.

— Τήν αγαπάει;... πρόσθεσε.

— Και συνέχισε το διάβασμά της...

5) 'Ο πρόεδρος του δικαστηρίου είχε ρωτήσει το Ρενώ:

«Είν' αλήθεια ότι, τη νύχτα του έγκλήματος, είχατε συναντηθ' με μία γυναίκα; Ποιά είναι τ' όνομά της; Πρόκειται για τόν μάρτυρα, που περιμένετε για να σας σώσει;».

— 'Η ιστορία αυτή είναι καθαρή επίνοχη του συνηγορού μου, άπάντησε ο Ρενώ, ήσυχος και χαμογελαστός.

— Ψέμματα! φώναξε η Λιλιάν, στο σημείο αυτό. 'Υπάρχει η γυναίκα αυτή!... Γι' αυτήν θυσιάζότανε!...

6) Ένας ένορκος, αφού ζήτησε τήν άδεια απ' τόν πρόεδρο, ρώτησε τόν συνηγορο υπερασπίσεως:

«Μπορείτε να μου εξηγήσετε πὸς συμβαίνει να υπερασπισέστε τόν κατηγορούμενο, αφού πρόκειται να παντρευθήτε με τήν κόρη του θύματος;».

Κι' εκείνος άπάντησε, ότι αυτό ακριβώς άποδείκνυε τήν πεποίθησή του για τήν άθωότητα του Ρενώ Ραϊζίς.

7) Οι έφημερίδες είχαν σχολιάσει πολύ τήν έντύπωση πούκανε στο Ραϊζίς η είδηση τού προσεχούς γάμου του κ. Ζοντρί-Τυρέ με τήν κόρη τού Βιλεντιέ. 'Όταν τ' άκουρη τού Βιλεντιέ, σάν κτύπησε σε, τινάχτηκε όρθιος και κύτταξε σάν τρελλός τόν συνηγορό του. 'Ολοι νόμισαν πως θάλεγε κάτι, πὸς θά φανέρωνε ίσως έπιτέλους τόν περίφημο εκείνο μυστικό. Μά ο νόμος τόν έανάπησε στο έδωλο κι' έκραυγχε τόν ξανάπησε στο έδωλο κι' έκραυγχε τόν πρόσωπό του στα χέρια του. Σ' αυτή τή στάση έμενε ως τόν τέλος της δίκης — σά νάχε χάσει πια κάθε έπίδα σωτηρίας...

8) 'Ο Ρενώ δε συνήλθε, παρά μονάχα όταν ο πρόεδρος διαβάσε τήν άπαλλακτική απόφασή. 'Αντί όμως να δείξη χαρά, φώναξε: «Μά ή απόφασή αυτή με άτιμάζει!...».

✱

— 'Αφού η Λιλιάν τελείωσε και τόν δεύτερο διάβασμα, έκλεισε τόν βιβλίο, τ' άφγε πάνω στο τραπέζι κι' έπικαλέσθηκε τις άναμνησεις της.

— 'Η Τυχ' είχε θέλσει να παρακολουθήσει από κοντά τόν δράμα εκείνο. Τώρα που είχε μάθει όλα άγνούσε γι' αυτό, θά μπορούσε να τόν άναπαράστη.

— Της ήταν πολύ γνωστό τόν περίπτερο εκείνο του Μπουά-Μυρέ, που άναφέρον επανειλημμένως στη δίκη. Συνήθιζε να πηγαίνει εκεί και να ρεμβάζη, όταν έμεινε στην Πριμερό.

— 'Εκεί γίνονταν οι μυστηριώδεις συναντήσεις, που είχαν κινήσει τόσο τήν περιέργειά της, αλλά χωρίς να μάθω τίποτα τού βετικού.

— Τη νύχτα να μάθω ότι ήθελε, σχετικά λίγο με τις συναντήσεις εκείνες. 'Ηξερε με τις ένδειξεις ότι θά συναντηθ' εκεί πὸς έπρόκειτο να συναντηθ' εκεί δυο άτομα στις 10. Είχε πηδήσει, λοιπόν, μέσα στο περίπτερο, αφού σκαρφάλωσε στη διπλάνη μουριά, και κατέβηκε μερικά σκαλοπάτια της έσωτερικής σκάλας, για ν' άκούη καλύτερα.

— Πραγματικά, άκουσε μερικές φράσεις, γενναίες παραπονο:

— 'Αφού θέλεις τήν έλευθερία σου... έλεγε η άτοική φωνή. Τά σου... έλεγε η άτοική φωνή. 'Όποτε... Λοιπόν, τελείωσαν όλα μεταξύ μας... Πότε δεν κατάλαβες πόσο σ' άγαπάω... 'Ετσι άπότομα, χωρίς γαποδία... 'Ετσι άπότομα, χωρίς καμιά εξήγηση... Είναι φοιτητό! ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια!

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΟΜΑΧΙΕΣ

16ον^ο Θέος δὲς λυπηθὴ τὴ ψυχὴ μου γιὰ τὴ πόση πία νὰ ἐνδιαφέρωμαι γιὰ τὸ τομάρει, ἀπάντησε ὁ Τριστάνος. Ἄς μὲ κρεμάσουν!... Τὸ κάτω-κάτω, θὰ ὑποφέρω μόνο μερικὲς στιγμὲς. Θὰ πᾶω, λοιπόν, νὰ βρῶ τὸν ἀφέντη μου.

—Ναί, εἶπε ὁ Βαλουά, ἀλλ' ὁ θησαυρός;

—Τί νὰ τὸν κάμω τὸ θησαυρό; Ἄν ὁ βασιλιάς ἀρνῆθῃ νὰ μοῦ χάριση τὴ ζωὴ ἢ ἐν δὲν μοῦ δώσῃ τὸ μέσο γιὰ νὰ ζήσω, θὰ πᾶω τὸ μουσικό μου στὸν τάφο. Τί ἄλλο μπορῶ νὰ κάμω; Οὔτε ὁ βασιλιάς, οὔτε κανένας ἄλλος στὸν κόσμο δὲν θὰ μᾶθῃ ποτὲ πού βρίσκονται αὐτὰ τὰ χρήματα. Ὁ βασιλιάς μπορεῖ νὰ διατάξῃ νὰ γκρεμισοῦν ὅλο τὸ Παρίσι, πᾶρα τὴν πέτρα, ἀλλὰ δὲ θὰ βρῇ τὸ θησαυρὸ τοῦ ἀφέντη μου. Σὰς τὸ ὀρκίζομαι!

Ὁ Βαλουά γέλασε σαρκαστικά. —Ξαχνᾷς, φίλε μου Τριστάνε, ὅτι τὰ βασανιστήρια μποροῦν νὰ λύσουν τὴ γλώσσα καὶ νὰ σὲ κάμουν νὰ φανερώσῃς τὸ μουσικό σου; εἶπε. Μόλις νοιώσῃς τὶς καφεῖς τανάλιες πάνω στὸ κορμί σου ἢ μόλις ὁ δῆμιος ἀρχίσῃ νὰ σοῦ δγάζῃ τὰ νύχια, θὰ δοῦμαι ἂν θὰ μπορέσῃς νὰ κρατήσῃς περισσότερο τὸ μουσικό σου.

—Δὲν τὰ φοβάμαι τὰ βασανιστήρια, ἀπάντησε ὁ Τριστάνος. Γιατί ἔχω πάνω μου ἕνα δηλητήριο, ποὺ θὰ μοῦ δώσῃ ἀκαριαία τὸ θάνατο.

Ὁ Βαλουά ἔμεινε συλλογισμένος ἐκπρόσθε στιγμὲς.

—Ἀκουσε, εἶπε ἔπειτα. Ἄν σὲ πᾶω στὸ βασιλεῖο, θὰ πεθάνῃς μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο. Ἄν, ὅμως, μοῦ φανερώσῃς τὸ μουσικό σου, σοῦ ὑπόσχομαι νὰ σ' ὀδηγήσω ἔξω ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ νὰ σοῦ δώσω δέκα χιλιάδες λίβρες ἀντὶ γιὰ τὶς ἐξῆς πού μοῦ ζητᾷς.

—Τὸ ὀρκίζεσαστε; ρώτησε ὁ Τριστάνος.

—Ὀρκίζομαι στὴν ψυχὴ μου ὅτι θὰ σὲ ὀδηγήσω σὼ καὶ ἀδελφὴ ἔξω ἀπὸ τὶς πύλες τοῦ Παρισιῦ καὶ ὅτι θὰ σοῦ δώσω δέκα χιλιάδες λίβρες, ἀπάντησε ὁ πρίγκιπας.

—Κρατᾷς τὰ λόγια σας, εἶπε ὁ Τριστάνος. Θὰ σὰς περιμένω ἀπόψε, λοιπόν, κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο πύργο τοῦ Λουβρου, γιὰ νὰ σὰς πᾶω στὸ μέρος ὅπου βρίσκεται ὁ θησαυρός... Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ πάρετε πολλοὺς ἀνθρώπους μαζί σας...

—Θαρθῶ μόνος μου, φώναξε ἐνθουσιασμένος ὁ Βαλουά. Καὶ τώρα πές μου, πότε θέλεις νὰ φύγῃς ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ πρὸς τὰ πού θὰ διευθυνθῇς;

—Τὸ γρηγορότερο, ἀπάντησε ὁ Τριστάνος. Ἡ πρόθεσί μου εἶνε νὰ πᾶω στὴν Ὁρλεάνη. Θὰ βγῶ, λοιπόν, ἀπὸ τὴν πύλιν Μπουρντέλ.

—Καλὰ, εἶπε ὁ Βαλουά. Ἀπόψε στὶς δέκα θαρθῶ νὰ σὲ βρῶ κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο πύργο τοῦ Λουβρου. Ἀβριο τὸ πρωί, ἕνας ἀνθρώπος μου θὰ σὲ περιμένῃ μπροστὰ στὴν πύλιν Μπουρντέλ, μ' ἕνα καλὸ ἀλογο, ποὺ σοῦ τὸ χαρίζω, καὶ τὶς δέκα χιλιάδες λίβρες πού σοῦ ὑπόσχθηκα... Πήγαίνε τώρα.

Μόλις ἔφυγε ὁ Τριστάνος, ὁ Βαλουά φώναξε τὸν ἀρχηγὸ τῆς φρουρᾶς του καὶ τοῦ εἶπε:

—Πρέπει νὰ πᾶω ἀπόψε κάπου γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ βασιλείου. Μοῦ χρειάζονται τρεῖς ἀφοσιωμένοι ἀνθρώποι, πού θὰ μ' ἀκολουθῶσαν ἀπὸ κάποια ἀπόστασι καὶ δὲ θὰ πλησιάζουν ἂν δὲν τοὺς φωνάξω... Καὶ τώρα κἀντὶ ἄλλο: Τὸν ἔξοισ τὸν ἀνθρώπου πού ἔφυγε ἀπὸ δᾶ; —Καὶ βέβαια ἀπάντησε ὁ ἀείων...

ματικός. Ἔϊνε ὁ Τριστάνος, ὁ πιστὸς ὑπρέτης τοῦ Μαρινύ.

—Ὁ Τριστάνος μοῦ ἔϊνε ἐνοχλητικός κι' ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ξεφορτωθῶ ὀριστικά, εἶπε ὁ πρίγκιπας. Μὲ καταλαβαίνει... Θὰ διαλέξῃς, λοιπόν, δυὸ ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης σου νὰ τὸν περιμένουν ἔξω ἀπὸ τὴν πύλιν Μπουρντέλ. Οἱ ἀνθρώποι αὗτοί θὰ τὸν παρακολουθῶν καὶ θὰ τὸν σκοτώσουν μὲ μιά καλὴ μαχαίριά στὴ ράχη... Θὰ τοὺς πῆς ὅτι, ἂν τὸ πετύχουν, θὰ δώσω ἀπὸ ἑκατὸ λίβρες στὸν καθένα. Διφορετικά, θὰ τοὺς στείλω καὶ τοὺς δυὸ στὴν κρεμάλα.

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΜΑΡΙΝΥ

Τὸ βράδυ ὁ Βαλουά δγῆκε ἀπὸ τὸ Τέμπλο, ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ τοὺς τρεῖς φρουρούς, πού ἦταν ἐτοιμοὶ νὰ ἐπεμβοῦν σὲ περίπτωση ἀνάγκης. Ὁ πρίγκιπας, φθάνοντας κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο πύργο τοῦ Λουβρου, εἶδε ἕνα ἀνθρώπου ποὺ περίμενε ἔκει καὶ προχώρησε ἀμέσως πρὸς τὸ μέρος του.

—Ποῦ εἶναι ὁ θησαυρός; ρώτησε σιγα ἀναγνωρίζοντας τὸν Τριστάνο.

—Ἀκολουθεῖτε με, ἀφέντη, ἀπάντησε ὁ πιστὸς ὑπρέτης τοῦ Μαρινύ.

Ὁ Τριστάνος διευθύνθηκε πρὸς τὴν ὁχθὴ. Μία δάρκα βρισκόταν ἐκεῖ. Ὁ Βαλουά δίστασε μιά στιγμὴ. Δὲν εἶχε προβλέπει ὅτι θάπρεπε νὰ περάσουν τὸ Σγκουάνα. Σκέφθηκε, ὡστόσο, ὅτι οἱ ἀνθρώποι τὸν θάβρισκαν τὸν τρόπο νὰ τὸν ἀκολουθῶν καὶ πῆδησε ἀποφασιστικά μέσα στὴ δάρκα.

Ὁ Τριστάνος ἄρχισε ἀμέσως νὰ τραβά τὰ κουτιά.

—Εἶνε μακριά; τὸν ρώτησε ὁ Βαλουά, ὅταν ἔφθασαν στὴν ἀριστερὴ ὁχθὴ.

—Ὁχι, ἀπάντησε ὁ Τριστάνος. Ὁ θησαυρὸς ποὺ ἀφέντη μου βρίσκεται μέσα στὸν πύργο τοῦ Νέλ. Δὲ μὲνει παρὰ νὰ σὰς δείξω τὸν τρόπο γιὰ ν' ἀνοίξετε τὸ σιδερένιο χρηματοκιβώτιο.

—Ἔφθασαν σὲ λίγο στὸν πύργο. Ἡ πόρτα ἦταν ἀνοιχτή.

—Περάστε, ἀφέντη, εἶπε ὁ Τριστάνος κάνοντας μιά θαθεῖα ὑπόκλισι.

Ὁ Βαλουά μῆκε ἀνύποπτος καὶ προχώρησε στὴ μεγάλη αὐλὴ, νομίζοντας ὅτι ὁ Τριστάνος τὸν ἀκολουθῶσε.

Ἀλλὰ, ξαφνικά, εἶδε πὺς ἦταν μόνος.

—Τριστάνε! φώναξε σιγα.

Δὲν πῆρε, ὅμως, καμμιά ἀπάντησι.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ, εἶδε ἕνα φῶς ἀπὸ βάθος μιάς στοᾶς. Ὁ Βαλουά ἔτρεξε ἀμέσως ἐκεῖ. Αὐτὸ τὸ φῶς προερχόταν ἀπὸ τὴν ὑπόγειο τοῦ πύργου. Ἀκτινοῦσαν αὐτὸν ἀπὸ ἕνα θάλαμο ἀπὸ κάποια ἀπόστασι καὶ δὲ θὰ πλησιάζουν ἂν δὲν τοὺς φωνάξω... Καὶ τώρα κἀντὶ ἄλλο: Τὸν ἔξοισ τὸν ἀνθρώπου πού ἔφυγε ἀπὸ δᾶ; —Καὶ βέβαια ἀπάντησε ὁ ἀείων...

δηγοῦσε στὸ ὑπόγειο.

—Τριστάνε! ξαναφώναξε.

Ἀλλὰ δὲν πῆρε καὶ πάλι καμμιά ἀπάντησι.

Ἐσπράξε τότε μιά πόρτα καὶ μῆκε σ' ἕνα ὑπόγειο θάλαμο. Τὸ φῶς ἦταν ἐδῶ πρὸς τὸν ἔντονο ἀπὸ τοὺς διαδρόμους. Κι' ὡστόσο, δὲν ὑπῆρχε πούθενά οὔτε φανάρι, οὔτε πυρσοί, οὔτε κερὰ.

Ὁ Βαλουά ἀναπρίχισε, ξαφνικά ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια. Καί, στ' ἀλήθεια, τὸ θέαμα πού ἔβλεπε μπροστὰ του ἦταν τρομακτικό.

Στὸ βάθος αὐτοῦ τοῦ θαλάμου βρισκόταν ἕνα μεγάλο σιδερένιο μπασίλο καὶ πλάι σ' αὐτὸ ἕνας ἀνθρώπος καθόταν σὲ μιά πολυθρόνα. Ὁ ἀνθρώπος αὗτος δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἀγκερρᾶν ντὲ Μαρινύ. Τὸ πρόσωπό του εἶχε ἕνα ἑλαφρὸ ροζ χρώμα καὶ τὰ ὀλοκάθωρα μάτια του γυάλιζαν. Μὲ τὸν χριστερὸ χέρι του κρατοῦσε τὴ λαβὴ τοῦ ἔγχειριδίου τοῦ καὶ στὰ χεῖλιά του πλανιόταν ἕνα εἰρωνικό χαμόγελο.

Ἐἶνε τὸ φάντασμα τοῦ Μαρινύ, σκέφτηκε ὁ Βαλουά προσπαθώντας νὰ κατανηκῇ τὸν τρόπο του. Ὁ ἀνθρώπος πού ἔβλεπε μπροστὰ του δὲν εἶνε λοιπόν, παρὰ ἕνας ἴσκιος. Μόλις τὸν ἀγγίξω μὲ τὸ χέρι μου θὰ διαλυθῇ.

Ἀκουσε ξαφνικά, μιά φωνὴ πού ἔλεγε:

—Καταραμῆνε, ἦρθες λοιπόν, νὰ μὲ κλέψῃς καὶ μετὰ τὸ θάνατό μου, ὅπως μ' ἔκλεδες κι' ὅταν ἦμουνα ζωντανός;... Ἀβλίε, τί τὸν ἔκομες τὸν γυῖό σου τὸν Μπουρντάν;... Τί τὴν ἔκομες τὴν κόρη μου, πού τὴν κατηγόρησες γιὰ μαγισσά;

—Ἡ κόρη σου σάθηκε, τραύλισε ὁ Βαλουά. Στὸ ὄνομα τῆς κόρης σου, Μαρινύ, σὲ ἱκετεύω νὰ μὲ συχωρέσῃς.

Ἀκουστικὴ ἕνα σαρκαστικό γέλιο.

—Νὰ σὲ συχωρέσω; εἶπε τὸ φάντασμα. Ἀνόητος πού εἶσαι!... Σ' ἔφερα ἐδῶ γιὰ νὰ σὲ πᾶω μαζί μου μέσα στὸ αἰώνιο βασίλειο τῆς σιωπῆς καὶ τὸν σκοταδιῶν.

—Ἔλεος! τραύλισε ὁ Βαλουά. Ἔλεος, Μαρινύ!

—Σ' ἔφερα ἐδῶ γιὰ νὰ σὲ συντρίψω, συνέχισε τὸ φάντασμα. Ἀπὸ ἐδῶ κι' ἐμπρός, θὰ εἶσαι δεινός στὸν ἴσκιό μου καὶ τίποτα δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ σὲ γλυτώσῃ... Βαλουά, ἡ ψυχὴ σου εἶνε δική μου καὶ θὰ τὴν πάω μαζί μου!

Ὁ πρίγκιπας ἔπρεσε στὰ γόνατα.

—Ἔλεος! ξαναεἶπε.

Ὁλο του τὸ σῶμα ἔτρεμε καὶ τὰ μάτια του εἶχαν μιά ἐκφρασι τρελλοῦ.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ, τὸ φάντασμα σήκωσε τὸ χέρι του κι' ἀπὸ τὸ στόμα του δγῆκαν οὗτὰ τὰ λόγια:

—Ἄς εἶσαι καταραμένος στοὺς αἰῶνες τὸν αἰῶνα!

Ὁ Βαλουά, σὰν νὰ εἶχε δεχτῇ ἕνα τρομερὸ χτύπημα μὲ ρόπαλο στὸ κεφάλι, σωρίστηκε μπρούμυτα πάνω στὶς πλάκες.

Ἐἵνε ἀνθρώπος ἐσπερόβαλε τότε

πίσω ἀπὸ τὸ σιδερένιο μπαούλο. Ὁ ἀνθρώπος αὗτος ἦταν ὁ Λανσελό Μπιγκόρν.

—Ἄν συνεχισθῇ αὐτὸ τὸ παιχνίδι, φοβάμαι πὺς θὰ τρελλαθῶ ἀπὸ τὸν τρόπο μου, ψιθύρισε. Ἀλλ' ὁ Βαλουά πέθανε;... Νομίζω πὺς αὐτὸ εἶνε τὸ καλύτερο. Διφορετικά, θὰ βρεθῶ στὴν ἀνάγκη νὰ τὸν σκοτώσω.

Πῆρε τότε ἕνα φανάρι, πού τὸ εἶχε κρυμμένο σὲ μιά γωνία καὶ πῆγε κοντὰ στὸ Βαλουά... Καί, ξαφνικά, τὸν εἶδε ν' ἀνασηκώνεται. Ὁ Μπιγκόρν ἄφησε τότε τὸ φανάρι καὶ τὸν κι' ἀποτραβήχτηκε φέρνοντας τὸ χέρι στὸ ἔγχειριδίο πού κρεμόταν ἀπὸ τὴν ζώνη του.

Φαίνεται πὺς εἶνε μοιραῖο νὰ τὸν σκοτώσω, ψιθύρισε.

Ἀλλ' ὁ Βαλουά δὲν φάνηκε πὺς τὸν εἶδε. Πῆρε τὸ φανάρι ἀπὸ κάτω καὶ φώναξε δυνατὰ:

—Παρισίνοί, προσευχθήτε γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ Ἀγκερρᾶν ντὲ Μαρινύ, πού πέθανε ἀδῶς στὸ ἱκρίωμα τοῦ Μονφωκόν!

Ὁ Μπιγκόρν κατάλαβε τότε πὺς ὁ Βαλουά ἦταν τρελλός.

—Νομίζω πὺς αὐτὸ εἶνε καλύτερο, εἶπε.

Ὁ Βαλουά ξαναβῆκε τὶς σκάλες καὶ σὲ λίγο δγῆκε ἀπὸ τὸν πύργο. Ὁ Μπιγκόρν τὸν ἄκουσε πού φώναζε μέσα στὴ νύχτα:

—Παρισίνοί, προσευχθήτε γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ Ἀγκερρᾶν ντὲ Μαρινύ, πού πέθανε ἀδῶς στὸ ἱκρίωμα τοῦ Μονφωκόν!

Ὁ θάνατος θὰ ἦταν πολὺ μικρὴ τιμωρία γιὰ τὸ Βαλουά, εἶπε ὁ Μπιγκόρν.

Ἡ φωνὴ τοῦ πρίγκιπας ἀδυνάτιζε ὅλοένα ὅσοι ἐξέστυε ἀπὸ τέτατο.

Ὁ Μπιγκόρν πῆρε τότε μιά ἀξίνα κι' ἄρχισε νὰ δγάζῃ τὶς πλάκες πού σκέπαζαν τὸ πάτωμα. Ἐσκαψὲ κατόπιν ἕνα λάκκο κι' ἔβαλε μέσα σ' αὐτὸν τὸ πῶμα τοῦ Μαρινύ.

Εἶχε ζημερώσει πιά, ὅταν τέλειωσε αὐτὴ τὴ δουλειά.

—Δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτα ἄλλο ἐδῶ, ψιθύρισε.

Καὶ δγῆκε ἀπὸ τὸν πύργο τοῦ Νέλ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁ Λανσελό Μπιγκόρν, φεύγοντας ἀπὸ τὸν πύργο τοῦ Νέλ, ἔτρεξε στὴ Ρουά, ὅπου βῆκε τοὺς συντρόφους του.

Ἡ μικρὴ συντροφιά ξεκίνησε ἀμέσως καὶ πῆρε τὸ δρόμο γιὰ Βουργουνδία, κοντὰ στὴ Ντιζόν.

Ὁ Μπουρντάν ἀγόρασε ἕναν παλὸ πύργο, μ' ἕνα μεγάλο κῆπο ὀλογο, καὶ ἔγκαταστάθηκε ἐκεῖ μαζί μὲ τοὺς συντρόφους του.

Στὸν πύργο αὐτὸν ἔκομε ἀργότερα τοὺς γάμους του μὲ τὴν κόρη τοῦ Ἀγκερρᾶν ντὲ Μαρινύ.

Ἡ Ἄννα ντὲ Ντραμὴν ἔζησε εὐτυχισμένη κοντὰ τοὺς κι' εἶχε τὴν χαρὰ, προτὸ πεθᾶν, ὅς ἀσίσῃ στὴν ἀγκαλιά της τὰ δυὸ ἀγῶρια πού ἡ Μυστιλλὴ ἔφερε στὸν κόσμο.

Ὁ βασιλιάς Λουδοβίκος 10ος δὲν κατάφερε νὰ συνελθῇ ποτὲ ἀπὸ τὸ τρομερὸ δράμα, πού εἶχε ζήσει. Κι' ἕνα χρόνιο ἀργότερο ἀκολούθησε τὴ Μαργαρίτα στὸν τάφο. Στὸ θρόνο τῆς Γαλλίας ἀνέβηκε τότε ὁ ἀδελφὸς του Φίλιππος, πού ἔμεινε στὴν ἱστορία μὲ τὸ ὄνομα Μακρύς, γιὰτὶ εἶχε μακριὰ χέρια καὶ μακριὰ πόδια.

Λίγον καιρὸ ἀργότερα πέθανε τρελλός κι' ὁ Βαλουά.

ΤΕΛΟΣ

Τὸ ΟΥΩΛΤΕΡ ΡΗΝΤ

Τὸ μεγαλύτερο καὶ τελειότερα ἔξω-πλισμένο νοσοκομεῖο τοῦ κόσμου

Αἱ 1001 ὑπάρχουν πού νὰ μὴν ἔχουν ἀκούσει τὸ ὄνομα τοῦ «Οὐώλτερ Ρήντ» τοῦ περίφημου σ' ὅλο τὸν κόσμο ἀμερικανικοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου. Ἀκόμη λιγώτεροι, ὅμως, ἔξερουν πὺς δὲν πρόκειται γιὰ ἕνα ἀπὸ νοσοκομεῖα, ἀλλὰ γιὰ ἕνα τεράστιο νοσοκομειακὸ συγκρότημα, ποὺ προκαλεῖ ἐντόπιση ὀλοκληρῆς πόλεως καὶ πού στοὺς δρόμους του, ἀνάμεσα στὰ διάφορα κτίρια, κυκλοφοροῦν ταξὶ καὶ ἰδιωτικά αὐτοκίνητα. 267 οἰκοδομήματα, ἀπὸ 2 ὡς 7 ὁρόφους τὸ καθένα, περιβαλλόμενα ἀπὸ 20.000 δέντρα καὶ θάμνους, καταλαμβάνουν ἑκτασί 130 ἑκταρίων.

Ἐἵνα ἀπὸ αὐτὰ, τὸ πρὸ νεότευκτο, κατασκευασμένο τὸ 1934 καὶ ἐφωδιασμένο ἀκόμη καὶ μὲ ἀντιαερομικρὰ καταφύγιο, ἔχει στοιχίσει 240 ἑκατομμύρια δραχμές. Τὸ κτίριο αὐτὸ φιλοξενεῖ τὸ Ἰνστιτοῦτο Παθολογίας.

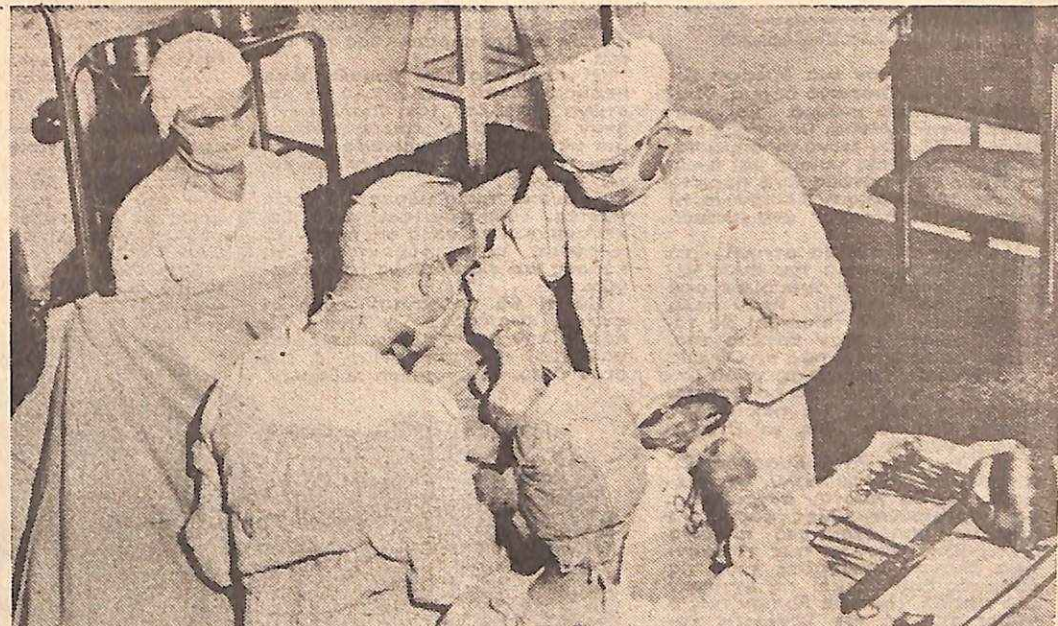
6.000 ἄτομα — ἀσθενεῖς, γιαιτροί, νοσοκόμοι, τεχνικοί καὶ ὑπάλληλοι — ἀποτελοῦν τὸν συνθεσμένο πληθυσμὸ αὐτῆς τῆς πόλεως, πού ὅπως εἶναι φυσικό, ἄλλοτε, ἀυξάνεται καὶ ἄλλοτε μειώνεται. Ὅλος αὗτος ὁ κόσμος, γιὰ καμιά ἀνάγκη του, δὲν χρειάζεται νὰ μετακινηθῇ ὡς τὴν Οὐάσιγκτον, πού βρίσκεται 15 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά. Ἡ ἐπὶ αὐτῆς τοῦ παρῆγε ὅλα. Ὑπάρχουν ἐκεῖ ταχυδρομεῖο, τηλεγραφεῖο, δύο ἐκκλησίες, ἕνα θέατρο, μιά διδασκαλίας πυροσβεστικῆς, καταστήματα, ἕνα καθαριτήριο, ρεστοράν, χορευτικὰ κέντρα, πιόνες, γήπεδα τοῦ γκολφ, τὸ μπάνιο, τὸ μπάι-μπαλ, αἰθουσα συναυλιῶν καὶ σταθμὸς τηλεοράσεως. Ἀκόμη καὶ δικτὶ τὸν ἐφημερίδα ἐκδίδει τὸ «Οὐώλτερ Ρήντ».

Τὴ φῆμη, πού τὸ περὶβάλλει τὴν ἀπόκτηση σὰν «νοσοκομείο τὸν προσωπικότητων». Ὡστόσο, ὁ νεωτερισμὸς αὗτος, νὰ μὴ γίνωνται δεκτοὶ γιὰ νοσηλεῖα μόνοι, στρατιωτικοί, ἀλλὰ καὶ προσωπικότητες τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν, καθὼς καὶ ἐπιφανεῖς ξένοι, δὲν κοιμώθηκαν παρὰ τὸ 1947, ὅταν χτίστηκε, γιὰ τὸ σκοπὸ αὗτο, ἕνα ἀκόμη προσκείμενο τὸ νοσοκομείο, διαρρυθμισμένο καὶ ἐπιπλωμένο μὲ ἐξαιρετικὰ πολυτέλεια. Ὁ πρῶτος, πού φιλοξενήθηκε ἐκεῖ ἦταν ὁ πρῶτος προθυπουργὸς τῆς Περίοδος Μωχάιερ Μωσαντέκ, πού ἀρρώστησε ξαφνικά — ὅπως συνήθει... — ἐνθὺς ἐρισκόταν, μὲ ἐπίσημη ἀποστολὴ, στὴν Οὐάσιγκτον. Τὸ Μωσαντέκ, τὸν ἀκολούθησαν, στὸν κατάλογο τῶν ἐπιφανῶν ἀρρώστων τὸ «Οὐώλτερ Ρήντ», ὁ πρῶτος τῆς Βιρμανίας Οὐ Βιν Μονούιν, ὁ Ὀλλανδὸς βασιλικὸς σύζυγος πρίγκιπας Βενρόδος, ὁ Ἀγγλος στρατηγὸς σερ Τζῶν Ντλ, ὁ βασιλιάς Σαουτ τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἰνδοῦ στρατοῦ στρατηγὸς Τιμάγια καὶ ὁ ἴδιος ὁ πρῶτος Ἀϊζενχάουερ. Στὸ «Οὐώλτερ Ρήντ» ἔζησε ἐπίσης καθὼς ἔζησε, τὶς τελευταῖες μέρες του, ὁ Τζῶν Φόστερ Ντάλλες.

Ὅμως, σ' ὅλες αὐτὲς τὶς προσωπικότητες δὲν ἐπιφυλάχθηκε ἡ παραμικρὴ διάκρισι. Στὸ πρότυπο αὗτο νοσοκομεῖο ἐφαρμόζεται μὲ ἀπολύτη αὐστηρότητα ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος τῶν ἀρρώστων, εἴτε πρόκειται γιὰ ἀρχηγούς κρατῶν εἴτε γιὰ ἀπλοὺς στρατιώτες. Καὶ γιὰ ὅλους — γιαιτροὺς, νοσοκόμους, ἀρρώστους καὶ ὑπάλληλους — προβλέπεται ἡ ἴδια τροφή, χωρὶς νὰ γίνετα ποτὲ καὶ γιὰ κανέναν ἡ παραμικρὴ ἐξέλιξι.

Ἀρχικά, ὡστόσο, τὸ «Οὐώλτερ Ρήντ» προοριζόταν ἀποκλειστικά γιὰ νοσοκομεῖο τὸν στρατὸ καὶ κανεῖς, τὴν ἐποχὴ πού ἐγκαταστάθηκε τὸ πρῶτο κτίριο — τὸ Μάιο τοῦ 1909 — δὲ φανταζόταν πὺς τὸ νοσοκομεῖο αὗτο θὰ ἐξελισσόταν σ' ἕνα κολοσσίδιο ἱδρυμα μὲ παγκόσμια ἀκτινοβολία. Ὁνομασμένο ἔτσι πρὸς τιμὴν τοῦ ταγματάρχη Οὐώλτερ Ρήντ, τὸ Ἀμερικανὸν στρατιωτικὸ γιαιτροῦ, πού ἔλυσε τὸ αἷμα τοῦ κίτρινου πυρετοῦ, τὸ καινούριο νοσοκομεῖο δὲν περιεῖχε, ὅταν ἱδρύθηκε, παρὰ 80 κρεβάτια καὶ δὲ φιλοξένησε, τὸν πρῶτο μῆνα τῆς λειτουργίας του, παρὰ δέκα μονάχα ἀρρώστους. Ἡ πρώτη ἐπέκτασι, ἔγινε μὲ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο, ἐνῶ στὸ δεύτερο, τὴν ἐποχὴ πού ἔγινε ἡ ἀπόδοσι στὴ Νορμανδία, τὸ «Οὐώλτερ Ρήντ» κατάφερε νὰ δέχεται στοὺς ἀπέραντους θαλάμους του, ὅπου ὑπερπετοῦσαν 2.200 γιαιτροὶ καὶ νοσοκόμοι, 2.500 τραυματίες τὴν ἡμέρα κατὰ μέσο ὄρο.

Ὅσο γιὰ τὸ σῶμα τῶν ἀρρώστων καὶ τραυματιῶν, πού νοσηλεύτηκαν ἐκεῖ, στὸ μὲν αἶμα πού λειτούργησε τὸ «Οὐώλτερ Ρήντ», ὑπολογίζεται πὺς ἔ-

Ἡ συσκευή ἐγχρώμου τηλεοράσεως, πού ἐγκαταστάθηκε στὸν 6ο χειρουργικὸ θάλαμο τοῦ «Οὐώλτερ Ρήντ», ἐπιτρέπει σ' ὅλο τὸ ἱατρικὸ προσωπικὸ νὰ παρακολουθεῖ, ὡς τὴν τελευταία τους λεπτομέρεια, καὶ τὶς λεπτότερες χειρουργικὲς ἐπεμβάσεις.

περιναί τις 450.000!

Ηταν μία άσχημα νύχτα. Μία παγερή πυκνή πυκνή ομίχλη αγκάλιαζε τον Μπίλ Κούπερ, καθώς γλιστρούσε ανάμεσα στα φορτηγά βαγόνια του μεγάλου εμπορικού σιδηροδρομικού σταθμού. Η ομίχλη ήταν ευνούκη για τον Μπίλ. Είχε φτάσει η ώρα να πάει την εκδίκησή του, την εκδίκησή που προετοίμαζε δυό ολόκληρα χρόνια, όταν ακόμη πολεμούσε τους Γερμανούς στα νησιά και στις ζούγκλες του Ειρηνικού. Είχε φτάσει η ώρα να σκοτώσει τον άσπρημο φίλο τον Τζιμ Γουάτσον, που, ενώ αυτός πολεμούσε, είχε έπωφεληθεί από την άπουσία του για να ξελογιάσει και να παντρευτεί τη Μάρτζι, την άρραβωνιστική του.

Δεν έδωσε τον Τζιμ μέσα στην ομίχλη, άκουγε όμως το χαρακτηριστικό βήμα του, με το κουτσό του πόδι, μέσα στο σκοτάδι και διέκρινε αμυδρά το φανάρι που κρατούσε στο χέρι, καθώς επιβελούσε τα βαγόνια.

Ο Μπίλ τράβηξε το βήμα του έπωφελούμενος από το θόρυβο που έκανε ένα φορτηγό τρένο, που διέσχισε ολόταχυ το σταθμό. Έφτασε πίσω από τον Τζιμ και το χέρι του ανέβηκε με δύναμη, με την παλάμη τεντωμένη, σαν σπαθί. Τον χτύπησε ανάμεσα στον ώμο και στο στήθος, όπως χτύπησε άλλοτε τους Γερμανούς.

Ο Τζιμ σωριάστηκε και έμεινε ασάλευτος στο έδαφος. Το φανάρι του έπεσε χάμα, έσπασε κι' έσπασε. Ο Μπίλ δεν έχασε στιγμή. Ένα τρένο έκανε μονοθέρις μερικές δεκάδες μέτρα πιο πέρα για να συνδεθεί με μερικά βαγόνια πυγμής. Σήκωσε το κορμί του Τζιμ, το κουβάλησε ως τις γραμμές, έριξε δίπλα του το φανάρι κι' άποτραβήχτηκε. Μερικές στιγμές αργότερα, τα βαγόνια περνούσαν πάνω από το κορμί του Τζιμ...

Το πρωί της άλλης μέρας, ο Μπίλ Κούπερ πέρασε στο δεύτερο μέρος του σχεδίου του. Θα πήγαινε να χαρή την εκδίκησή του ως την τελευταία στιγμή. Θα πήγαινε να συλλυπηθεί τη χήρα του Τζιμ, τη γυναίκα που τον είχε προσφέρει.

Αφού, λοιπόν, βεβαιώθηκε ότι οι εφημερίδες είχαν δημοσιεύσει την είδηση του θανάτου του Τζιμ και ότι δεν υπήρχε στα σχετικά άρθρα ο παραμικρός υπαινιγμός ότι ο θάνατος μπορούσε να μην είχε προέλθει από άτυχημα, ο Μπίλ πήγε στο σπίτι, όπου ήξερε ότι έμεναν η άγαπημένη του με τον καλύτερο φίλο του.

Ο Μπίλ έριξε δίπλα στον Τζιμ το φανάρι κι' άποτραβήχτηκε...

Δύο άνθρωποι

Του άνοιξε η Μάρτζι. Ήταν πάντα όμορφη και δραστήρια, μολοντί είχε τώρα στα μάτια της μία σκληρή έκφραση. "Όταν τον είδε, το πρόσωπό της φαινόταν από ένα χαμόγελο χαράς.

—Μπίλ! προάγεις. Θέ μου! Μπίλ, έλα μέσα! Τον τράβηξε από το χέρι, τον έμπασε σ' ένα χαριτωμένο λείονο ρούμι. Έσπρωξε την πόρτα κι' έπειτα ρίχτηκε στην αγκαλιά του. Ο Μπίλ για μία στιγμή απέθηκε στο άγκάλιασμά της. "Επειτα όμως την έσπρωξε απότομα και είπε:

—Νόμίζω ότι θα πεθούσε για το θάνατο του Τζιμ! Τι σημαίνουν όλα αυτά;

Το πρόσωπο της Μάρτζι συνέφρασε. Γύρισε, πήρε δυό τσιγάρα από ένα τραπεζί. Τά άναψε, έδωσε το ένα στον Μπίλ και είπε σοφά:

—Μπίλ, κάθισε. Έχω τόσο πολλά να σου πω και να σου εξηγήσω. Ξέρω ότι πρέπει να με μιλήσεις γι' αυτό που έκανα. Μά ήμουνα μόνη και δεν ήξερα αν θα γυρίσεις ποτέ πίσω. Ο Μπίλ ήταν κοντά μου, μ' έβγαζε έξω και τέλος μου ζήτησε να παντρευτούμε, μολοντί ήξερε ότι σε αγαπούσα πάντα. Δέχτηκε, αλλά με μία συμφωνία: "Όταν έσυ θα γυρίσεις πίσω, θα μου έδινε διαζύγιο. Ζήσαμε δυό χρόνια μαζί, και πρέπει να σου πω ότι στο τέλος τον μίσησα, γιατί ήταν πρόστυχος και συγχεμένος. Και, όταν έμαθα ότι θα γυρίσεις και ότι είπα ότι είχε φτάσει η ώρα να χωριστούμε, μετ' όλης ξεκαθάρα ότι δεν έπρεπε να περιμένω τίποτα τέτοιο!

Ξαφνικά, ένα χτύπημα άκουστηκε στην πόρτα. "Η Μάρτζι άνοιξε και δυό άντρες μπήκαν μέσα. "Ο ένας απ' αυτούς είπε:

—Είμαι ο αστυνομικός Μπράουν, του Γραφείου Διώξεως Έγκληματος. Μου ανέθεσαν τις έρευνες σχετικά με τη δολοφονία του Τζιμ Γουάτσον.

—Δολοφονία! μουρμούρισε αβέλα του ο Μπίλ. —Ναι!, είπε ο αστυνομικός. Δολοφονία! Κάτι στο πτώμα δεν έρεσε στον Ιατροδικαστή. Το χρώμα του δέρματός του ήταν κάπως παράξενο, όχι φυσικό. Και θέλησε να κάνει αυτοψία. Έτσι έβριχε δηλητήριο στο στομάχι. Το δηλητήριο αυτό πρόσθεσε την καρδιά του, που ήταν άδυνατη, και ο σύζυγός σας κυρία Γουάτσον, πέθανε και έπεσε πάνω στις γραμμές λίγες στιγμές πριν περάσει από εκεί ένα τρένο. Κάνανε ανάλυση στο θάνατό με τον καφέ που είχε μαζί του και ανακαλύψαμε ότι περιείχε το ίδιο δηλητήριο. κυρία Γουάτσον!

Ο Μπίλ, ενώ η Μάρτζι σωριαζόταν λιπόθυμη, έμεινε μαρμαρωμένος. Ένοιωσε να του σαλεύει το μυαλό. "Όταν χτύπησε τον Τζιμ για να τον σκοτώσει, εκείνος είχε κιάλας το θάνατο μέσα του! Του τον είχε προσφέρει η Μάρτζι με τη μορφή δηλητηρίου!

Πέρασαν δυό ώρες. Το σπίτι γέμισε αστυνομικούς, που το έρευνουν από τη στέγη ως το υπόγειο και έβριχαν το δηλητήριο μέσα σ' ένα μπουκαλάκι, στον τενεκέ των σκουπιδιών.

Η Μάρτζι αναγκάστηκε τελικά να ομολογήσει και δυό αστυνομικοί την έβαλαν σ' ένα αυτοκίνητο και την πήραν μαζί τους. Ο αστυνομικός Μπράουν έμπε στον Μπίλ:

—Μπορείτε να φύγετε, κύριε Κούπερ. Δώστε μου όμως τη διεύθυνσή σας, για την περίπτωση που θα χρειαστεί να πάρουμε μία κατάθεσή σας. Ο Μπίλ έδωσε τη διεύθυνσή του κι' έφυγε.

Αργότερα, το έραβυ της ίδιας ημέρας, τον κάλεσαν στην αστυνομία, όπου ένας αστυφύλακας τον ώδηγησε στο γραφείο του αστυνομικού Μπράουν. Ο τελευταίος τον έβαλε να καθίσει σε μία καρέκλα και του είπε:

—Κύριε Γουάτσον, έχω να σας δηληθώ μία ιστορία. Άκούστε με προσεκτικά. Μη με διακόψετε, αργότερα όμως, όταν τελειώσω, μπορείτε, αν θέλετε να συμπληρώσετε τα κενά. Έβω και τρία χρόνια πήγατε στον πόλεμο, αφήνοντας πίσω σας την άρραβωνιστική σας Μάρτζι. Πιστεύατε ότι θα σας περιμενε. Έκλεινε όμως καταστρώσανε ένα καλυτερο φίλο σας και έσπε καταστρώσανε ένα σχέδιο εκδίκησής. "Ήσαστε πριν από τιν πόλεμο φύλακας στο σιδηροδρομικό σταθμό και έβραμο καλάκι. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, τε όλα τα κατατόπια. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, κρυφτήκατε μέσα στο σταθμό τη νύχτα, έπωφελούμενος από την ομίχλη, χτυπήσατε τον Γουάτσον με το πόδι σας, όπως χτύπησε τον Τζιμ Γουάτσον.

—Ακούστε με προσεκτικά. Μη με διακόψετε, αργότερα όμως, όταν τελειώσω, μπορείτε, αν θέλετε να συμπληρώσετε τα κενά. Έβω και τρία χρόνια πήγατε στον πόλεμο, αφήνοντας πίσω σας την άρραβωνιστική σας Μάρτζι. Πιστεύατε ότι θα σας περιμενε. Έκλεινε όμως καταστρώσανε ένα καλυτερο φίλο σας και έσπε καταστρώσανε ένα σχέδιο εκδίκησής. "Ήσαστε πριν από τιν πόλεμο φύλακας στο σιδηροδρομικό σταθμό και έβραμο καλάκι. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, τε όλα τα κατατόπια. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, κρυφτήκατε μέσα στο σταθμό τη νύχτα, έπωφελούμενος από την ομίχλη, χτυπήσατε τον Γουάτσον με το πόδι σας, όπως χτύπησε τον Τζιμ Γουάτσον.

—Ακούστε με προσεκτικά. Μη με διακόψετε, αργότερα όμως, όταν τελειώσω, μπορείτε, αν θέλετε να συμπληρώσετε τα κενά. Έβω και τρία χρόνια πήγατε στον πόλεμο, αφήνοντας πίσω σας την άρραβωνιστική σας Μάρτζι. Πιστεύατε ότι θα σας περιμενε. Έκλεινε όμως καταστρώσανε ένα καλυτερο φίλο σας και έσπε καταστρώσανε ένα σχέδιο εκδίκησής. "Ήσαστε πριν από τιν πόλεμο φύλακας στο σιδηροδρομικό σταθμό και έβραμο καλάκι. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, τε όλα τα κατατόπια. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, κρυφτήκατε μέσα στο σταθμό τη νύχτα, έπωφελούμενος από την ομίχλη, χτυπήσατε τον Γουάτσον με το πόδι σας, όπως χτύπησε τον Τζιμ Γουάτσον.

—Ακούστε με προσεκτικά. Μη με διακόψετε, αργότερα όμως, όταν τελειώσω, μπορείτε, αν θέλετε να συμπληρώσετε τα κενά. Έβω και τρία χρόνια πήγατε στον πόλεμο, αφήνοντας πίσω σας την άρραβωνιστική σας Μάρτζι. Πιστεύατε ότι θα σας περιμενε. Έκλεινε όμως καταστρώσανε ένα καλυτερο φίλο σας και έσπε καταστρώσανε ένα σχέδιο εκδίκησής. "Ήσαστε πριν από τιν πόλεμο φύλακας στο σιδηροδρομικό σταθμό και έβραμο καλάκι. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, τε όλα τα κατατόπια. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, κρυφτήκατε μέσα στο σταθμό τη νύχτα, έπωφελούμενος από την ομίχλη, χτυπήσατε τον Γουάτσον με το πόδι σας, όπως χτύπησε τον Τζιμ Γουάτσον.

—Ακούστε με προσεκτικά. Μη με διακόψετε, αργότερα όμως, όταν τελειώσω, μπορείτε, αν θέλετε να συμπληρώσετε τα κενά. Έβω και τρία χρόνια πήγατε στον πόλεμο, αφήνοντας πίσω σας την άρραβωνιστική σας Μάρτζι. Πιστεύατε ότι θα σας περιμενε. Έκλεινε όμως καταστρώσανε ένα καλυτερο φίλο σας και έσπε καταστρώσανε ένα σχέδιο εκδίκησής. "Ήσαστε πριν από τιν πόλεμο φύλακας στο σιδηροδρομικό σταθμό και έβραμο καλάκι. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, τε όλα τα κατατόπια. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, κρυφτήκατε μέσα στο σταθμό τη νύχτα, έπωφελούμενος από την ομίχλη, χτυπήσατε τον Γουάτσον με το πόδι σας, όπως χτύπησε τον Τζιμ Γουάτσον.

—Ακούστε με προσεκτικά. Μη με διακόψετε, αργότερα όμως, όταν τελειώσω, μπορείτε, αν θέλετε να συμπληρώσετε τα κενά. Έβω και τρία χρόνια πήγατε στον πόλεμο, αφήνοντας πίσω σας την άρραβωνιστική σας Μάρτζι. Πιστεύατε ότι θα σας περιμενε. Έκλεινε όμως καταστρώσανε ένα καλυτερο φίλο σας και έσπε καταστρώσανε ένα σχέδιο εκδίκησής. "Ήσαστε πριν από τιν πόλεμο φύλακας στο σιδηροδρομικό σταθμό και έβραμο καλάκι. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, τε όλα τα κατατόπια. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, κρυφτήκατε μέσα στο σταθμό τη νύχτα, έπωφελούμενος από την ομίχλη, χτυπήσατε τον Γουάτσον με το πόδι σας, όπως χτύπησε τον Τζιμ Γουάτσον.

—Ακούστε με προσεκτικά. Μη με διακόψετε, αργότερα όμως, όταν τελειώσω, μπορείτε, αν θέλετε να συμπληρώσετε τα κενά. Έβω και τρία χρόνια πήγατε στον πόλεμο, αφήνοντας πίσω σας την άρραβωνιστική σας Μάρτζι. Πιστεύατε ότι θα σας περιμενε. Έκλεινε όμως καταστρώσανε ένα καλυτερο φίλο σας και έσπε καταστρώσανε ένα σχέδιο εκδίκησής. "Ήσαστε πριν από τιν πόλεμο φύλακας στο σιδηροδρομικό σταθμό και έβραμο καλάκι. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, τε όλα τα κατατόπια. "Όταν γυρίσατε, λοιπόν, κρυφτήκατε μέσα στο σταθμό τη νύχτα, έπωφελούμενος από την ομίχλη, χτυπήσατε τον Γουάτσον με το πόδι σας, όπως χτύπησε τον Τζιμ Γουάτσον.

A. KINCK

ΡΩΜΑΪΚΟ ΠΑΣΧΑ

Όταν το Βατικανό είχε την πολιτική εξουσία

Όπως και στις δικές μας συνθήκες, το έθιμο του πασχαλινού αμνού, τηρείται από πολύ παλιά χρόνια με θρησκευτική ευλάβεια και δεν λείπει από το πασχαλινό τραπέζι κανενός καθολικού, που οεσεται τον έθιμο του. Ο πασχαλινός αμνός, παλαιο έθραιο έθιμο, που το πήρε ο χριστιανισμός, συμβολίζει για την καθολική εκκλησία, όπως και για μας, το Χριστό, που ύψιασθηκε για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. "Επειτα το έθιμο του κεριού, που είναι βέβαιο ότι εισήχθη από τον Άγιο Ζωίμο στις αρχές του 5ου μετ' Χριστό αιώνα και που κατά την εξέγηση του Άγιου Άνσελμου συμβολίζει με το κεριό το σώμα του θεανθρώπου, με το φυτίλι την ψυχή και με τη φλόγα τη θεική του ιδιότητα. Άκόμη και το έθιμο του κόκκινου αυγού, υπήρχε στα παλιά χρόνια και συμβολίζει, όπως λένε, το κόκκινο αυγό που γεννιόσε μια κόττα των γονεών του αυτοκράτορα Άλεξάνδρου Τεσσέρου, την ημέρα της γεννήσεως του Τεσσέρου, με το σπασίμο του αυγού συμβολίζεται η Άναστασις του Κυρίου.

Στη Ρώμη, την εποχή της Παπικής Αυτοκρατορίας ή Μεγάλη Έβδομάδα έπαιρνε χαρακτηρισμό αυστηρού και μεγάλου πένθους, που τελείωνε το Μεγάλο Σάββατο με τη φωνή «Χριστός Άνεστη!» Τα κανόνια του Καστέλ Σαντ Άντζελο συνώδευαν με τις χαιρετιστικές θολές τους τους χαρμόσυνους ήχους απ' τις καμπάνες των απειρών εκκλησιών, που λύνονταν, γιατί από την Μεγάλη Πέμπτη, μέχρι τη λειτουργία του Μεγάλου Σαββάτου, οι καμπάνες όλων των εκκλησιών δένονταν σ' ένδειξη πένθους.

Οι Παπικοί στρατιώτες έπαιναν και πάλι κανόνια, όλα τα βράδια, που τα κρατούσαν τις δυό ημέρες με την κανονική γυρισμένη προς τα κάτω. Άνοιγαν επίσης οι κρουνοί των αναρτήσεων κρουσών της αιώνας Πάλας, που ήταν κλεισμένοι κι' αυτοί από το άπαυσημα της Μεγάλης Πέμπτης, για να χαιρετίσει «και η κρουσάλλιν φωνή του ρένοντος ύδατος άργυρουμένη υπό το φίλημα του ήλιου» το χαρμόσυνο άγγελμα της Άναστάσεως του Κυρίου.

Το Μεγάλο Σάββατο, οι Ιερείς γύριζαν τις συνοικίες, όπως γίνεται και σέ μας την παραμονή των Φώτων, για να ευλογήσουν το πασχαλινό τραπέζι, που ήταν κιάλας στρωμένο με τ' αυγά, τα αρνιά, τα τσουρέκια και το σαλαμί. Με τη διαφορά ότι η Άνασταση γινόταν το πρωί της Κυριακής και στο τραπέζι καθόνταν το μεσημέρι.

Ολόκληρη η εβδομάδα της Διακαινησίμου την εποχή εκείνη, αφιεωνόταν στις ευχαριστίες. Ήταν αυτό μία υποχρέωση που δεν μπορούσε να την άποψη κανείς, γιατί θα κινδύνευε να δθ το όνομά του δημοσιευμένο σ' ένα πίνακα, που τον παρουσίαζαν στις 25 Αυγούστου, έξω από την εκκλησία του Άγιου Βαρθολομαίου, στο νησάκι του Τίβερι. «Κατ' εκείνην την ημέραν — λέει ένας χρονγράφος της εποχής — δημοσία και επί ενός πίνακος ανεγράφοντο τα όνόματα εκείνων όπινες δεν εξεπλήρωσαν τας θρησκευτικές των υποχρεώσεις κατά το Πάσχα».

Αυτά συνέβαιναν στην εποχή που το Βατικανό κυβερνούσε πολιτικά την Αίωνια Πόλη. Άλλ' ύστερ' από την κατάργηση της πολιτικής εξουσίας, το Κράτος, πέρα από τη μερίσσιο σημαία, τη Μεγάλη Παρασκευή και τον έορτασμό του Πάσχα ως επίσημης κρατικής εορτής δεν έχει καμμία άλλη εκδήλωση.

Κι' από της άποψης αυτής το Πάσχα δεν διαφέρει καθόλου από μία συνήθη Κυριακή. Άν εξαίρεση δε κανείς την εξαίρετική κίνηση του Μεγάλου Σαββάτου στην άγορά και την συγκέντρωσι στις Έκκλησιες, συγκέντρωσι άλλωστε συνήθη και κατά τις άλλες ημέρες, από τα παλαιά έθιμα του έορτασμού της Άναστάσεως του Κυρίου, δεν άπομένει τίποτα εκτός από τον συμβολισμό της άνοιξής.

Ο έρχομός του Πάσχα άφίνει πίσω τις σκολάζιο χρώμα του χειμώνα, φέρνει το γαλοφαίρα της άνοιξής, μυρωμένη από τα μπουκκία που σκαχούν στο φως της ημέρας και με τα πρώτα χάρδια στο ήλιου, της άνοιξής που αναγγέλλεται στον αέρα από το χαρμόσυνο φτερούγισμα των χελιδονιών.

ΟΟ

ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ ΤΗΣ ΦΑΛΛΙΝΑΣ

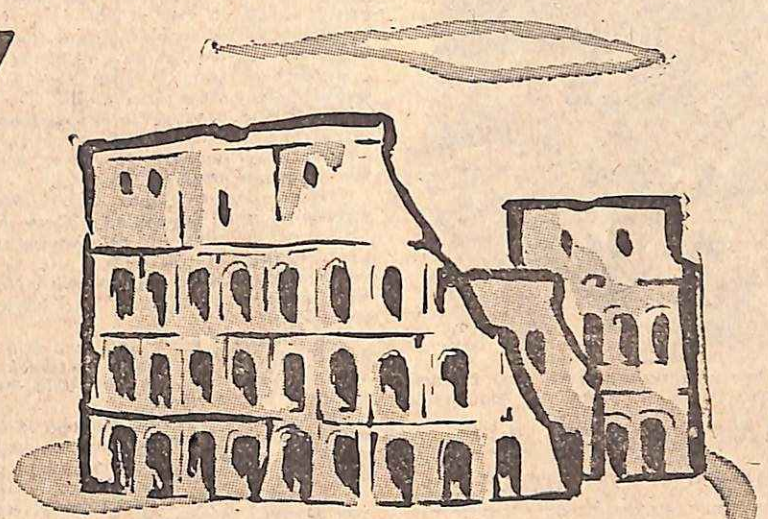
Ένας Άυστραλός γιατρός ουσιοτούσε στους τελάτες του που έπασαν από ρευματισμούς, να ζαπλωθούν... μέσα στην άνοικτη κοιλιά μίας φρεσκοκοιτωμένης φάλλινας, για να γίνουν καλά! Κατά τη θεωρία του, ενεργούσαν θεραπευτικά η ζέση και το λάδι της φάλλινας.

Άνάλογη κάπως ήταν η μέθοδος των Γάλλων γιατρών του περασμένου αιώνα, που ύποδεικνύανε στους ρευματοπαθείς να... ραφούν μεσα στο σώμα ενός βωδιού, άμέσως μετ' το σφάξιμό του, άφινοντας απ' έξω μονάχα το κεφάλι τους.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΡΩΜΗ ΕΙΝΑΙ ΟΝΕΙΡΟ!

Έκμεταλλευθήτε την εύκαιρία, που σας δίνει η ΒΡ για να έπισκεφθήτε την Ρώμη και να παραμείνετε εκεί μία εβδομάδα μαζί με την συντροφιά σας, παρακολουθώντας τους ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ 1960

ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΒΡ-ZOOMKANA

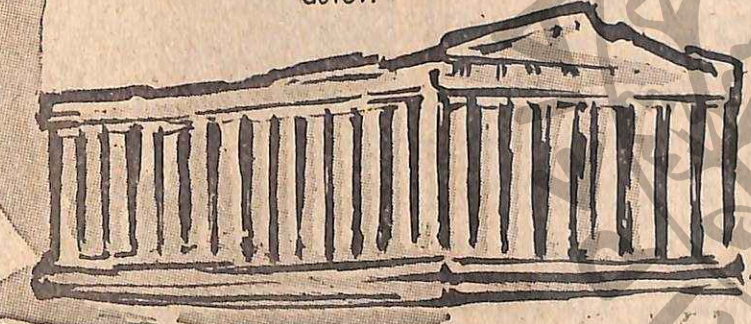
Η ΒΡ Ελλάδα, υπό την αιγίδα της ΕΛΠΑ και της Διεθνούς Όμοσπονδίας Μοτοσυκλετιστών, διοργανώνει διαγωνισμό για τους κατοχούς διχρόνων δικύκλων.

1ο ΒΡΑΒΕΙΟ: Ένα ταξίδι στη Ρώμη και διαμονή μίας εβδομάδας για δύο άτομα, ΔΩΡΕΑΝ!

ΘΑ ΑΠΟΝΕΜΗΘΟΥΝ 3 ΠΡΩΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

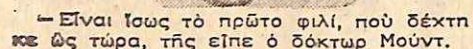
Δικαίωμα συμμετοχής στο διαγωνισμό όρχ. 20. Έγγραφα είς όσα Πρατήρια της ΒΡ ύπόχχει το σήμα ΒΡ-ZOOMKANA, όπου δα σας δοθή ένας σφραγισμένος φάκελλος, που περιέχει τα έρωτήματα και τους όρους συμμετοχής στο διαγωνισμό αυτόν.

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ, με ταξίδι στη ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΔΑΔΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΛΑΧΟΝΤΑΣ

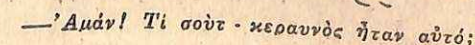
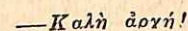
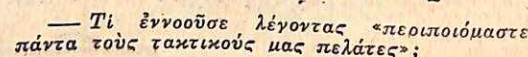
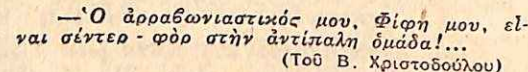
Ο διαγωνισμός δα διαρκέση 4 έβδομάδες, μπορείτε, λοιπόν, να λάβετε μέρος σ' αυτόν όσες φορές θέλετε.

Αεπομέρες και διευκρινίσεις σε όλα τα Πρατήρια της ΒΡ.

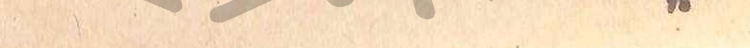
Ἡ δραματικὴ ἀφήγησις
ἐνὸς Περσικοῦ νικητοῦ

Πέρασε έτσι ένας χρόνος. "Επειτα το δυνατόν πρόγνυον άπέκτησε δικό του παιδί και δέ μπό-
ρουν πια νά κρατήσῃ τὸ ἀγοράκι — τὸ
Τζών, ὅπως τὸ εἶχαν βαπτίσῃ. Ὁ δόκτωρ
Μούντ τοῦ πήρε ἀναγκαστικὰ στὸ σπίτι του,
στὴ λεωφόρῳ ντὲ Βιλίε, καὶ τὸ ἐμπιστεύθηκε
στὴν καμαριέρα του Ροζάλια. Ἀδιόφορος γιό-
στο τοῦ κοινωπολιτοῦ τοῦ κόσμου, ποῦ εἶπε πῶς

Τὸ συνέχει καὶ οἱ συγκινήσεις
τὴν παρεμποδίζουν

κῆ διαταραχῇ κλπ., το πρῶτον δὲ ἐκ
ἰδιαιτέρῃ σημασίᾳ.

Για καλή μας, όμως τήνη, λειτούργησε εφάπαξ ο σκοτισμένος εγκέφαλος του Λάκη, που έσπευσε να μου ανακοινώσει το μεγαλοφυές του σχέδιο:

— Θα δώσουμε ένεχυρο όλα μας τα κοστούμια εκτός από τα σπορ που θα τα φορέσουμε.

— Και πώς θα τα ανταλλάξουμε; φώναξε προποκατημένος.

— Τι σε νοιάζει, εμένα! με κα-θησύχασε. Έχε εμπιστοσύνη σε μένα.

Κι' εμπιστοσύνη, θέασις, δεν του είχα. Είχα όμως σφοδρά και διακαή επιθυμία να ζησω κοντά στη λατρευτή μου Σόνια στη με-γευτική κι' ειδική Κέρκυρα. Ζαλωθήκα, λοιπόν, τα ένδυμα-τολογικά υπάρχοντά μου και τον ακολουθήσα στο εναγές ένεχυρο-δανειστικό ίδρυμα του μαστρο-Λανόστη.

Δώδεκα κοστούμια — που τα θρηνούσαν απαρνηγόρητα ισόρι-θμοι ραφτάδες — προς τρακώες έκαστον, σύγολον δραχμαί τρεις χιλιάδες εξακασίαι (αριθ. 3.600). Μ' άλλα λόγια, από χί-λιες οχτακάσες ο κανένα; μας.

Μ' αυτά τα κεφάλαια ξεκίνη-σαμε για την Πασχαλινή εκδρο-μή μας, που αρχίσαμε με τους πιο σίσιους οίανους. Μαζεψήκαμε εν-δύματα δέκα οκτώ ψυχές — και τι ψυχές; όλες ποδοπαταγμένες και ξευφωμένες. Και ξεκίνησα με γεμάτοι κέρη. Πρώ πάντως δέ-αυτός ο αφιλότιμος που σκόρπι-ζε την ευθύνη και το γέλιο με-τά χωρατά του, τα καμώματά του και τα έξυπνα καλαμπούρια του. Τόσο, που κατάκτησε κυριο-λεκτικά ολόκληρη την συντροφιά.

Και μόνο μετά την 'Ανάστη-ση, την ώρα που καθήσαμε για να καταρροθίσουμε την μαγευτική μας και τα κόκκινα αυγά μας, το πρόσωπό μου συνέφισε.

— Ωχι! δολοφόνο! συλλογι-σθηκα, φαίνεται πως ναυαγεί το σχέδιό!

— Άλλα την σφηνίδα μεταλλα-γή του την πήρανε αμέσως όλοι χαμπάρι. Και θεώρησαν χέρος τους να πληροφορηθούν τα ότια.

— Τι πάθατε έτσι απότομα, κύ-ριε Λάκη;

— Είναι κάποια θλιβερά ιστο-ρία, τους είπα δόριστα. 'Ακατά-ληλη πάντως για τις ευχάριστες στιγμές που ζούμε.

— Νά μας την πητε, κύριε Λά-κη! τον παρακάλεσαν.

— Αφού επιμένετε, εά σας την πω, συγκρατώντας. 'Ακούστε, λοι-πόν. Αυτή την ώρα που έμει-νε γκρεμίζοντας αμείνων, χωρίς να-χουμε καμιά οικονομική σκοτού-ρα, ζή σε κάποια τρανή μου, η πιο ευσεβής οίανη οίανη του κόσμου. Ο γέρο πατέρας εί-ναι κατακοιτός εδώ και δώδεκα χρόνια. Τα τρία παιδιά του — δύο αγόρια και ένα κορίτσι — ασκατεμένα από μια θορεία αρ-ρώστια είναι άνικανα για κάθε δουλειά. Κι' όσο για τη γυναίκα του — την τραγική μάνα — χτυ-πημένη τόσο σκληρά από τη μοί-ρα, έχει χάσει τα λογικά της εδώ κι' έξη χρόνια. Κι' οι πέντε εσ-τοι άνθρωποι δεν έχουν, ούτε θά-χουν ποτέ μια μουσική ψυχή, που λέει ο λόγος, για να βάλουν στο στόμα τους. Τους σκέπτονται και σπαράζει η καρδιά μου. Και σκέ-πτομαι ακόμη τι μεγάλη άνακού-φισι θάταν και γι' αυτούς και για μέν, αν τους βοηθούσαμε.

— Αν, παραδειγματος χάριν, τους κάναμε ένα έρωτο, Νά, θάζω ε-γώ ένα πεντακοσάριο!

Κι' έβγαλε ο αθεόφοβος από την τσέπη του το πεντακοσάριο και το πέταξε έπάνω στο το-πέξο.

— Βάλε κι' εσύ, 'Αργύρη, ένα πεντακοσάριο, μου είπε.

Τι νόησαν; Έβγαλαν με γέλια που τρέμανε ένα πεντακοσάριο και τσέπωσε στο τραπέζι. Κι' α-μέσως έπειτα έπεσε μια δροχή χαρτονομισμάτων. Όλοι φιλοτι-μήθηκαν να δώσουν, δι' αυτο-σάν περισσότερο.

Στην επιστροφή κάναμε την κα-ταμέτρηση του 'έρωτος. Πήραμε πίσω τα ένδυμα και καθορίσαμε από 2.720 δραχμές!

Τον καμένο τον Λάκη! Τι φι-λάνθρωποι αλάνθιστα που έγει-ναι για τον λαό του και για μένα, φυσικά!...

Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Ρουβέλεξο

Γύρω από τον κάθε αριθμό του αγείου μας θα τοπι-θεθούν, μία λέξη των έξη γραμμάτων, βάσει από ένα γράμμα μέσα στον κάθε μικρό κύκλο. Θ' αρχίσετε πάντα από το σημείο όπου βρίσκεται το μικρό δέλο και θ' α-κολουθήτε την κατεύθυνση που δίνεται.

Α' ΣΕΙΡΑ

- 1) "Αιθίοποι έξυπνοι και γεμάτοι ικανότητες.
- 2) Βγάλε μάτι.
- 3) Θεωρείται απαραίτητη σ' ένα περιπετειώδες φίλμ.
- 4) Μπαλντάς του κρέατος.
- 5) Καθαρίζει τα χέρια των μηχανικών.
- 6) "Ασχολεύεται με μωρά.
- 7) Δοχείο για νερό ή κρασί.
- 8) Έξωτικό φρούτο.
- 9) Νηοταίο που μας δίνει το σουσάμι.

Β' ΣΕΙΡΑ

- 10) Παρουσιάζει κενά (οόδ.).
- 11) Είναι επικίνδυνο για την υγεία μας.
- 12) Ουράνιο σώμα.
- 13) Γρήγορα, εύκινητα, σέλετα (Ιταλ.).
- 14) Προπέτασμα που προσβάλλει τα μάτια μας από τον ήλιο.
- 15) Ουράνιο σώμα.
- 16) Γέφυρα... "Ένας από τους διασημότερους "Αν-γλους ποιητές του 14ου αιώνα.
- 17) Προτεύουσα ούαντος ελληνικού νομού.

Γ' ΣΕΙΡΑ

- 18) "Ενέπνευσε όλους τους ποιητές.
- 19) Στα χαρτιά θναιίνει πάντα κερδοσμένη.
- 20) Πλυν.
- 21) Έρεπι ο.

Δ' ΣΕΙΡΑ

- 1) "Ενέπνευσε όλους τους ποιητές.
- 2) Στα χαρτιά θναιίνει πάντα κερδοσμένη.
- 3) Πλυν.
- 4) Έρεπι ο.

Κινηματογραφικό παιχνίδι

Σα' δίνουμε κατωτέρω π' κάθε περίπτωση τρία γα-ρητιστικά στοιχεία, που αφορούν κάποιο γνωστό ήθο-ποίο του κινηματογράφου. "Αν είστε φίλος της 7ης τέ-χνης, τα δύο απ' αυτά θα είναι αρκετά να εσείς, οσ έθε-θήσαν να έχετε το όνομα του ηθοποιού που σ' εσάς εσ-τά.

- 1) "Υπήρξε ουσίως του μικρού ρουλού: το φίλμ "Οι δολοφόνοι" της λανάρσης ως άστερι πρώτου μεγέθους. — "Έχει μεγάλη αδυναμία για τους ταυρομάχους.
- 2) Παντρεύτηκε το 1943 την περίφημη χορεύ-τρια "Ελινόρ Πάουελ, η οποία εγκατέλειψε προς-χάριν του τον κινηματογράφο. — Κάνει μια συλ-λογή από πίτες. — "Αποτελεί με τη Ρίτα Χαίλ-γιορσν ένα από τα περιφημότερα κινηματογρα-φικά ζευγάρια.
- 3) Το πραγματικό του όνομα είναι Ντέιβιντ Ντάνιελ Κομίνσκυ. — Θεωρείται ο "παίκτης" της κωμωδίας. — Είναι ούζουχος της Σούδα, φάν, που έχει γράψει τους στίχους των περισ-σότερων τραγουδιών του.
- 4) "Έκανε το ντεμπούτο της στον κινηματο-γράφο με το φίλμ "Ζ'όκλα της ασφάλτου". — Γύρισε ένα φίλμ στην "Αγγλία με τον Λόρενς "Ο Λιόβι. — Είναι ούζουχος δια μου συγγραφέας.
- 5) "Έχει σκανδαλίζει τη Ρώμη με τους έξι φρενισμούς της. — "Ο "Αντου Σπλάδ μπορεί να την ξεχάσει. — "Έχει επονομασθεί ετό φίλμ-γερό παγοδούλου.
- 6) "Έχει παίξει με τη διάσημη σύζυγό του, στο φίλμ "Πόλεμος και Ειρήνη". — "Υπήρξε α-σκηνοθέτης της τελευταίας ταινίας της "Βασίλισ-σα του παρθένου δάσους". — "Ήταν παρτενιάρ της Λέσλυ Κάρν, στη μεγάλη της επιτυχία "Ελίζα".
- 7) "Ήταν και ποσομένη ένα από τα πιο έμ-πορικά άστερια του κινηματογράφου. — Το μα-λίδι της λογοκρισίας έχει έπείσει σ' ένα αγένει-το φίλμ της. — "Ήταν παρτενιάρ του "Ανρί Β ν, τάλ στο τελευταίο του φίλμ.

Από τα δώδεκα αυτά πασχαλινά αυγά, μόνο δύο είναι τελειώς όμοια, ακόμα και στην παραμικρότερη λεπτομέρεια. Προσπαθή-τε να τα βρείτε μέσα σ' ένα λεπτό της ώρας το πολύ, εάν θέλετε να υπερηφανευαίτε για την παρατηρητικότητα σας.

Οι λύσεις στή: σελ. 96

ΠΑΡΑΦΑΓΑΤΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΗΠΙΑΤΕ;

Alka-Seltzer

Πάρετε
Αλκα-Σελτζερ

Ένα ή δύο δισκία. ΑΛΚΑ - ΣΕΛΤΖΕΡ τελειώς διαλεχμένα σ' ένα ποτήρι νερό δημιουργούν ένα ευχάριστο σπινθηρίζον διάλυμα που θα σας άνακου-φίση άμέσως από τα ένο-χλήματα της πολυφαγίας και πολυποσίας.

Τό ΑΛΚΑ - ΣΕΛΤΖΕΡ εξουδετερώνει τα όξεία του στομάχου. Έχετε πάντοτε πρόχειρα μερικό ΑΛΚΑ - ΣΕΛΤΖΕΡ.

100% ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τη περιττή τρίχα προσώπου σώματος ΤΑΧΥΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΞΗΝ ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΥΠΕΡΟΥΛΤΡΑ ΕΙΜΟΣΤΟΝ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΕΥΡΗΤΗΡΙΟΝ ΚΡΑΚΑΣΙΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΙΟΥΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΤΑΙ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΑΚΝΕΣ ΠΟΡΥΣ - ΠΑΛΛΑΡΟΧΗ - ΤΡΙΧΟΠΥΣΗ ΠΑΝΑΑΓΕ-ΑΚΜΕΣ ΜΕ ΠΛΑΝΕΤΑ

Μ^ς ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΒΕΡΜΟΥΤ ΜΕΤΑΞΑ

Σ' οποιαδήποτε ώρα

Τό ΒΕΡΜΟΥΤ ΜΕΤΑΞΑ είναι μία ξεχωριστή απόλαυσις

Από το 1888

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ του Ναστρεδίν

Βρήκε το δίκνο του

ΚΑΠΟΤΕ ο Ναστρεδίν, αφού υπαίτινσε πιά απ' τους τσακούρους και τις γκιρίνες με τη γυναίκα του τη Φατίμη και την πεθερά του, την 'Εμινέ, τις πήρε και τις δυο απ' το χέρι και τράβηξε κατ' ευθείαν για τον καλή του 'Εσκή Σαχέρ.

— Και τί θα κάνουμε εκεί που μας πηγαίνεις; τον ρώτησαν οι δυο γυναίκες, έξαγριωμένες από την απόφαση του Χότζα.

— Θα τα' ποουμε ένα χεράκι κι κ' όποιος έχει δίκνο θα αποκτήθηκε ο Ναστρεδίν και με το ζορι τραβηγούμε τις δυο γυναίκες.

— Ετσι πέρασαν κι' από την πλατεία του χωριού κι' όσοι έτυχε να τους δούσε έσκασαν στα γέλια. — Χος γκελντίν, Χότζα έσέντημ! Νάγης την ελγή του 'Αλλά, που έκανε την άσχημ... Γειά στα γέλια σου!... Έλεαν, εύχαστιμένοι.

Μά σαν πέρασαν από τη θύση του χωριού, που ήταν μαζεμένες οι γαυοί δες με υιάς πήσαν το μέρος της Φατίμης και της 'Εμινέ.

— Ου γα γαχίς, παλαιοέσκεν, που τυραννάς, έτσι δυο άθωες γυναίκες!..

Μά ο Ναστρεδίν, χωρίς να δίνει σημασία στις ελγές και τις κατάρες, προωρούσε με τις δυο γυναίκες ντουρουά για το νοσείο του καλή.

— Τι τρέχει, Ναστρεδίν έσέντημ! κι' έρχεσαι εδώ οικογενειακάς; τον ρώτησε εκείνος νελόντας.

— Σούφερα για να γνωρίσω τη γυναίκα μου, τη Φατίμη, και την πεθερά μου, την 'Εμινέ, που μου ψήνουν το ψάρι στα γέλια απ' την πρώτη μέρα που παντρεύτηκα!.. 'Ηρθα να δω το δλκνο μου και να με γλυτώσω από τούτη τη συμφορά... έλεπε μονορούδι ο Χότζας.

Και τότε μόνο άσπασε ελεύθερες απ' το γέρι τη Φατίμη και την 'Εμινέ.

— Εκείνες άρρισαν άδελφά να θωιάσουν και να σκυλοδρίξουν το Ναστρεδίν, που τους κουάδινε με το ζορι στο δικαστήριο και να λένε πόσο είναι άστοργος και σκληρός σόλνκος.

— Πήρε την κόρη μου ασυτό ουρί του Παράδεισου και δές, καλή μου, πώς την κατάνησε απ' τη γκιρίνη του, την ταγκουαρία του και την κακία του!... έλεπε σε υιά σπινθή η πεθερά κι' έδειξε την κόρη της.

Μά ο καλής σαν είδε τη Φατίμη υιά γυναίκα θρόσκα κι' δυοροφ άκούει γαυονέλασε και έλεπε: — Νά σοφ πώ, γαυοί... Ιά ουρί του Παράδεισου δεν έτυχε να τα δώ άδελφά, υά κι' η κόρη σου απ' εδώ —φτου να υή θασκαθή!— σε πολλά τους μοιάζει απ' δ'τι δίδεσας στο Κοράν... και να με συμπαθές.

Η Φατίμη τότε, που κολακεύτηκε απ' τα λόγια του καλή, άρχισε να κατηγορή το Χότζα για τη συμπεριφορά του προς τη υιά της.

— Σάν παιδί της τόν ελγες... Ιού δούλενε, τόν περποιότανε, τόν παρσάτεκε, παντού!... 'Οχι πεθερά, υά δυο φορές υιάνα ήταν για τόν άσπαστο τόν άντρα μου... 'Αλλά, εκείνος, υιά δές, καλή μου, πώς την κατάνησε...

Ο καλής τότε άφοδ έοριξε υιά υιά στην 'Εμινέ, που καλοστεκόνανε πια' όλα τα γυνάκια της, τη ρώτησε:

— Και πόσο χρονών είσαι 'Εμινέ γαυοί; — Έβδομητά χρονών, καλή μου!..

— Νά σοφ πώ, λοιπόν... Στην ηλικία σου, υιά γα χος άκούα, η πρότε υάπασε σό πολύ κολα γέρια ή γα σε έέχασε ο 'Αλλάν!... έλεπε νελόντας ο καλής.

Κι' ο Χότζας, που έβλεπε πώς είχε με το μένος του τόν καλή, ήρθε γρήγορα στο υπό: — Καλά δλ' αυτά που λές, καλή μου, υά τώρα πρέπει να μου δώσης το δίκνο μου... Είμαι νέος άκούα και θέλω να δω υιά άλλη γυναίκα να στίδω σπινθικό κι' δν!... μακλειό, σαν αυτό που έγω σήμερα...

— Και ποιάς σ' έμποδίζει Χότζα μου, να πάρης άλλη υιά γυναίκα ήσυχ και καλή!... 'Ο Προφήτης επιτρέπει νάγης άχι δυο, άλλά είκοσι-δυο γυναίκες... άποκρίθηκε ο καλής.

— Και τη Φατίμη να την κρατήσας; — Βέβαια να την κρατήσας...

— Μά θα πέσει με τη υιά της και θα με σκατώσουν, όποια καινούργια γυναίκα θέλω στο σπινθί... διασαυτηθήκε ο Ναστρεδίν.

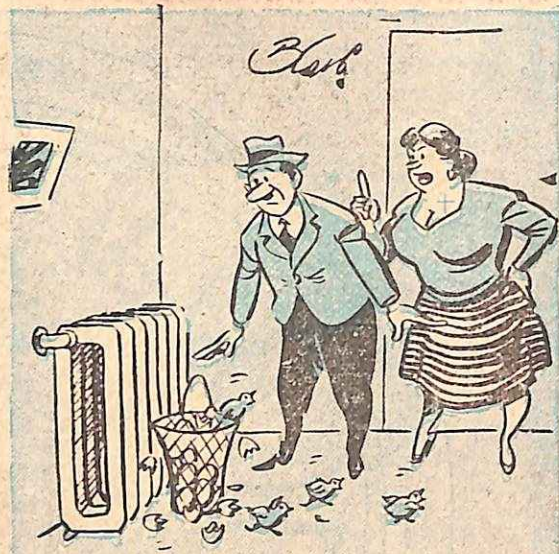
— Δοκίμασε πρώτα κι' αν γίνη τίποτα τέτοιο, έδω είμαστε υιές!... έλεπε ο καλής.

Στο γυρισμό όμως ο Ναστρεδίν ήταν κακόκεφος και με διαρκώς σκυμένο το κεφάλι, ενώ η 'Εμινέ κι' η Φατίμη πετούσαν απ' την κακή τους.

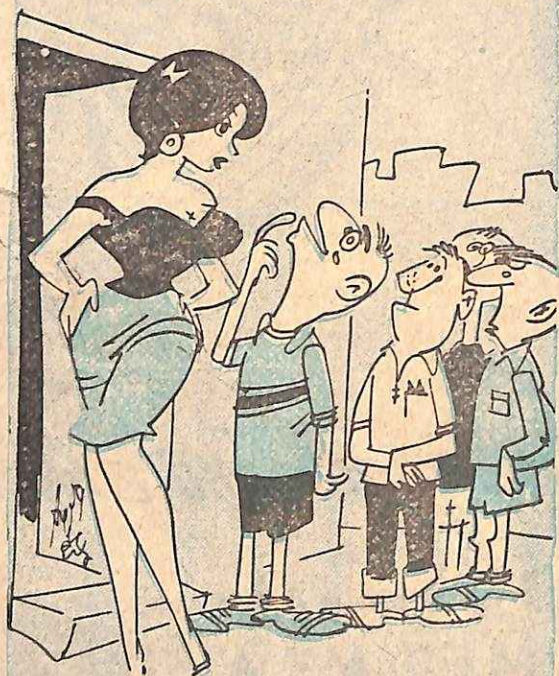
— Τι έγινε, Χότζα έσέντημ! Βρήκες το δίκνο σου σάν καλή; τον ρωτούσαν οι ασυαριανόι.

Κι' εκείνος θαρούδια άπαντούσε:

— Το δίκνο μου το βρήκα, άλλά τι να το πάγης; 'Εδω δλ' υπορά να τα θγάλω πέρα με δυο γυναίκες, κι' ο καλής μου έλεπε πώς υπορά να πάρω και είκοσιδυο άκούα. Άποράσιες, λοιπόν, να κρατήσω έτούτη έδω και τη υιά της και υιάνα κι' εύχαστιμένους. Γιατί, υιά θέλτε σό νοί σας, νάγης είκοσι δυο και με τις υιές υιές!

— Και σοφ το είπα ή κακούσσια! Δέ μου φαινόντουσαν και τόσο φρέσκα τα αυγά, που έφερες!... (Του Β. Χριστοδούλου)

— 'Ο, τι υιάνα έχετε να δώσετε, δώστε τα σε μένα. Είμαι ο ταμίας. Θα τους τα μοιράσω κατόνυ! (Του 'Αρχέλαου)

— Για στάσον, νάουε μεζίνα! Τόση ώρα έζηδιάζεις τα άναθα του γαμου! Δέ μās είπες, όμως, υιατί έσιν δεν παντρεύτηκες τύπε! (Του Μ. 'Αναστασίουπουλου)

ΟΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ του Πελοπίδα

Οι τσέπες

ΤΟ διάβολο είναι αυτές οι τσέπες σου, πανάθεμά σε; Τσέπες ή παράρτημα τόν Γενικών Άποθηκών του κράτους; 'Απ' όλα έχουνε μέσα, πανάθεμά σε. Στυλογράφους, μολύβια, κραγιόνια, γομολάστιχα, τασσάρες, ξυραφάκια, ψαλίδι, καρAMEλλες, όνυχοκοπτήρες, χαρτοκόπτη, σουγιά, σημειωματάριο, κλειδί που άνοιγουν τις κονσέρβες, τήρ-μπουζόν, σπρίτσα άναπτήρα, όδηγό 'Αθηνών — Πειραιώς, κατσαβίδακι, και δεν ξερω τί άλλο. Κι' εκείνο πάλι που φουσκώνει στην άπό μέσα τσέπη του σκακκιού σου, τί είναι; Πορτοφόλι, είπες; Τί πορτοφόλι, χριστιανέ μου, που αυτό πρέπει να είναι όλόκληρο ταχυδρομικό δέμα!

Τί διάβολο περιέχει μέσα; Διότι χρήματα, άσφαλώς άχι. Χοντρό πορτοφόλι άποκλείεται να έχη χρήματα. Θάχη, λοιπόν, διάφορα χαρτιά με τα όποια και είναι παραφουσκωμένο σαν να βρίσκεται εις ένδιαφέρουσαν κατάσταση και χαρτιά περιττά και τελείως άχρηστα βεβιάως.

Και ήδη σε έρωτώ. Τί τα θέλεις δλ' αυτά τα άντικείμενα και εργαλεία που κουβαλάς μαζύ σου; Τί είπες; Όλα χρειάζονται; Σε τί χρειάζονται, άκριδάς; Καλά ένα στυλό ή ένα μολύβι και μιά τασσάρα, είναι άπαραίτητα και δικαιούται να τα φέρη οιοσδήποτε πολίτης. Κι' ένα καρνεδάκι έλίσσης. 'Αλλά τα άλλα σύνεργα; Το ψαλίδι και ο χαρτοκόπτης και ο σουγιάς και τα κραγιόνια και τα λοιπά εργαλεία;

Χρειάζονται, έ; 'Ερχεται μιά ώρα που θα χρειασθούν. Μάλιστα. Συμφωνώ. 'Αλλά έξ ίσου μπορεί να χρειαστή και μιά τανυάλα και μιά σύριγγα ένδωση και υιά τραυπα φουσκώματος έλαστικών, κι' ένα ηλεκτρικό καμινέτο και σφυρί και καρφιά και μιά βελόνα του πλεξιμάτος κι' ένα λαδοτήρι και άλλα πολλά και διάφορα. Γιατί δεν παίρνεις κι' από δαυτά να τα δάλης στις δυστυχισμένες τίς τσέπες σου, να συμπληρώσης τόν έξοπλισμό σου;

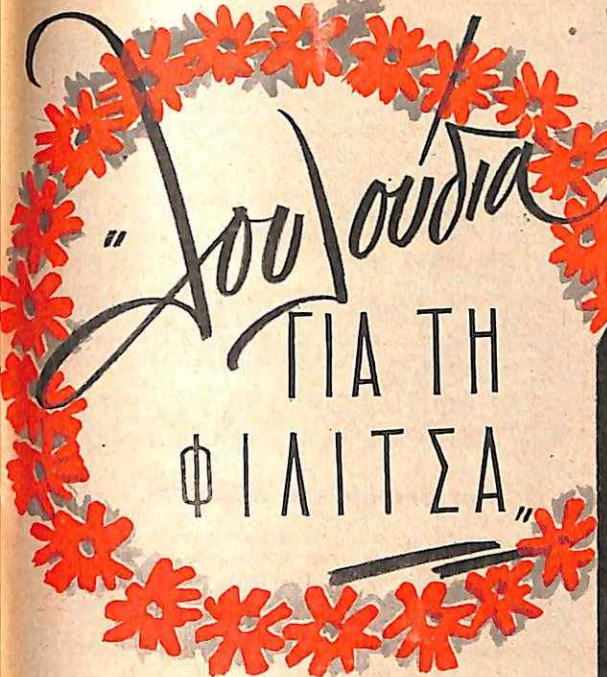
Κι' αυτό το κουτάκι πάλι τί περιέχει; Μπρά; 'Ασπρίνες και κινίνα; Μόνο; Κι' έδω σε συλλαμβάνω έλλιπή. Διότι ναί, έρχεται μιά στιγμή που χρειάζεται μια άσπρινη, και βλέπεις είναι μεγάλος κόπος να πεταχτής ως το περίπτερο ν' αγοράσης. 'Αλλά γι' ατί μόνο άσπρίνες και κινίνο; Πάρε και μερικές δόσεις πενικιλίνης και καμψία χάπια για το στομάχι κι' ένα σαλινόριο φάρμακο για τούς κάλους κι' ένα μουκαλάκι ιώδιο κι' άλλο ένα δούλεμα και πεντέξη γάδες κι' έπιδόσμιους, βάλτα σ' ένα ξύλινο φαρμακείο του μπάνιου, κοπάντα στήν πλάτη σου όπως οι γαϊδάροι το σαμάρι και θγαίνε έξω, έρωδισαμένος για δλα — τρομάρα να σούβρη.

Τί είπες; Τί με νοιάζει έμένα. Δεν με νοιάζει άπλως. Με ένοχλεί και μ' έκνευρίζει αυτή ή άβηλια και άξιοβρήνητα κατάρσια που βλέπω. Τους στυλογράφους και τα κραγιόνια άραδιασμένα σε σειρά παρατάξως και τίς τσέπες σου φουσκωμένες με όλα αυτά το υλικό εργαλείων και σκευών. Γίνονται δέ έξω φρενών και θγαίνω άπό τα ρούχα μου όταν σε βλέπω ν' άδειάζης τίς τσέπες σου και να θγάξης μολύβια, σουγιάδκια, κουτάκια, άλυστιδάκια, ψαλιδάκια, ξυραφάκια και άλλα μικροπραγματάκια άνακατεμένα μελίστα με σουσάμι άπό κουλούρια. Διότι και το κουλούρι το βάζεις κι' αυτό στή τσέπη σου, έξαθλωμένο τύπε.

Και δεν είναι μόνο αυτό. 'Εκείνο που μ' ένοχλεί περισσότερο είναι το αούταρεσκον υφος που παίρνεις όταν θγάξης όλην αυτή την παλητασορία. Ένα υφος σαν να νομίζης ότι σε θωμιάζουν για την προβλεπτικότητα σου και δεν άντιλαμβάνεσαι ότι όλοι σ' έχουν πάρει στο φιλό.

Λοιπόν, ή άδειασε τίς τσέπες σου άπό όλον αυτό τόν συρφετό τών εργαλείων ή καφέ, να μη σε θανατώσ σ' αυτή την κατάσταση. Γιατί θα έρωδίσω κι' έγω την τσέπη μου μ' ένα κουτάκι φορμό και θα σε κάνω άράτη. Έκτός αν έχης στην τσέπη σου κι' από δαυτο και με θγάλης άπό τόν κόπο — γελοιοδωσάτε τύπε!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΚΥΜΕΝΟΣ πάνω στα χειρόγραφα του έγραφε δισακτικά, ο 'Αλκης 'Ανθούλης. Έπρεπε το πρώι να παραδώση τη μετάφραση ένός γαλλικού βιβλίου και τού άπόμειναν μόνο μερικές σελίδες.

Σταμάτησε μιά στιγμή, έτριψε τα χέρια του, άναψε ένα τσιγάρο κι' άκούμπησε πίσω στήν καρέκλα του. Το ρολόγι του τοίχου χτύπησε έντακα φορές, κι' ο 'Αλκης τούρριξε μιά ματιά και πήγε να σκύψ πάλι το κεφάλι στο γράψιμο, όταν τόν σταμάτησαν οι μεγάλοι άριθμοί ένός ήμερολογίου, που ήταν κρεμασμένο κάτω άπό το ρολόι.

Οι άριθμοί έδειχναν 25 και στις 26 τού μηνός ο 'Αλκης έστελνε κάθε χρόνο λουλούδια στή Φιλίτσα. Άνοιξε την άτζέντα του, την ξεφύλλισε και έγραψε, κάτω μερικές άλλες σημειώσεις: 'Λουλούδια γιό τη Φιλίτσα'.

Έπειτα χαμήλωσε πιδ πολύ τ' άμπαζούρ και τράβηξε τη μικρή λάμπα του γραφείου του πιδ κοντά στα χαρτιά.

Η πένα πετούσε τώρα πάνω στο λευκό χαρτί κι' άνάμεσα στα μαύρα γράμματα, ο 'Αλκης, με τα φερά της φαντασίας του, έβλεπε το θανάτο κεφαλάκι της Φιλίτσας.

Χαμογέλασε κι' άναστέναζε. 'Η πένα του μπερδεύτηκε δυο τρείς φορές. 'Ο 'Αλκης σταμάτησε να γράφει. 'Όλο το δράμα της καρδιάς του, έδω και είκοσι χρόνια, είχε καταλήξει σε μιά φρασούλα: 'Λουλούδια γιό τη Φιλίτσα'.

Όταν, άπό μαθητής άκόμη τού γυμνασίου, σχετίστηκε με τη συμπαθήριά του τη Φιλίτσα, δεν φαντάσθηκε ποτέ ότι μιά μέρα ή θανάτη αυτή κοπέλλα θα μπορούσε να γίνη γυναίκα του. Μονάχα ή έρωτική δίψα τόν τραβούσε κοντά της.

Όταν τελείωσαν, όμως, το γυμνάσιο και ήρθαν στή 'Αθήνα να γράψουν στήν ίδια Σχολή, τότε οι ιδέες άλλάξαν και οι δύο νέοι έγιναν πιδ σοφοί, πιδ σκεπτικοί γιό το μέλλον, που τους περίμενε.

Τότε μόνο ο 'Αλκης άρχισε να συλλογίζεται ότι θα τού ήταν άδύνατο να παντρευτή τη Φιλίτσα, γι' ατί δλ' θα τού ήταν έθιμο οι γονείς της.

Οι γονείς της Φιλίτσας ήταν μιά άπό τίς πιδ πλούσιες οικογένειες της Θεσσαλίας, με πολλά χτήματα, με έσοφους έπιχειρήσεις και με μιά τεράστια έπαυλη στή Θεσσαλονίκη.

Ένώ ο 'Αλκης ήταν ένα χωριατόπουλο τού κάμπου, με πατέρα δημόσιο υπάλληλο.

Τα δνείρα τού πατέρα της Φιλίτσας γιό την κόρη του ήταν άλλα και τή ήξερε ή Φιλίτσα. Γι' αυτό, όταν μιά μέρα πείσαν γιό γάμο, έκλεινη τού είπε: — Δεν μπορείται να πάρω άλλον άντρα άπό σένα! 'Αλλά θα παλέω πολύ γι' αυτό.

Ο 'Αλκης όμως δεν της ύποσχόταν, παρά έναν έρωτα μέχρι θανάτου, γι' ατί είχε καταλάβει πιά ότι δ γάμος τους θα ήταν άδύνατος. Προσπάθεισε άσπασο να διακριθή στίς σπουδές του, να παρακολουθή μαθήματα έννων γλωσσών, έτσι που όταν θα έπαίρη το διπλώμα του, ν' άνακατευθ στην πολιτική και να κάνει έντύπωση στα μάτια τού πατέρα της Φιλίτσας. Το σχέδιό του το όρθε άσπασο και ή Φιλίτσα, μιά δταν τελείωσαν το Πανεπιστήμιο κι' ή άγαπημένη του γύρισε στο σπινθί της, ήρθε μεγέλη άντιδρύν, 'Ο πατέρας της ήθελε να την παντρήσει με τού γιό ένός πλούσιου φίλου του και της έδωσε κάθε έλπίδα ένός γάμου με τόν 'Αλκη.

Τάγρωσε δλ' αυτά σάν άγαπημένο της. Τούγραψε μελίστα και κάτι άλλο, πιδ σοβόρο: ότι δεν ήξερε πώς ν' άντιμετωπίση την όργη τού πατέρα της, όταν θα γινόταν μπερδεύ...

Μη μού ξαναγράψης και θα προσπαθώ να τούς μεταποιήσω μόνιμ, τού έγραψε ή Φιλίτσα και δλ' σε είδοποίησα... Κάθε πρσί, λοιπόν, ο 'Αλκης περνούσε άπό το Ταχυδρομείο και ρωτούσε στο πώστ — ρεσάντ γιό γράμμα. Διαρκώς όμως έφευγε άπογοιτευμένος.

—Θα βρίσκωμαι κοντά σου γιό πάντα, τού είπες, γέρνοντας στήν άγκαλιά του.

Εκείνο που τόν είχε ανησυχήσει πιδ πολύ ήταν το παιδί! Τι θα γινόταν αυτό το παιδί, αν δέν μεσολαβούσε ο γάμος τους;

Ο καίρος περνούσε και δέ λάβαινε καμμία είδηση άπό τη Φιλίτσα. Έτσι άρχισε να συνηθίσει σ' αυτή την κατάσταση.

Ένα πρσί, πηγαίνοντας όπως πάντα στο Ταχυδρομείο, συναντήθηκε με μιά ξένη κυρία, που δεν ήξερε τί 'Ελληνικά. 'Ο 'Αλκης προθυμοποιήθηκε να τη βοηθήσει. 'Εκείνη τόν εύχαρίστησε και τόν παρέκάλεσε κατόπιν να της κρατήσει συντροφιά, όσες μέρες θα έμεινε στήν 'Αθήνα. 'Ο 'Αλκης δέχτηκε, γι' ατί ήθελε να έξασκηθί λίγο στή Γαλλικά.

Η ξένη όμως, ήταν πολύ όμορφη, είχε δέλητρα άκατανηκτα κι' έτσι ή γνωριμία τους κατέληξε σε μιά πρόσκληση που τού έκανε εκείνη στήν έπαυλη της στή Γαλλία. 'Ηταν ζωντοχήρα, πλούσια και δίχως ύποχρεώσεις. Δίτασε ο 'Αλκης να τη συνδεθή, μιά κατόπιν το άπόφασισε, έπειδή είχε χάσει πιά κάθε έλπίδα να παντρευτή τη Φιλίτσα.

Το ταξίδι αυτό δισακέδαζε άφάνταστα τον 'Αλκη κι' όταν γύρισε στήν 'Αθήνα, έπειτα άπό ένα μήνα, πέρασε άπό το Ταχυδρομείο, έτσι άπό συνηθία... Ποιά όμως ήταν ή έκπληξή του, όταν τούδωσαν ένα τηλεγράφημα!

Η Φιλίτσα τούλεγε:

«Έλα άμέσως, πατέρας δέχεται».

Κεραυνός νάπερε πλάι του, δλ' θά τού έκανε τόση έντύπωση, όσο έκείνος ο λέξεις.

Το τηλεγράφημα είχε σπαλι στο πώστ — ρεσάντ δυο μέρες μετά την άνοχώρησή του με την ξένη γιό τη Γαλλία!...

Τι να κάνει; Ντρεπόταν τώρα τόν ίδιο τόν έαυτό μή την άντικρύσή! Τόσο πάλι την ντρεπόταν! Τόσο πάλι θεωρούσε ένχο τόν έαυτό του!

Γύρισε με τη δουλειά να έσχάση τή παλιά! Μά ή άπιστία τού τόν κυνηγούσε νύχτα μέρα, σάν έφιάλης. Γιατί, μόνο τώρα καταλάβαινε πόσο άδικος ήταν γιό τη Φιλίτσα, άλλά και πόσο πολύ την άγαπούσε.

«Αν τού ήταν δυνατόν, θάφευγε μακριά, γιό να μή την άντικρύσή! Τόσο πάλι την ντρεπόταν! Τόσο πάλι θεωρούσε ένχο τόν έαυτό του!

Δεν είχε όμως τα μέσα να ζήση κι' άκόμη πιδ πολύ, να ριχτή σε περιπέτειες και σε ταξίδια.

Έτσι έβραδύνισκε άπό το έπάγγελμά του κι' έλλαξε και το όνομά του. Πήρε ένα φιλολογικό ψευδώνυμο: 'Αλκης 'Ανθούλης. Δεν ήθελε να τόν λένε πιά Γιάννη Δορίδα, όπως τόν ήξερε ή Φιλίτσα.

Μά πρόφεςε τού νέο τόν επάγγέλμα. Πρόφεςε με τού νέο τόν όνομα. Έγραψε, και μετάφρασε πολλά βιβλία και συνεργάστηκε σ' έφημερίδες και περιοδικά.

Είκοσι χρόνια χρησιμοποίησαν αυτό το ψευδώνυμο

και ήταν βέβαιος, πώς ή Φιλίτσα είχε χάσει πια τα ίχνη του και ότι δεν ενδιαφερόταν πιά γι' αυτόν, όταν μέλίστα, έρωσε πώς ή Φιλίτσα παντρεύτηκε τόν ίδιο έκείνο μήνα, που δεν έλαβε άπάντη στή τηλεγράφημά της! Κι' όμως την άγαπούσε, την άγαπούσε πολύ και δεν έπαυσε να τη θυμάται και να μελοχολή.

Δέν είχε έχασει ποτέ ότι είχε τα γενέθλιά της στις 26 έκείνου τού μηνός, και πάντα την ήμερα έκείνη παρτάγανε σ' ένα άνθοπάλι και της στείλη έκκλινα τριαντάφυλλα άεροπορικάς στή Θεσσαλονίκη, δίχως να φανερώνη τόν άποστολέα.

Ήταν ή μέση έκδήλαση της άγάπης του.

Αυτό συλλογίζεταν ο 'Αλκης, άλλά δεν είχε ύπολογίσει καλά τού μέγεθος τής άγάπης της Φιλίτσας.

Αυτό το διαπιστώνει μόνον έκείνο το βράδυ, όταν κατά τα ζήμερωμά του, τού τελείωσε τη μετάφραση, άναψε το καμινέτο γιό να ψήση ένα καφέ και να καπνίση το τελευταίο χτύπησε το κουδούνι της πόρτας. Ξεφάντασε. Ποιάς τόν ζητούσε τέτοια ώρα;

Κάναες γείτονας έφρωστος;

Σημάδωκε, άνοιξε κι' είδε να μπαίνει στή διαμέρισμά του μιά κομψή κυρία. Πέρασε μέσα, δίχως να τού πη τίποτα και μπήκε στο γραφείο του.

Κυττάχτηκαν τότε κι' ο 'Αλκης άναπνέχισσε, όταν άνεγνώρισε στή φάς της κάμαρας τη Φιλίτσα!

—'Ηρθα να πάρω μνημ μου τα λουλούδια γιό τα γενέθλιά μου... τού είπε. Σκέφτηκε ότι δλ' θα μ' εύρισκαν στή Θεσσαλονίκη, αν τάστελανε αύριο. Λοιπόν! Με θυμάσαι άκόμη;

—Σ' άγαπά! Γι' αυτό δλ' σε έέχασα ποτέ!

—Κι' έγώ σ' άγαπά! Τό πείσμα, τού δέν άπάντησε ποτέ τού τηλεγράφημά μου, μ' έκανε να παντρευτώ. Μά δεν άγάπησας ποτέ τόν άντρα μου, Ένα υπάλληλο τού πατέρα μου που με παντρεύτηκε γιό να με σώση, γι' ατί έπρεπε να βρεθί κάποιος πατέρας γιό το παιδί μας...

—Τό παιδί μας; Ζή;

—Γι' αυτό έργαζά άπό τη Θεσσαλονίκη, άλλά και...γιά σένα! 'Εδώ και τρία χρόνια πέθανε ο άντρας μου. Τό παιδί τελείωσε τού γυμνάσιο κι' ήρθα να το γράψω στή Πανεπιστήμιο... 'Ηρθα να σε δρώ και να μείνω γιό πάντα κοντά σου. Τί λές 'Αλκη; και να μείνω γιό πάντα κοντά σου, πιδ άπό γράσφιο. Τό μπρίκι έβρασε στή καφετιέρα.

Η Φιλίτσα έβραζε τόν καφέ.

—Έτσι, όπως τότε, πρσί είκοσι χρόνια...—όπως τότε...—φιδύρισε ο 'Αλκης. Κι' αύριο, ναί, αύριο θα γιορτάζωμε μαζί τα γενέθλιά σου, Φιλίτσα!

Τα λουλούδια δλ' θά τού στείλω πιά άεροπορικάς.

—Τα λουλούδια κοντά μου. Γιατί θα βρίσκεισαι κοντά μου.

—Γιό πάντα, άσπρη μου, τού είπε ή Φιλίτσα κι' έπρεσε στήν άγκαλιά του.

ΜΙΡΑΝΤΑ

Σελίς Της γυναίκας

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

Η ανοιξιάτικη μόδα εμφανίζεται με διάφορες καινοτομίες, που θα χαρακτηρίσουν την εξέλιξί της.

Βλέπουμε καθαρά μία προσπάθεια στο να μακραίνει όσο το δυνατόν τη σιλουέττα και αυτή η λεπτομέρεια φαίνεται παντού και στα ταγιέρ και στις βέστες και ακόμη και στα ντε-πιές και στα επανωφόρια.

Η βέστα στα ντε-πιές κατεβαίνει αρκετά χαμηλά, οι φούστες εφαρμόζουν στο σώμα, τα επανωφόρια γίνονται χωρίς γιαντάδες κι' όλα αυτά δεν έχουν άλλο λόγο παρά να πετυχαίνουν τον πάραπάνω σκοπό. Μ' άλλα λόγια η ανοιξιάτικη μόδα εκμεταλλεύεται τα πάντα για να δώσει στη γυναίκα μερικά εκατοστόμετρα ύψος.

Τις περισσότερες ώστόσο καινοτομίες τις βλέπουμε στα ταγιέρ. Θα δούμε χίλιους δυο τύπους ταγιέρ, που ο καθένας έχει τη δική του χάρη και ταιριάζει στη μία ή την άλλη σιλουέττα.

Έχουμε δηλαδή ταγιέρ με πολύ μακρείες βέστες και με ζώνη στη μέση, τα λεγόμενα ταγιέρ-σαχαριέν. Έχουμε τα ταγιέρ-του-νίκ, που οι βέστες κλείνουν ως τη ρίζα του λαιμού. Έχουν κι' αυτές ζώνη και τσέπες με καπάκια τοποθετημένες κι' αυτές χαμηλά.

Έχουμε τα ταγιέρ-γκαλμπέ με τις σταυρωτές βέστες και τις ελαφρά τονισμένες μέσες μόνον μπροστά. Έχουμε τα ταγιέρ με τις βέστες σε τύπο μπλέζερ, δηλαδή χωρίς γιαντάδες και με μυτερό άνοιγμα εμπρός. Τα άλλα με τη βέστα σε τύπο κάρντιγκαν κουμπωτή ως επάνω με στρουγγυλό γιαντά.

Όλα αυτά, φυσικά, καιμωμένα από πολύ ελαφρά λαινά ή φανέλλες μονόχρωμες ή ριγωτές και λεπτά κασμίρια φανταζιέ.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Μεγάλη ποικιλία παρουσιάζουν και τ' ανοιξιάτικα επανωφόρια.

Πρώτ' απ' όλα βλέπουμε το κλασικό «παρ-ντεσού», που γίνεται ολόγυρο με τα γνωστά ρεβέρ και γιαντά και με τις κάβες κοφτές τσέπες.

Επειτα, βλέπουμε τα σταυρωτά ριχτά, που μόλις υπογραμμίζουν τη μέση στα δύο πλάγια.

Άλλα μοντέρνα ανοιξιάτικα επανωφόρια έχουν μάκρος έννεα δέκατα, είναι δηλαδή αρκετά κοντήτερα από το φόρεμα και έχουν μεγάλους «έβαζε» γιαντάδες και μανίκια σε μάκρος επτά ογδοα.

Είναι κατόπιν τα λεγόμενα «κας-που-σιέρ» που σταυρώνουν χωρίς να κουμπώνουν. Έχουν κι' αυτά μεγάλους γιαντάδες, τόσο μεγάλους που μοιάζουν με μικρές μπέρτες.

Άλλος τύπος ανοιξιάτικου επανωφοριού είναι οι ρεδιγκότες, που ακολουθούν τις γραμμές του σώματος, είναι σταυρωτές κι' έχουν μανίκια κιμονό.

Τέλος, έχουμε το ανοιξιάτικο βραδυό επανωφόρι, που έχει το δικό του ξεχωριστό τύπο. Είναι φαρδύ με πολλές σουρές και πότε έχει γιαντά και πότε δεν έχει. Το άνοιγμα του λαιμού είναι στρουγγυλό.

Τα επανωφόρια που φοριούνται την ημέρα γίνονται από λεπτά λαινά. Τα βραδυά από σατέν ή ότταμάν μαύρα ή λευκά. Συνήθιζονταν όμως και οι ανοικτόχρωμες απόχρωσεις, μεταξύ των οποίων το «πάρμ» και το «μπλε-τέ» είναι ιδιαίτερες της μόδας.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Τα πρώινα φορέματα της άνοιξης γίνονται από λεπτά λαινά μονόχρωμα ή ριγωτά ή καντριγιέ. Λίγο αργότερα θ' αντικατασταθούν

με τα λινά ή τα σαντούν.

Ακολουθούν την εύθυγραμμη κόψι, αποφεύγουν τα στολίσια και έχουν μόνον ένα γιαντά ή ένα πλαστρόν από κάτι λευκό.

Είναι ο τύπος σεμιζιέ, που είναι τόσο πάντοτε της μόδας με τις εξωτερικές τσέπες, όχι μόνο στις φούστες, αλλά και στα κορσά.

Για τ' άπογεύματα βλέπουμε πολλά σύνολα φορέματος και βέστας και ακολουθούν κι' αυτά την εύελα γραμμή που είναι το χαρακτηριστικό της εποχής.

Εκτός από τα μονόχρωμα ύφασματα, βλέπουμε να χρησιμοποιούνται και πολλά σταμπατά.

Εκεί όμως που κυριαρχούν κυριολεκτικά τα σταμπατά είναι οι κάπες άμπιγιέ τουαλέττας. Σ' αυτές, φυσικά, η γραμμή είναι κάπως έβα-

ζέ. Έβαζε, δηλαδή, μόνο στη φούστα, γιατί τα κορσά είναι πάντα εφαρμωτά.

Οι φούστες γίνονται με σουρές ή πιέττες και θα φορεθούν ιδιαίτερες τα πλίσσες της μηχανής με πολύ στενές πιέττες.

Τα κορσά στις άμπιγιέ τουαλέττες γίνονται ως επί το πλείστον χωρίς μανίκια και με αρκετά μεγάλο στρουγγυλό ή οβάλ άνοιγμα λαιμού. Άλλοτε πάλι ένας πολύ μεγάλος γιαντάς σαν μικρή μπέρτα αντικαθιστά τα μακρύ μανίκια.

Γι' αυτά τα φορέματα χρησιμοποιούνται διάφορα σταμπατά ύφασματα με μεγάλα ή μικρά σταμπαρίσματα σε διαφόρους συνδυασμούς χρωμάτων και πολλές φορές σε αντίθετες απόχρωσεις.

Είναι πάντα πολύ της μόδας τα «πουά» σε διάφορα μεγέθη, άλλοτε μεγάλα και άλλοτε πολύ μικρά ή πρό πάντων λευκά σε σκούρο φόντο.

ΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΙΕΤΤΕΣ

Η άνοιξη φέρνει στο προσκήνιο και μία άλλη μόδα, που έχει κι' αυτή μία ξεχωριστή χάρη. Τη μόδα της οριζόντιας πιέττας, που εδώ και δυο χρόνια είχε γνωρίσει μεγάλες δόξες.

Συνδυάζονται οι οριζόντιες πιέττες με φο-

ρέματα που ακολουθούν την ίδια γραμμή προσθέτοντάς τους κάποιον ιδιαίτο αέρα. Στολίζουν, όχι μόνον τις φούστες, αλλά και τα κορσά και για να μη προσθέτουν όγκον στο σύνολον της γραμμής δεν γαρνίρουν ποτέ και τα δύο συγχρόνως.

Δηλαδή σ' ένα εύθυγραμμο φόρεμα βλέπουμε τη φούστα να στολίζεται με τρεις οριζόντιες πιέττες, ενώ το κορσά είτε με κιμονό μανίκια είναι, είτε με μανικοκόλλησι, δεν έχει καμμία πιέττα.

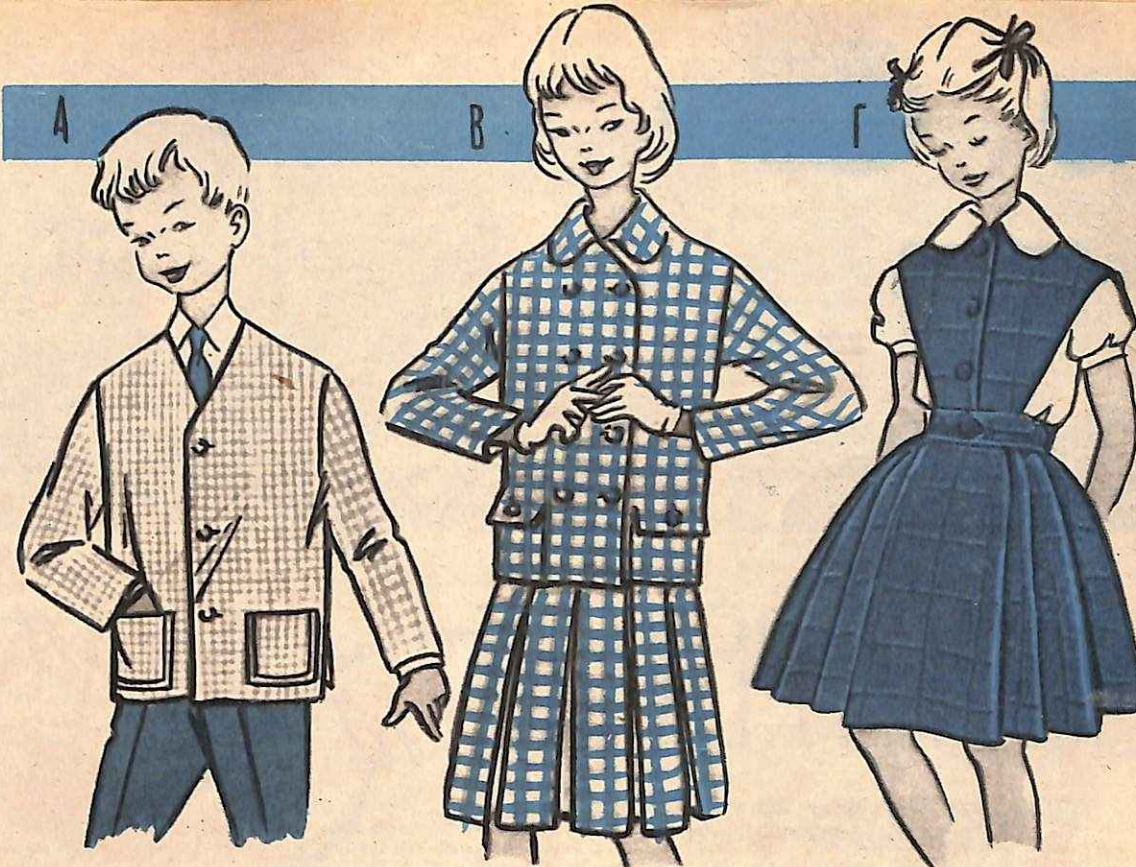
Άλλοτε πάλι γίνεται η φούστα έντελως σκέτη και το κορσά μόνον στολίζεται με τις οριζόντιες πιέττες. Αυτές κάνουν το κορσά να μοιάζει με μπλουζόν.

Τις οριζόντιες πιέττες τις βλέπουμε επίσης και στην έβαζε γραμμή, που καθώς είπαμε χαρακτηρίζει τα ανοιξιάτικα άμπιγιέ.

Εξυπακούεται ότι αυτές οι τουαλέττες γίνονται από ελαφρά μεταξωτά ύφασματα ή μουνσελίνες. Οι πιέττες τοποθετούνται εδώ στις φούστες σε τρεις ή τέσσερες σειρές, σε απόστασι ή μία από την άλλη.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

Κοντά στις οριζόντιες πιέττες, που θα παίξουν έφετος τον ρόλο τους στα γυναικεία φορέματα, θα ίδουμε και πολλές κάβες, που παρουσιάζονται υπό νέαν μορφήν. Ως τώρα

Α) Άγριοτική βέστα σε τύπο μπλέζερ από λεπτό καρρεδάτο λαινά. Β) Κοριτσιόστικο ντε-πιές με πλίσσες, φούστα και βέστα ριχτή. Γ) Φούστα και πρωτότυπο ζιλέ που σχηματίζουν σύνολο.

τις βλέπαμε να στολίζουν τις φούστες, τώρα όμως τις περιφρονούν και στολίζουν τα κορσά.

Πάνω από ολόγιες φούστες τα κορσά είναι όλα γαρνιρισμένα με κάβες πιέττες και μπροστά και πίσω.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Άλλα ως ρίξουμε ακόμη μία ματιά στα ύφασματα, που μας δίνουν την δυνατότητα να πραγματοποιούμε όλες τις νέες ιδιοτροπίες της μόδας.

Στην προσπάθεια της ανοιξιάτικης μόδας να επιμηκύνει τη γυναικεία σιλουέττα, μεγάλο ρόλο παίζουν τα ύφασματα και ιδιαίτερος τα ριγωτά.

Για τα ανοιξιάτικα ταγιέρ ο παρισινός Οίκος Ροντιέ λανσάρει λεπτότατα λαινά ριγωτά, που είναι ένας συνδυασμός «φιμπράν» «μιορέ», μαλλιού και βαμβάκιου. Αποτέλεσμα αυτών των υλικών έχουμε τα ριγέ ύφασματα, που αναφέρονται με την ονομασία «Φυλ-λός».

Άλλος παρισινός Οίκος λανσάρει ένα πολύ λεπτό ανοιξιάτικο λαινά, που ονομάζεται «Πέκο». Αυτό το καινούργιο ύφασμα παρουσιάζεται σε διάφορα χρώματα και έχει μία επιφάνεια ελαφρώς γκρανιτέ.

Το «πέκο» θα είναι πολύ κατάλληλο ύφασμα για ταγιέρ ανοιξιάτικα και επανωφόρια.

Άλλο ύφασμα, που προορίζεται για τις ίδιες χρήσεις είναι το «φάρ-άν-σιέλ» του Οίκου Ντορμείγ. Λεπτό λαινά κι' αυτό με κάποια διαφορετική ύφανσι, έχει ένα πολύ απαλό χνούδι σε ανοικτότερη απόχρωση.

Έχουμε επίσης το «πενιέ», που είναι ένα ύφασμα το οποίο μοιάζει με τα ανδρικά ύφασματα, σε συνδυασμούς άσπρου και μασούρου, γκρι και άσπρου και σχέδια διαγκόνάλ, πι-ντε-πουλ κ.ά.

ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ

Ανάμεσα στα μεταξωτά, που μας παρουσιάζει η άνοιξη για τουαλεττίτσες, εκείνο που θα φορεθώ ιδιαίτερα είναι το σουρά, που έχει έντελως άλλη εμφάνιση έφετος. Πάνω στη ριγωτή ή διαγκονάλ επιφάνειά του σχηματίζει διάφορα σταμπαρίσματα.

Ός επί το πλείστον τα σταμπαρίσματα του είναι ακαθόριστα μοτίβα μικρά και μεγάλα.

Άλλο μεταξωτό, που θα χρησιμοποιηθεί, είναι το «σαντούν» σε ωραίες μονόχρωμες απόχρωσεις, ζωπρές ή άπαλές.

Έτσι θα βλέπουμε ζωπρά πράσινα και άπαλά, ζωπρά ροζ και άπαλά ροζ, χρυσάφια, βιολε, μώβ, έλιοτρόπι, άμετυστ και διάφορους τόνους του γκρι και του μπλέ.

Τα «σαντούν» θα χρησιμοποιηθούν πολύ σε άπλες τουαλέττες και ντε-πιές άμπιγιέ, που αποτελούνται από φούστα και κακάκια μακρεια με στρουγγυλό άνοιγμα λαιμού και μανίκια ως τους άγκωνες.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ

Τα ντε-πιές είναι το κατ' εξοχήν πρακτικό ντύσιμο για παιδιά, ιδίως τώρα την άνοιξη. Άλλοτε συνδυάζουν ολόκληρο φόρεμα και βέστα και άλλοτε η φούστα συνδυάζεται με μπλούζα και βέστα ή ελαφρό πλεκτό πουλόβερ αντί της μπλούζας.

Και στη μία και στην άλλη περίπτωση, δηλαδή είτε πρόκειται για ολόκληρο φορεμάκι ή φουσιτίτσα, οι πιέττες έχουν το λόγο. Είπαμε, άλλωστε, τόσες φορές, πόσο ταιριάζουν στην παιδική τουαλέττα.

Τις πιέττες της φούστας ή του φορέματος τις βλέπουμε άλλοτε κουφωτές και έτσι να σχηματίζονται από πάνω ως κάτω κι' έτσι να σχηματίζουν ίσια γραμμή και άλλοτε γίνονται στενότερες επάνω και φαρδύτερες κάτω δίνοντας στη φούστα την έβαζε γραμμή. Και με το ένα και με το άλλο είδος φούστας, η βέστα γίνεται εύθυγραμμη κατά τι πιο άνετη με την έβαζε φούστα και πιο εφαρμωστή με την εύθυγραμμη.

ΑΛΛΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

Για τις κοπελλίτσες είναι επίσης πολύ ωραίος ο συνδυασμός της πλίσσας με την στας μ' ένα είδος ζιλέ, που σχηματίζει την πλάτη και το στήθος. Στους ώμους φορεβάται κι' έτσι σκεπάζει εν μέρει τα μανίκια της μπλούζας.

Το ζιλέ έχει ζώνη και κουμπώνει ως τη ρίζα του λαιμού κάτω από το γιαντάκι της μπλούζας.

Έτσι η μικρή μπορεί να φορή τη φούστα της πότε με τη μπλούζα μόνον και πότε με το ζιλέ όποτον έχει ένα κομψότατο ντε-πιές. Το πιο κατάλληλο ύφασμα γι' αυτό είναι ένα σκατσέζικο ή καντριγιέ λεπτό λαινά.

ΚΟΡΙΤΣΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥΑΛΕΤΤΙΤΣΑ

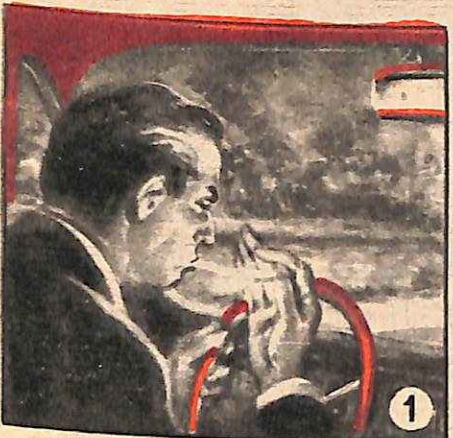
Την άνοιξη πρέπει οι μικρούλες να έχουν και την τουαλεττίτσα τους που θα τους χρειαστεί για τη μία ή την άλλη γιορτινή μέρα. Η μόδα, συμβουλεύει για μία τέτοια τουαλεττίτσα το βουάλ-ντε-λαιν σ' ένα ανοιχτό χρώμα.

Η φουσιτίτσα γίνεται φορεσιά με ζώνη κορσελέ και το μπουστράκι ένωνεται στην κορσελέ ζώνη, δείχνοντας έτσι κοντόταλλο. Ένα λευκό γιαντάκι το συμπληρώνει και τα μανικάκια είναι κοντά.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

1) Το ταγιέρ της άνοιξης με την ολόγυρα γραμμή και τη μακρεία βέστα. 2) Ντε-πιές με εύθυγραμμη φούστα και μακρεία κακάκια με ζώνη. 3) Εύθυγραμμη τουαλεττίτσα με τις μωδάτες οριζόντιες πιέττες στη φούστα. 4) Ανοιξιάτικο επανωφόρι με έβαζε γραμμή.

ΜΗΝ ΤΡΕΧΕΤΕ

Πώς συμβαίνουν τα περισσότερα δυστυχήματα

Πάνω στην ασφάλτο, μαζί με τους ατυχήματα, τρέχει κι' η κακή μοίρα... Κι' η κακή μοίρα μπορεί να είναι μία μύγια, ένα μελάι, ένα πετράδι, ο ίσκιος που ρίχνουν τα δένδρα ή η λάμψη από το μετάλλιο σταυρού μιας εκκλησίας και χίλια δυο άλλα πράγματα.

Πριν από κάμποσο καιρό, ένας Ιταλός δουλευτής έτρεχε με το αυτοκίνητό του ο'έναν αυτοκινητόδρομο της βορείου Ιταλίας, έχοντας πλάι του τη γυναίκα του. Σε κάποια στιγμή, μία μύγια χώθηκε μέσα στο αυτοκίνητο κι' άρχισε να σφιγγόταν μπροστά στα μάτια του. Ο δουλευτής έχασε τότε τον αυτοέλεγχό του και, χωρίς να το καταλάβει, έριξε το αυτοκίνητο πάνω σ' ένα δέντρο. Το αποτέλεσμα ήταν ότι τραυματίστηκε σοβαρά, όπως κι' η γυναίκα του.

Σε κάποια άλλη περίπτωση, ένα κουνουπάκι χώθηκε στο μάτι ενός οδηγού που, χωρίς να το καταλάβει, έριξε το αυτοκίνητο πάνω σ' έναν τοίχο. Η συγκρούση ήταν τόσο βίαιη, που το αυτοκίνητο άναποδογύρισε κι' ο σωφέρ όπως κι' οι άλλοι επιβάτες τραυματίστηκαν σοβαρά.

Αλλά φταίει πάντοτε η κακή τύχη; Οι στατιστικές των ατυχημάτων δείχνουν, τουναντίον, ότι, περισσότερες περιπτώσεις, έκείνος που φταίει είναι ο οδηγός. Τα σωφάγια απαιτεί από εκείνον που κάθεται στο θόλον συνεχή και αδιάκοπη προσοχή. Αρκεί μία στιγμή απροσεξίας για να γίνει το κακό. Και τα περισσότερα ατυχήματα γίνονται μέσα σ' αυτή τη στιγμή.

Να μερικές από τις πιο συνηθισμένες περιπτώσεις:

- 1) Η διαδρομή είναι μεγάλη. Ο οδηγός για να διασκεδάσει την πληγή του, ανάβει ένα τσιγάρο... Όπου να το άναψι, όμως, το αυτοκίνητο τρέχει στα τυφλά. (εικόν 1)
- 2) Πλάι στον οδηγό κάθεται μία ώρα γυναίκα. Ο πειρασμός είναι, βέβαια, μεγάλος... Σε κάποια στιγμή, σκύβει προς το μέρος της κι' αρχίζει να της φιθυρίζει τρυφερά λόγια (εικόν 2)
- 3) Τα πράγματα είναι χειρότερα για δυο έρωτευμένους. Ο οδηγός κρατάει με το ένα του χέρι το θόλον και με το άλλο αγκα-

λιάζει την αγαπημένη του, για να την φιλήσει στο στόμα (εικόν 3).

4) Το σωφάριο είναι κόπος και πολύ μεγάλος. Ο αυτοκινητιστής πρέπει να αισθάνεται ανάλαφρα τα μέλη του και καθαρό το μυαλό του. Έπειτα από ένα γερό φαγοπότι, όμως, τα μέλη βαρύνουν και το μυαλό θολώνει. Σε κάποια στιγμή, ο οδηγός, καθώς τρέχει, αποκοιμείται για ένα δευτερόλεπτο ή για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου. (εικόν 4)

Αλλά δεν χρειάζεται περισσότερο για να γίνει το κακό. Το ίδιο μπορεί να συμβεί κι' όταν ο οδηγός είναι κουρασμένος, έπειτα από μία διαδρομή πολλών ωρών.

5) Κι' οι πειρασμοί του δρόμου. Ένω το αυτοκίνητο τρέχει, ο οδηγός βλέπει μία όμορφη νέα να περνάει πλάι. Ξεκινάει τότε το δολάν και γυρίζει το κεφάλι του για να κυττάξει. (εικόν 5)

6) Ένω το αυτοκίνητο τρέχει πάνω στην ασφάλτο, ο οδηγός συλλογίζεται ένα σωρό άλλα πράγματα: ένα συνδυασμό χαρτιών που θα τον κέρνει να κερδίσει, ένα έκλεκτο φαγητό που τον περιμένει, την αγαπημένη του, τις υποθέσεις του κτλ. (εικόν 6)

7) Ο οδηγός δεν ξεκινάει τις γνύμες του, που έννοει να τις υποστηρίξει με πείσμα στον άνθρωπο που κάθεται πλάι του... Και κάποτε η συζήτηση φουντώνει και καταλήγει στον καυγά (εικόν 7).

8) Ο οδηγός ξεκινάει το θόλον για να γυρίσει το κεφάλι του και να θρίψει ένα πετράδι, που πέρασε αντικανονικά από το δρόμο (εικόν 8).

Αλλά, θα ρωτήσετε, τι σημασία έχουν αυτές οι μικρές απροσεξίες; Το αυτοκίνητο, όμως, ενώ εμείς έχουμε άλλο το μυαλό μας, τρέχει. Και τρέχει ακυβέρνητο...

Ο κατωτέρω πίνακας δείχνει την απόσταση που διατρέχει το αυτοκίνητο σε μέτρα, ανάλογα με την ταχύτητα του, στο 1, στο 2, στο 3, στο 4, και στο 5 δευτερόλεπτα.

Όρια ταχύτητας έως χιλμ.	1"	2"	3"	4"	5"
50	14	28	42	56	70
80	22	44	66	88	110
100	28	56	84	112	140
120	33	66	99	132	165
150	42	84	126	168	210

Στα μέτρα αυτά, που το αυτοκίνητό μας τρέχει ακυβέρνητο, πολλά μπορούν να γίνουν!

Δεν πρέπει να ξεκινούμε, εξ' άλλου, κι' αν μπορούμε, μπροστά μας ένα εμπόδιο, δεν μπορούμε να σταματήσουμε άμέσως. Έχει υπολογισθεί ότι τρέχοντας πάνω σ' ένα μάλ, και στεγνή ασφάλτο και με καλά φρένα, θα σταματήσουμε:

Αν τρέχουμε με 50 χιλιόμετρα την ώρα, έπειτα από 15 μέτρα.

Αν τρέχουμε με 80 χιλιόμετρα, έπειτα από 35 μέτρα.

Αν τρέχουμε με 100 χιλιόμετρα, έπειτα από 50 μέτρα.

Κι' αν τρέχουμε με 130 χιλιόμετρα, έπειτα από 125 μέτρα.

Αν τώρα η ασφάλτος είναι θρεγμένη ή αν τα φρένα μας δεν λειτουργούν κανονικά, θα διατρέψουμε πολύ περισσότερα μέτρα, όπου να μπορούμε να σταματήσουμε.

Σημασία έχει, εξ' άλλου, ο καλούμενος ψυχοτεχνικός χρόνος. Με τον όρο αυτό οι ειδικοί καλούν το διάστημα που μεσολαβεί από τη στιγμή που αντιληφθήκαμε ένα εμπόδιο ως εκείνη που αντιδρούμε αντίστοιχα.

Προκειμένου για το χέρι, η αντίδραση αυτή πρέπει να εκδηλωθεί σε 17-20 εκατοστά του δευτερολέπτου, για να μπορέσει ο οδηγός να κάνει τον απαιτούμενο χειρισμό. Για το πόδι, δεν πρέπει να ξεπεράσει τα 43-46 εκατοστά του δευτερολέπτου.

Τα κατήχημα, που έκαναν φτερά

Μία θραυστική κλοπή έγινε πρό ημερών στη Γαλλία. Από το Παρίσι έπρόκειτο να μεταφερθούν στη Μασσαλία με το αεροπλάνο της γραμμής κατήχημα αξίας 3½ περίπου εκατομμυρίων δραχμών. Μία στο ίδιο αεροπλάνο φορτώθηκε κι' ένα μεγάλο ξύλινο κιβώτιο με την επιγραφή «Δεν πρέπει να καταδογυρισθώ». Μόλις σ' αυτό βρισκόταν κάποιος Ρομάνι. Κατά τη διάρκεια της πτήσεως, ο Ρομάνι, δόθηκε από το κασόνι, έβγαλε τα κατήχημα και ξαναγύρισε στη θέση του. Όταν το αεροπλάνο έβγασε στη Μασσαλία, ο Ρομάνι ξαναβγήκε από το κασόνι και κατέβηκε μαζί με τους άλλους επιβάτες, χωρίς να τον ενοχλήσει κανείς. Η αστυνομία, όμως, ανακάλυψε αργότερα τα ίχνη του και καταρώσε να τον συλλάβει, όπως και τους συνεπάρχους του.

Συγκλονιστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό ΤΖΕΙΜΣ ΤΖΕΙΖ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΟΤΑΝ βγήκα απ' τη φυλακή, το πρωί εκείνο του Ιουλίου, έβρεχε ραγδαία.

Δοκίμασα μία παράξενη έντοψη που ξαναβρήκα στον κόσμο, έπειτα από τριάντισι ατελείωτα χρόνια. Αφού έκανα μερικά βήματα, για ν' απομακρυνθώ απ' τις σιδερόφραχτες πόρτες της φυλακής, σταμάτησα για να χαρώ την ελευθερία μου...

Θάπαιρνα απ' τη γωνία του δρόμου το λεωφορείο που θα με πήγαινε στο σπίτι μου. Μά, για την ώρα, έπιθυμούσα να μείνω εκεί, στην άκρη του πεζοδρομίου, νοιώθοντας τη βροχή να μου δέρνει το πρόσωπο. Ήθελα να πεισθώ πως ήμουν ελεύθερος επί τέλους, πως δε θα περνούσα άλλη νύχτα μέσα σ' ένα κελλί, πως δε θα συγκατοικούσα πιά με κακοποιούς, αλήτες και έγκληματες κάθε λογής — όπως έκανα επί τούσους μήνες...

Το νερό της βροχής σχημάτιζε μικρές λιμνούλες στη μέση του δρόμου. Έδερνε το καπέλο μου και το αδιάβροχό μου — που το ένω είχε ηλικία 4 ετών και τ' άλλο 5. Ήταν μία χλιαρή βροχή, που ξεχυνόταν από ένα βαρύ, συννεφιασμένο ουράνιο, σκοτεινό και πικρό σαν την ψυχή μου...

Μία δλοκαινούργη, άστραφτερη Μπουκί σταμάτησε ξαφνικά δίπλα μου. Το κρυστάλλο της κατεύθηκε, με ηλεκτρικό μηχανισμό.

Χάρου! Άκουσα μία φωνή. Η πόρτα άνοιξε. Έσκυφα λίγο και κύτταξα μέσα, για να διακρίνω το σωφέρ.

Ήταν ο Τζων Ρένικ. Μου χαμογέλουσε έκτακτα.

Ανέβαινα λοιπόν! μου σύστησε. Θα γίνης μούσκεμα!

Δίστασα μία στιγμή. Έστερα μη κα σ' αυτοκίνητο κι' έκλεισα με όρμη την πόρτα.

Ο Ρένικ μου άρπαξε το χέρι και μου τσάφισε με δύναμη. Το άδύνατο και μελαγχολικό πρόσωπό του έδειχνε εύλογα πόσο ευχριστήμενος ήταν πού μ' έβλεπε.

Πώς τα πές, γέρο μου, με ρώτησε. Πώς σου φαίνεται που είσαι εδώ;

Καλά... απάντησα, ελευθερώνοντας το χέρι μου. Δε μου φαίνεται ωστόσο πως χρειάζομαι αστυνομική συνοδεία για να γυρίσω στο σπίτι μου.

Το χαμέγέλο του ξεθύμανε κάπως. Τα γκριζά μάτια του καρφώθηκαν στα δικά μου.

Δεν το περίμενες, βέβαια, πως θαρχέμου να σε πάρω, από την πόρτα της φυλακής, είπε. Μετρώσα τις μέρες, ζέρεις...

Δεν περίμενα απολύτως τίποτα, απάντησα ξερά.

Κύτταξα το πολύπλοκο ταμπλό του αυτοκινήτου.

Δικό σου είναι τ' άμάξι; ρώτησα.

Ναί, τ' αγόρασα πρό δυο μηνών. Σ' άρεσει;

Μ' άλλα λόγια, οι αστυνομικοί του Πάλμ Σίτυ εξακολουθούν να το φουάνε το παραδίδει! Συγχρητήρια.

Έσφιξε τα χείλια του. Μία λάμψη θυμού πέρασε απότομα απ' τα μάτια του.

Άκουσε, Χάρου, πρόφερε ξερά. Αν ένας άλλος μούλεγε αυτό το πράγμα, βάρωγε μία γροθιά στα μούτρα!

Ανασήκωσα τους ώμους μου κι' απάντησα: Χτύπα με, αν σου κάνη κέφι. Συνήθισα πιά να τρώω ξύλο απ' τους αστυνομικούς.

Ανάστανε βαθεία και μου είπε: Σε πληρώφορα, αν σ' ενδιαφέρει, ότι έχω αποσπασθεί τώρα στο γραφείο που εισαγγελέως κι' ότι ε-

Η ΜΑΤΟΜΕΝΗ ΚΟΥΚΛΑ

χει αύξηθη ανάλογα ο μισθός μου. Έδώ και δυο χρόνια, δεν άνηκα πιά στη δημοτική αστυνομία.

Κοκκίνα και προσπάθησα να δικαιολογηθώ:

Με συγχώρησε... Δεν ήξερα...

Πως να το ξέρεις; είπε χαμογελώντας ο Ρένικ. Άλλαξαν ένα σωρό πράγματα, στο διάστημα που βρισκόσουν στη φυλακή. Έφυγε απ' τη μέση όλη η παλιά κλίκα. Έχουμε τώρα ένα καινούργιο εισαγγελέα, πολύ έν τάξει.

Δε μίλησα. Ο Ρένικ πρόσθεσε:

Έχεις τώρα κανένα σχέδιο; Τι πρόκειται να κάνεις;

Δεν ξέρω... Θα κυττάω εδώ κι' εκεί... Ξέρεις πως με διάβανε απ' τον «Κήρυκα»;

Ναί, βέβαια... Καταλαβαίνω πως θα τα βρής λιγάκι δύσκολα, τώρα στην αρχή... Το προβλέπεις, σίγουρα...

Φυσικά! Όταν κανείς σκοτάζει έναν αστυφύλακα, έστω και κατά λάθος, δεν υπάρχει έσβος να το ξεχάσει. Του το θυμίζουν διαρκώς, όπου σταθεί κι' όπου βρεθώ... Ξέρω πως το ίδιο θα γίνει και με μένα.

Όχι, δεν ήθελα να πω αυτό.

Δεν πρόκειται να σ' ενοχλήσει καθόλου η αστυνομία. Άλλα θα χρειαστεί ασφαλώς να ψάξεις για καινούργια δουλειά. Κι' ο παλιός σου αφεντικός, ο Κούμπιτ, έχει ισχυρά μέσα και πολλές γνωριμίες. Θέλει να σ' εξοντώσει. Όσο έσρατάς απ' αυτόν, δε θα μπορέσεις να ξαναπατήσεις το πόδι σου σ' εφημερίδα.

Μη σέ νοιάζει, θα το βολέψω.

Μπορώ ίσως να σε βοηθήσω...

Όχι, δε χρειάζεται!

Μην ξεχνάς πως υπάρχει κι' η Νίνα, η γυναίκα σου...

Αυτό είναι δική μου δουλειά. Μην ανακατεύσεις!

Ο Ρένικ έμεινε άμιλητος για λίγο, με τα μάτια κορφωμένα στο παρμπρίζ. Έσρασε είπε:

— Άκουσε, Χάρου! Έσύ κι' εγώ είμαστε φίλοι. Γνωρίζομαστε από τέσσα χρόνια... Ξέρω πως έχεις πικραθεί για την αδικία που σου έγινε, αλλά αυτός δεν είναι λόγος να μου φέρονσαι σαν να ήμουν εχθρός σου... Μίλησα για σένα στο Μήντορ, τον καινούργιο εισαγγελέα...

Δεν πήρε ακόμα όριστική απόφαση, πιστεύω όμως πως μπορεί να σε χρησιμευποιήσει στο γραφείο του.

Στράφηκα προς το μέρος του και δήλωσα:

Για τίποτα στον κόσμο δε θα δεχόμουν να γίνω κρατικός υπάλληλος στο Πάλμ Σίτυ!

Μα η Νίνα τοάδωσε πολλά...

— Κι' εγώ το ίδιο! Δεν έχω όμως ανάγκη από κανένα! Κατάλαβες;

Καλά, καλά, μη θυμώνεις... Μη νομίζεις πως δε σε καταλαβαίνω, Χάρου. Έτσι πικρόχολος θα ήμουν κι' εγώ, ύπερθε, αν μου τύχαινε μία περιπέτεια σαν τη δική σου. Μά τώρα, ό,τι έγινε, έγινε. Πρέπει να σκεφθής πιά το μέλλον σου... το δικό σου και της Νίνας.

Τί άλλο απ' αυτό μπορούσα να σκεφθώ, όσον καιρό έμεινα κλεισμένος σ' ένα κελλί;

Κύτταξα απ' το τζάμι τη γκριζά θάλασσα που έγλυφε την ακρογιαλιά, κάτω απ' τη βροχή.

Άλθρεια, είμαι πικρόχολος, πρόσθεσα. Μα έχω καταλάβει πως φέρθηκα λιγάκι άλλοτε. Θάπρεπε να τσάφισα τις 10 χιλιάδες δολάρια που μου πρόσφερε ο διευθυντής της αστυνομίας, για να μου βουλώσει το στόμα...

Έλα όμως που δε μ' άφινε η σκέψη μου!

Πάντως, έχω πάρει όρκο να μην άφισω ποτέ να με ξανατυλίσουν έτσι άσχημα!

Ειλικρινή ιστορία

Οί δημοσιογράφοι κι' οί... μύινες!..

ΛΙΓΟ πριν από τον πόλεμο του 1912 διεξήγηση φοβερός ανταγωνισμός μεταξύ δυο εφημερίδων, που έμειναν τότε για την πρώτη κυκλοφορία. Του «Σκοίπ» του Κουσουλάκου και του «Ευαπό» του Κολαποδάκη.

Τότε τα φύλλα, λόγω συναγωνισμού, δεν έβγαζαν όπωσ σήμερα, εξασελίδα και όκτασελίδα, γιατί δεν είχαν κατάλληλα τυπογραφεία. Έβγαζαν όμως σε σχήματα τεραστιά, ληλα ή ήτανε στεντόνια. Ο κόσμος επωφελομένους της έκτασης αυτής, τα χρησιμοποιούσε για... τραπεζομάνδη, σεντόνια, αλφειές σχετικές χορήγες. Ένοιαίται ότι με την κατάστασι αυτή οι έφη ερίδες είχαν μεγάλες ζημιές και φυσικά πληρώναν με δυσκολία τους συντάκτες τους.

Μία ημέρα ο Κουσουλάκος πήγε με μερικούς φίλους του σ' ένα ξαχαροπλαστήριο, για να φάνε ένα γλυκό.

Μόλις υπήκε, είδε ότι ο ξαχαροπλαστής είχε σκεπάσει τα ταβιά των υπακταβάν και των καταψίδων του με φύλλα του «Σκοίπ», για να τα προσφυλάει από τις μύινες και τη σκόνη.

Ο διευθυντής του «Σκοίπ» λοιπόν δείχνοντας τα στους φίλους του, τους είπε:

Με το «γλάλια» των εφημερίδων, δεν τρώνε πιά ούτε οι δημοσιογράφοι, μα ούτε και... οι μύινες!...

— Έτσι έπρεπε να φερθής! διαμαρτυρήθηκε απότομα ο Ρένικ. Σαν τίμιος άνθρωπος... Άδιαφορο αν είχαν συνωμοτήσει όλοι εναντίον σου, για να σε καταστρέψουν! Αν δεχόσουν να σε «λαδώσει» αυτό το κάθαρμα, ποτέ πιά δε θα το λούμους ν' αντίκρισης το πρόσωπό σου στον καθρέφτη! Το ξέρεις καλά.

— Έτσι λές;... Μά, αν δεχόμουν, δε θάμεινα τρία χρόνια στη φυλακή, στο ίδιο κελλί μ' ένα σάτυρο που κακοποίησε μία κοπελλίτσα! Και δε θάμεινα τώρα ένας πρώην κατάρκος, δίχως δουλειά, αλλά θαχα ένα άμαξι φινό σαν το δικό σου!

Ο Ρένικ στριφογύρισε στενοχωρημένος στο καθίσμα του.

Δεν είναι τρόπος αυτός που μίλας, Χάρου, είπε. Με κάνεις ν' ανησυχώ, ζέρεις! Σε παρακαλώ, να συνείδεις, πριν ιδής τη Νίνα.

Δεν κυττάς τη δουλειά σου; γκρίνιασα. Η Νίνα είναι γυναίκα που. Έγώ λοιπόν πρέπει να σκοτίζωμαι γι' αυτήν, κι' όχι του λόγου σου.

Πιστεύω πως έκανες άσχημα, Χάρου, που της απαγόρευες ναρθά στη δική σου, να σ' επισκεφθώ στη φυλακή και να σου γράφω άκομα...

Ήθελε να συμμερίστη μαζί σου αυτή τη δοκιμασία... και σ' της φέρθηκες σαν νάταν καμιά ξένη, παρτίσασκη!

Έσφιξα τις γροθίες μου, με τα μάτια κορφωμένα πάντα στη θάλασσα.

Ήξερα πολύ καλά τι έκανα, απάντησα. Φαντάζεσαι πως ήθελα να δώ να τη φωτογραφίσει εκείνο το σκυλόλοι των ρεπορτερ, στο δικαστήριο; Πιστεύεις πως ήθελα να με δει με τη στολή του κρατούμενου, πιδή με τη στολή του κρατούμενου, από ένα τζάμι κι' ένα κάγκελο;

Πιστεύεις πως ήθελα να διαδώζω τα γράμματα της αυτό το κάθαρμα; ο διευθυντής, πριν μου τα δώση... Έπειδή την είχα ποδεί εγώ, δεν ήταν λόγος να την τσάφω κι' αυτήν μαζί μου!

Είχες άδικο, Χάρου. Δε σκέφθηκες ποτέ πως μπορούσε ναδέλε η ίδια να συμμερίσει τις δοκιμασίες σου; Σε δώσω πως κουραστικά πολύ για να την έμπεδίσω ναρθά μου, σήμερα το πρωί...

Πλησιάζω στο Πάλμ Μπαύ, την άριστοκρατική συνοικία του Πάλμ Σίτυ. Οι πολυτελείς καμπίνες του υπαίναν, σε μία μακριά σειρά, παρομοιάζαν θλιβερά έσχατα μέσα στη βροχή. Η πλάς ήταν κομψή. Οι Καντίλας, οι Ρόλες-Ρόυς κι' οι Μπεντλντ ήταν παρακαρσιμένους στους χώρους σταθμεύσεως, κοντά στα μεγάρα των ιδιοκτητών τους.

Ήμουν άλλοτε ένας στυλοβάτης του Πάλμ Μπαύ... άλλοτε, τη μακρυνή εκείνη εποχή που έγραφα την κοσμική στήλη στ.ν «Κήρυκα», τη μεγαλύτερη εφημερίδα της Καλιφορνιας!

Έσρασε τα άσχα μου ανάσχημα, στένοντα σε εκατοντάδες μικρότερες εφημερίδες, και κέρδιζα έτσι πολλά λεφτά. Ζούσα καλά κι' αγάπασα τη δουλειά μου.

Είχα παντρευτεί τότε τη Νίνα κι' είχα αγοράσει μία βίλλιτσα, στην άκρη της πόλεως, όπου είχαμε εγκαταστήσει με τη γυναίκα μου. Όλα πήγαιναν καλά κι' η καρδιά μου πορφυρούσανε λαμπρή, όταν ένα βράδυ, σε κάποιο μπαρ, έτυχε ν' άκούσω μερικές φράσεις απ' τη συζήτηση δυο άγνωστων που είχαν πη πολύ και δεν κρατούσαν τη γλώσσα τους...

Αυτές οι λίγες λέξεις μ' έβρσαν στο έσορο μιας υπέροχης, πού ήταν επικίνδυνη σαν φηφίσαιο σε έσρασι! Χρειάστηκε να φέξω ύστερα δυο δλοκαίτους μήνες, υπομονετικά, διακοιτικά, για να μωρλώω να συγκεντρώσω όλα τα στοιχεία.

Ήταν μία υπόθεση που θα μπο-

ρούσε να κάνω πάταγο και ν' απα-
σχολήσω την πρώτη σελίδα μας για
δολοκλήρες βδομάδες!

Μιά σπείρα από παλιανθρώπους
του Σικάγου έτοιμάσαν επίδρομη κα-
τά του Πάλμ Σίτυ. Σχεδίαζαν να
εγκαταστήσουν στην πόλη, μας αυτό-
ματα παιχνίδια, ν' ανοίξουν σπίτια
κακόφημα, να εισαγάγουν κάθε τι
που μπορούσε να ευνοήσει τη διαφθο-
ρά και την ατολμία. Προβλέπανε
δὲ πὼς τὰ κέρδη τους θὰ φτάνανε τὰ
2½ εκατομμύρια δολάρια τὸ μήνα!

Όταν βεβαιώθηκε πὼς ἐπρόκειτο
γιὰ σοβαρὸ σχέδιο, ἀναρωτήθηκαν
πὼς αὐτοὶ οἱ γκάνγκστερς φαντάζον-
ταν ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ ὀργίσουν
ἀνεξέλεγκτο στὴν πόλιν μας. Καὶ τότε
μοῦ δώσανε μιὰ ἐμπιστευτικὴ πλη-
ροφωρία: Ὁ διευθυντὴς τῆς δημοτι-
κῆς ἀστυνομίας καὶ πεντε-εξή δημο-
τικοὶ σύμβουλοι ἦσαν ἐξαγορασμένοι
κι' εἶχαν ὑποσχεθῆ νὰ ὑποστηρίξουν
τὴ σπείρα.

Έκαμα τότε ἓνα λάθος συλλογισ-
μὸς: προσπαθῶνα νὰ συνδέσω
ὁλομόλυντος τὴν ἐρευνά μου. Φιλοδο-
ξοῦσα νάχω τὴν ἀποκλειστικότητα
αὐτῶν τῶν ἀποκαλυπτῶν, γιὰ νὰ ὠ-
φελῶ ἀπὸ ἐπαγγελματικῆς πλευ-
ρᾶς.

Όταν ἐπιτέλους συγκέντρωσα ὅ-
λα τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεία κι' ἐ-
τοίμασα τὸ σκελετὸ τῶν ὁσθῶν μου
σκόπευα νὰ γράψω, πῆγα νὰ βρῶ τὸ
Μάτιου Κοὺμπιτ, τὸν ἰδιοκτήτη καὶ
διευθυντὴ τοῦ «Κήρυκος».

Τοῦ διηγήθηκα τί μαγερευότανε.
Μ' ἄκουσε, χωρὶς ν' ἀρίστη νὰ φανῇ
τίποτα στὸ χλωμὸ καὶ λιπόσαρκο
πρῶτό του.

Όταν τελείωσα, μοῦ ἔδωκε πὼς
ἤθελε νὰ διαπιστώσῃ κι' ὁ ἴδιος ὅσα
τοῦλεγα. Ἡ ψυχρὴ στάσι του κι' ἡ
παράξενη ἔλλειψι ἐνθουσιασμοῦ ποὺ
ἔδειξε, θάπρεπε νὰ μοῦ βάλουν ψυ-
λῶσε στ' αὐτιά...

Εἶχα προχωρήσει πολὺ στὴν ἐρε-
υνά μου κι' εἶχα μαζέψει ἓνα σωρὸ
στοιχεῖα ἀτράνταχτα. Δὲν ἦταν ὅμως
ἀρκετὸ, ἐφόσον μιὰ λεπτομέρεια μοῦ
εἶχε ξεφύγει: Ἡ σπείρα ἀπὸ τὸ Σί-
κάγο εἶχε ἐξαγοράσει καὶ τὸν «Κή-
ρυκα»!

Ποτὲ δὲ θὰ πίστευα ἓνα τέτοιο
πράγμα... Ὅπως ἔμαθα κατόπιν,
αὐτοὶ οἱ βρωμιόρδεις εἶχαν ὑποσχε-
θῇ στὸν Κοὺμπιτ μιὰ ἔδρα στὴ Γε-
ρουσία, ἂν πῆγαινε μὲ τὸ μέρος
τους. Κι' ἐκεῖνος, φιλόδοξος καὶ ἁ-
πλῆτος, δὲν εἶχε μπορέσει ν' ἀντι-
σταθῇ σὲ μιὰ τόσο δελεαστικὴ προσ-
φορά.

Μοῦ ζήτησε λοιπὸν νὰ τοῦ παρα-
δῶσω ὅλες τὶς πληροφορίες μου, γιὰ
νὰ ὑποσχεθῇ νὰ τὶς ἐλέγξῃ.

Καθὼς γυρίζα στὸ σπίτι μου γιὰ
νὰ πᾶσω τὸ φακέλλο, μὲ κυνήγησε
καὶ μὲ σταμάτησε ἓνας ἀστυφύλα-
κας μὲ μοτοσυκλέτα. Μοῦ εἶπε πὼς
ἤθελε νὰ μὲ δῇ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀ-
στυνομίας. Μὲ πήγε πραγματικὰ στὸ
γραφεῖο του.

Ὁ διευθυντὴς ἦταν ἓνας τύπος ἀ-
πτόμος καὶ βανασός. Δίχως περι-
στροφές, ἄφισε πάνω στο γράφειο
του 10 χιλιάδες δολάρια, σὲ ὁλο-
καίνουργα χαρτονομίσματα. Ἡ πρό-
τασί του ἦταν νὰ τ' ἀνταλλάξῃ μὲ
τὸ φακέλλο μου καὶ νὰ μὴ ξαναγίνῃ
πιὰ λόγος γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι.

Μὰ ἐγὼ δὲν εἶχα δωροκλήθῃ ποτὲ
ὡς τότε, καὶ δὲν εἶχα καθόλου σκο-
πὸ ν' ἀρξίσω... Σκεπτόμουν ἐξ ἄλ-
λου ὅτι τὰ ὄφρα μου θὰ χαλούσαν
κόσμο κι' ὅτι θὰ μὲ κάνανε ἱκανο-
στὸν ἐπὶ δημοσιογραφικοῦ κύ-
κλου. Σκέφτηκα λοιπὸν κι' ἔφυγα,
χωρὶς νὰ καταδεχθῶ νὰ δώσω ἀπάν-
τησι.

Ἀπ' τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἄρχισαν τὰ
βάσανά μου...

Ἐδῶσα τὸ φακέλλο μου στὸν
Κοὺμπιτ καὶ τοῦ μίλησα γιὰ τὸ πο-
σὸν ποὺ μοῦ εἶχε προτείνει ὁ διευ-
θυντὴς τῆς ἀστυνομίας. Μὲ τρεπα-
ζε μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα, κοι-
νώντας τὸ κεφάλι του σὰν νὰ ἐπιδο-
κίμαζε τὰ λόγια μου. Ὑστερὰ μοῦ
εἶπε νὰ περάσω ἀπ' τὸ σπίτι μου
τὸ βράδυ, στὶς 10½.

ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΣ ΣΤΗΝ ΦΥΣΙ
Τὸ ἐξωτερικὸ στρώμα τῆς ἐ-
πιδερμίδος ὁπολεῖται φυ-
σιολογικῶς, καθὼς τὰ νεορ-
κώματα ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὴν
ἀτμόσφαιρα, γιὰ ν' ἀπορρο-
φῶνται. Ἐπὶ τὴν ἀπώλειαν
αὐτὴν τοῦ φυσικοῦ αὐ-
τοῦ πᾶσι γιὰ τὴν ἐπιβίω-
σιν, ἐκτελεῖται τὸν ἀπαραί-
τητο ἔργον τῆς ἀναγέννη-
σεως.

Μοναδικὰ
διὰ τὸν σκοπὸν
αὐτὸν εἰσάγε-
ται οἱ δερ-
ματολόγοι, τὰ
ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
ΠΑΣΧΑ ΤΡΙΚΟΖΑ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὼς ὅσες ξέρουν νὰ ντύνται, ντύνονται Τρικόζα.
Στὴ συγκέντρωσι, στὴν ταβέρνα, στὸ κουν-κέν, στὸν περίπατο, στὴν ἐκδρο-
μή, στὴν ἐξέλιξι, στὴν δουλειά, στὸ σπίτι, στὸ θέατρο καὶ στὸν κινηματογράφον
(ὅχι μόνον στὴν πλατεία καὶ στὸν ἐξώστη, ἀλλὰ καὶ στὴν σκηνὴ καὶ στὴν ὀ-
δὸν) οἱ πῶς ὁμορφεῖ, οἱ πῶς φινεῖ ἐμφανιστικῶς εἶναι ντυμένες Τρικόζα. Πάντο-
τε καὶ χωρὶς ἐξαιρέσι.

Διότι Τρικόζα ἴσων τὸ Βασίλειον τοῦ πλεκτοῦ. Τοῦ πλεκτοῦ κλάσεως. Τοῦ
πλεκτοῦ ἀξιώσεως.
Μποῦκε Τρικόζα ἀνοξείωτικα, λεπτὰ, φτηνά, στὴν τελευταία λέξι τῆς ἱτα-
λικῆς μόδας, στὰ πῶς ἐπιτυχημένα παστὲλ χρώματα, μὲ γυαλισμὸν, χωρὶς
γυαλισμὸν, μὲ ἰδιότροπα ντεκόρ, ἀμάνια ἢ μὲ κοντὸ μανίκι, ἀλλὰ καὶ μὲ
τροῦν-κάρ μανίκι.

Παιδικὰ Τρικόζα ὁλόμαλλα, σὲ μιὰ καταπληκτικὴ ποικίλῃ ἀπὸ πουλοδερά-
κια, ζακεττοῦλες, μπλουζάκια, φουστῆτες, παντολόνια, σὲ ἔξοχα μοντέρνα
καὶ πρωτότυπα σχέδια ποὺ ἐνθουσιάζουν τοὺς μικροὺς κυρίως καὶ τὶς λι-
λιπούτσικες δεσποινίδες ὅσο τίποτε ἄλλο. Σὲ τιμὲς ἀνάνταστα προσιτῆς, ἀπὸ
τὰ πῶς φινεῖ εὐρωπαϊκὰ μαλλιά.

Ἀνδρικὰ πλεκτὰ Τρικόζα ὁλόμαλλα ἀπὸ τὸν εἰδικὸν ἐλλήνικον κατὰστη-
μα πλεκτῶν, σὲ τιμὲς ἀνάνταστα καὶ σὲ μιὰν ἀπίθαναν μεγάλῃ ποικίλῃ τῶν
πῶς ὥραιων, τῶν πῶς μοντέρνων καὶ τῶν πῶς πρακτικῶν ἱταλικῶν σχεδίων,
Προκαίμια ἀνδρὶκα ὁλόμαλλα μακρομάνικα σὲ μοντέρνα χρώματα, στὴν πρω-
τοφανῇ τιμῇ τῶν 190 Δραχμῶν! Πουλόδερα λεπτὰ ἀλλά καὶ πουλόδερα χονδρῆ-
τερα, τὰ πλεκτὰ ἀνοξείωτικα, γιὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ πᾶσι γιὰ τὴν ἐπιβί-
ωσιν, ἐκτελεῖται τὸν ἀπαραίτητο ἔργον τῆς ἀναγέννησεως.

Τὰ γυναικεῖα Τρικόζα μὲ εἶναι τόσο γυναικῆ καὶ τὰ χαίρομε ὅλες μας
τόσο πολὺ, ὥστε δὲ χρειαζοῦνται ποτὲ νὰ σὰς τὰ θυμῶσι στοιχειωδῶς.
Τὰ θρυλικά πλεκτὰ παντολόνια Τρικόζα, ποὺ ἡ τασάκι τοὺς δὲ χαλᾷ,
μονόχρωμα καὶ ριγέ. Τὰ καίνομενα ἀνοξείωτικα «κρεττὰ» πλεκτῶν σὲ ζακέτες
καὶ μπλουζές ποὺ λανθάνει πῶς πάντοτε πρῶτη καὶ κατ' ἀποκλειστικότητά ἡ
Τρικόζα στὴν ἑλλάδα οἱ πῶς πλεκτῆς φοῦστες, μὲ τὸ ἐγγυημένον πλῆθος
ποῦ δὲ χαλᾷ, μὲ τὴν ἑλλάδα οἱ πῶς φοροδοκίμους πλεκτῆς φοῦστες
Τρικόζα, τὰ πλεκτὰ ἀνοξείωτικα καὶ τὰ Τρικόζα, τὰ σκουφάκια Τρικόζα, οἱ
ἀσσορτί κορδέλλες γιὰ τὰ μαλλιά Τρικόζα καὶ ὁ Βενιαμὶν τῆς Τρικόζας, τὸ
καυνοῦργιον ἀμφοτέρωθεν, μπλουζέκι βαμβάκερον Τρικόζα, ποὺ δημοφιλῆται ἡ κ.
Δέσποινα Καρατέλη — Σακαλάκι εἰδικὰ γιὰ τὴν μεγάλην μας καλλιτέχνιδαν τὴν
Ἀλίκη Βουγιουκλάκη, καὶ ποὺ πουλιέται γιὰ μόνον λίγα δεκάδραχμα.

Μετά, ὁ χαρούμενος χεῖμαρρος τῶν πλεκτῶν μπλουζῶν Τρικόζα, ποὺ συνε-
χῶς ἀνανοῦται καὶ πλουτίζεται. Μπλουζὲς γυναικείες, ζακέ-
τες, ἀλαφρείες, ἀνοξείωτικες, φτηνές, ποὺ τὸ ἓνα μοντέλλο τοὺς εἶναι ὥραι-
οτερο ἀπὸ τ' ἄλλο. Μπλουζάκια ποὺ αὐτὴ τὴν στιγμὴ φοριῶνται μὲ περηφάνειαν
καὶ καμφοῖ ἀπὸ τὶς πῶς διακεκριμένες προσωπικότητες τῆς ἑλλάδος καὶ τοῦ
κόσμου ὅλου.

Τὰ καλὰ τῆς Τρικόζας μὲ τὰ ἔξοχα μοντέλλα σὲ γυναικεῖες μπλουζές
καὶ ζακέτες, οἱ πῶς ἀπίθαναν χαμηλῆς τιμῆς. Καὶ τέλος τὰ φτηνὰ ὁλόμαλλα
μπλουζάκια τῆς Τρικόζας σὲ μοντέρνα γυναικῆ, τὰ πῶς γυναικῆ τῶν 55
Δραχμῶν μὲ γυναικῆ σὲ σχῆμα πέτσου ἀλόγου. Τὰ ὁλόμαλλα πλεκτὰ Τρικόζα
μὲ τετράγωνον ντεκόρ καὶ γυναικῆ μὲ 65 Δραχμῆς. Τὰ ὁλόμαλλα πλε-
κτὰ Τρικόζα μὲ τρουν-κάρ μανίκι στὴν πρωτοφανῇ καὶ ἀπίστευτῇ τιμῇ τῶν
90 Δραχμῶν.

Δῶρα ἰδεώδη γιὰ μᾶς καὶ ὅσους ἀγαπᾶμε. Δῶρα πολυτίμητα. Δῶρα εὐπρόσδε-
κτα. Δῶρα προσιτὰ καὶ πολιτισμένα. Δῶρα Τρικόζα.

Πόλλυ Δ.

Ὡς τότε, θὰ εἶχε ἐξακριβώσει τὰ
λεγόμενά μου καὶ θὰ εἶχε δρῇ τὸν
τρόπον νὰ χρησιμοποίησιν ὅσο μπο-
ροῦσε, καλῶτερα τὶς ἀποκαλύψεις
μου.

Ὑποθέτω πὼς θάκαψε τὸν πολὺ-
τιμο φακέλλο. Πάντως, δὲν τὸν ξα-
ναεῖδα ἀπὸ τότε...

Ἡ Νίνα εἶχε ἐνδιαφερθῇ ἀπ' τὴν
ἀρχὴ γιὰ τὴν ἐρευνά μου. Ἀνησυ-
χοῦσε φοδερὰ, γιὰ τὴν καταλάβειν καὶ
αὐτὴ πὼς ἐπαίσει μὲ τὴν φωτιά... Μὰ
ἤξερε καλὰ πὼς ἦταν μὴ μοναδικὴ
εὐκαιρία γιὰ μένα, κι' ἔτσι δὲν προσ-
πάθωνε καθόλου νὰ μὲ μεταπεισῇ.

Ἐφ' ὃσον λοιπὸν ἀπ' τὸ σπίτι μου
λίγο πρὶν ἀπ' τὶς 10, γιὰ νὰ πᾶσω
στὸ ραντεβού τοῦ Κοὺμπιτ. Ἡ Νίνα
μὲ συνόδευε ὡς τ' αὐτοκίνητό μου,
προσπαθώντας νὰ κρύψῃ τὴν ἀγωνί-
αν. Ἐνοῶσα κι' ἐγὼ μὴ νευρικό-
τητα, ἀλλ' εἶχα ἐμπιστοσύνη στὸν
Κοὺμπιτ.

Ὁ διευθυντὴς μου ἔμενε στὸ Πάλμ
Μπᾶν. Γιὰ νὰ πᾶσω στὸ σπίτι του
ἔπρεπε νὰ περάσω ἀπὸ ἓνα λιγισ-
χάστο δρόμο. Ἐκεῖ ἀκρίβως μοῦ
τύχε μιὰ ἀναποδιά...

Ἐνα ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο, ποὺ
ἐρχόταν ὁλοταχῶς, μὲ προσπέρασε
καὶ ἔπρεπε νὰ περάσω μπροστὰ του.

Θέλανε ἴσως νὰ μ' ἀναγκάσουν νὰ
λοβοδρομήσω, γιὰ ν' ἀπαφύγω τὴν
συγκρούσι, καὶ νὰ πᾶσω στὴ θάλασ-
σα, ἀπ' τὸ ὕψος τοῦ δρόμου. Ἀλλὰ
τὰ πράγματα ἦσαν ἄλλοιως.

Τὰ δύο αὐτοκίνητα συγκρούσθηκαν
κι' ὁ ἀστυφύλακας ποὺ ὀδηγοῦσε ἔ-
σπασε τὰ πλευρά του πάνω στὸ βο-
λάν. Ὁ σύντροφός του δὲν ἔπαθε
τίποτα — μόνον ποὺ τρώμαξε. Μὲ
σταμάτησε ἀμέσως καὶ μὲ κατηγόρη-
σε πὼς ἔφατ' ἐγὼ γιὰ τὸ δυστύ-
χημα, γιὰτὶ πῆγα ἀντικανονικὰ.

ἤξερα πὼς ἦταν σκηνοθετημένο
κόλπο. Ἀλλὰ δὲ μπορούσα νὰ κάνω
τίποτα...

Δυὸ λεπτὰ ἀργότερα, ἔφτασε ἓνα
ἄλλο ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο. Τὸ ὀ-
δηγοῦσε ὁ ἀρχιφύλακας Μπάλλις, τῆς
Ἀσφαλείας.

Τὴν ζήτησε σ' ἐκεῖνον τὸν ἔρημο
καὶ μοναχικὸ δρόμο; Κανείς δὲν ἔ-
κανε ποτὲ τὸν κόπο νὰ τὸν ρωτήσῃ...
Ἀμέσως ἀποκρίθηκε μὲ ὅλα. Ἐ-
στειλε ἐπιγόντως τὸν τραυματία ἀ-
στυφύλακα στὸ νοσοκομεῖο κι' ἐμένα
στὴ Διεύθυνσι τῆς ἀστυνομίας.

Στὴ διαδρομῇ, ὁ Μπάλλις — ποὺ
εἶχε ἔρθει μαζί μου — ζήτησε ξα-
φνικὰ ἀπ' τὸ σωφρὸν τὸ ψωμί μου.
Βρισκόμαστε σ' ἓνα σκοτεινὸ καὶ ἔ-
ρημο δωμάκι.

Μὲ διάταξε νὰ κατεβῶ ἀπὸ τ' αὐ-
τοκίνητο. Ὁ σωφρὸν κατέβηκε κι' αὐ-
τός, καὶ μοῦ πῆρε τὸ μπάρακο ἀπὸ
πίσω, γιὰ νὰ μὲ κρατήσῃ ἀκίνητο.

Ὁ Μπάλλις πήρε τότε μιὰ ποτί-
λια οὐίσκου ἀπ' τὴ θήκη τῶν γαντιῶν,
γέμισε τὸ στόμα του μὲ τὸ ποτὶο
καὶ μοῦ τὸ φύσηξε στὸ πρόσωπο καὶ
στὸ στήθος τοῦ ποικαμίσου μου. Ὁ
σωφρὸν μὲ χτύπησε μ' ἓνα κλόμπ στὸ
κεφάλι...

Όταν συνήλθα, βρισκόμουν κλει-
σμένος σ' ἓνα κελλί. Ἀπ' τὴ στιγ-
μὴ ἐκείνη, ἦσαν πᾶς χαμένος!
Ὁ τραυματισμένος ἀστυφύλακας
πέθανε. Μὲ κατηγόρησαν τότε γιὰ
ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας καὶ μὲ
στεῖλανε τὴν φυλακὴ γιὰ τέσσερα
χρόνια.

Τὸ κόκκο ὁ συνήγορός μου πᾶ-
λεψε σὰν λιοντάρι. Δὲν κατάφερε τί-
ποτα ἀπολύτως. Ὑποστήριξε τὴν ἁ-
πομὴ τῆς μηχανογραφίας, ἀλλὰ δὲ
μπούρεσε νὰ τὴν ἀποδείξῃ.

Ὁ Κοὺμπιτ κατέβηκε μὲ ὅρκον ὅτι
δὲν εἶχε πάρει ποτὲ στὰ χέρια του
τὸ φακέλλο μου κι' ὅτι σκόπευε ὁ-
πωσδήποτε νὰ μὲ ἀπολύσῃ, γιὰτὶ
δουλέα ἀσυνείδητα καὶ μεθοκο-
ποῦσα.

Όσον καιρὸ ἔμεινα στὴ φυλακὴ,
ἔλεγα καὶ ξανάλεγα στὸν ἑαυτὸ μου
πὼς ἦσαν βλάκας μὲ περικεφαλαίον.
Μόνον ἓνας τρελλὸς θὰ τολμοῦσε νὰ
τὰ βάλῃ ὁλομόλυντος μὲ τόσο ἰσχυ-
ροὺς ἀντίπαλους...

Ἀργότερα ἔμαθα πὼς ὁ διευθυ-
ντὴς τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας εἶχε
ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ κι' ὅτι στὶς
ἐκλογὰς ποὺ ἀκολούθησαν εἶχε ξεκα-
θαριστῇ τὸ Δημοτικὸν Σύμβουλιον. Οἱ
ὑπαῖνοι τοῦ συνηγόρου μου εἶχαν
προκαλέσει μιὰ ἐξένα, κι' ἡ σπείρα
ἀπὸ τὸ Σικάγο εἶχε προτιμήσῃ τε-
λικὰ νὰ δοκιμάσῃ ἄλλου τὴν τύχη
τῆς.

Ναί, μὰ ἐγὼ δὲν κέρδιζα τίποτα
ἀπ' ὅλ' αὐτά! Ἐξακολουθοῦσα νὰ
μαὶ καταδικασμένος σὲ τεσσάρων ἔ-
τη φυλάκισι γιὰτὶ εἶχα σκοτώσει
ἓνα ἀστυφύλακα, σωφρόνιστος με-
θυσιμένος. Κανείς δὲ μπορούσε νὰ μ'
ἀπαλλάξῃ ἀπ' τὴν ἀδικίαν αὐτῆς κα-
τὰ δίκην.

Καὶ τώρα, ἀφ' ὅπου ἔμεινα 3½
χρόνια στὴν φυλακὴ, ἦσαν ἐλεύθεροι
καὶ πάλι.
Τὸ μοναδικὸν μου ἐπάγγελμα ἦταν
ἡ δημοσιογραφία. Δὲν ἤξερα νὰ κά-
νω τίποτ' ἄλλο. Ἀλλ' ὁ Κοὺμπιτ μὲ
εἶχε γράψῃ στὸ μαυροπίνακα, καὶ
δὲ θὰ μετροῦσα πᾶς μὴ κανένα τρῶ-
πο νὰ βρῶ ἐργασία σὲ ἐφημερίδα.

Θάπρεπε νὰ ζητήσω μιὰ ἄλλη δου-
λειά. Ποιὰ ὅμως;...
Προηγούμενος, κέρδιζα ἀρκετὰ, ἄλ-
λὰ ζούσα σπάταλα. Ἐτσι, ὅταν φυ-
λακίσθηκα, δὲν ἔφαινα πολλὰ πράγ-
ματα στὴν γυναικίαν μου, γιὰ νὰ ζή-
σῃ. Εἶχα ἀνησυχίει πολὺ γι' αὐ-
τήν κι' εἶχα ἀναρωτηθῇ ἐπ' ἀνελευθε-
ρίᾳ τῆς ἀπόγειν. Ἐκαὶ ὅμως τὴ
βλακείαν τῆς ἀπαγορεύω μὲ τὸ
δικηγόρον μου νὰ μοῦ γράφῃ στὴ φυ-
λακὴ. Δὲ μπορούσα ν' ἀνέχθω τὴν
σκέψιν πὼς ἐκεῖνος ὁ σαδιστὴς, ὁ δι-
ευθυντὴς, θὰ διάβαζε τὰ γράμματά
της πρὶν μοῦ τὰ δώσῃ...

ἤξερα πὼς ἦταν σκηνοθετημένο
κόλπο. Ἀλλὰ δὲ μπορούσα νὰ κάνω
τίποτα...

Δυὸ λεπτὰ ἀργότερα, ἔφτασε ἓνα
ἄλλο ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο. Τὸ ὀ-
δηγοῦσε ὁ ἀρχιφύλακας Μπάλλις, τῆς
Ἀσφαλείας.

Τὴν ζήτησε σ' ἐκεῖνον τὸν ἔρημο
καὶ μοναχικὸ δρόμο; Κανείς δὲν ἔ-
κανε ποτὲ τὸν κόπο νὰ τὸν ρωτήσῃ...
Ἀμέσως ἀποκρίθηκε μὲ ὅλα. Ἐ-
στειλε ἐπιγόντως τὸν τραυματία ἀ-
στυφύλακα στὸ νοσοκομεῖο κι' ἐμένα
στὴ Διεύθυνσι τῆς ἀστυνομίας.

Στὴ διαδρομῇ, ὁ Μπάλλις — ποὺ
εἶχε ἔρθει μαζί μου — ζήτησε ξα-
φνικὰ ἀπ' τὸ σωφρὸν τὸ ψωμί μου.
Βρισκόμαστε σ' ἓνα σκοτεινὸ καὶ ἔ-
ρημο δωμάκι.

Μὲ διάταξε νὰ κατεβῶ ἀπὸ τ' αὐ-
τοκίνητο. Ὁ σωφρὸν κατέβηκε κι' αὐ-
τός, καὶ μοῦ πῆρε τὸ μπάρακο ἀπὸ
πίσω, γιὰ νὰ μὲ κρατήσῃ ἀκίνητο.

Ὁ Μπάλλις πήρε τότε μιὰ ποτί-
λια οὐίσκου ἀπ' τὴ θήκη τῶν γαντιῶν,
γέμισε τὸ στόμα του μὲ τὸ ποτὶο
καὶ μοῦ τὸ φύσηξε στὸ πρόσωπο καὶ
στὸ στήθος τοῦ ποικαμίσου μου. Ὁ
σωφρὸν μὲ χτύπησε μ' ἓνα κλόμπ στὸ
κεφάλι...

Όταν συνήλθα, βρισκόμουν κλει-
σμένος σ' ἓνα κελλί. Ἀπ' τὴ στιγ-
μὴ ἐκείνη, ἦσαν πᾶς χαμένος!
Ὁ τραυματισμένος ἀστυφύλακας
πέθανε. Μὲ κατηγόρησαν τότε γιὰ
ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας καὶ μὲ
στεῖλανε τὴν φυλακὴ γιὰ τέσσερα
χρόνια.

Τὸ κόκκο ὁ συνήγορός μου πᾶ-
λεψε σὰν λιοντάρι. Δὲν κατάφερε τί-
ποτα ἀπολύτως. Ὑποστήριξε τὴν ἁ-
πομὴ τῆς μηχανογραφίας, ἀλλὰ δὲ
μπούρεσε νὰ τὴν ἀποδείξῃ.

Ὁ Κοὺμπιτ κατέβηκε μὲ ὅρκον ὅτι
δὲν εἶχε πάρει ποτὲ στὰ χέρια του
τὸ φακέλλο μου κι' ὅτι σκόπευε ὁ-
πωσδήποτε νὰ μὲ ἀπολύσῃ, γιὰτὶ
δουλέα ἀσυνείδητα καὶ μεθοκο-
ποῦσα.

Όσον καιρὸ ἔμεινα στὴ φυλακὴ,
ἔλεγα καὶ ξανάλεγα στὸν ἑαυτὸ μου
πὼς ἦσαν βλάκας μὲ περικεφαλαίον.
Μόνον ἓνας τρελλὸς θὰ τολμοῦσε νὰ
τὰ βάλῃ ὁλομόλυντος μὲ τόσο ἰσχυ-
ροὺς ἀντίπαλους...

Ἀργότερα ἔμαθα πὼς ὁ διευθυ-
ντὴς τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας εἶχε
ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ κι' ὅτι στὶς
ἐκλογὰς ποὺ ἀκολούθησαν εἶχε ξεκα-
θαριστῇ τὸ Δημοτικὸν Σύμβουλιον. Οἱ
ὑπαῖνοι τοῦ συνηγόρου μου εἶχαν
προκαλέσει μιὰ ἐξένα, κι' ἡ σπείρα
ἀπὸ τὸ Σικάγο εἶχε προτιμήσῃ τε-
λικὰ νὰ δοκιμάσῃ ἄλλου τὴν τύχη
τῆς.

Ναί, μὰ ἐγὼ δὲν κέρδιζα τίποτα
ἀπ' ὅλ' αὐτά! Ἐξακολουθοῦσα νὰ
μαὶ καταδικασμένος σὲ τεσσάρων ἔ-
τη φυλάκισι γιὰτὶ εἶχα σκοτώσει
ἓνα ἀστυφύλακα, σωφρόνιστος με-
θυσιμένος. Κανείς δὲ μπορούσε νὰ μ'
ἀπαλλάξῃ ἀπ' τὴν ἀδικίαν αὐτῆς κα-
τὰ δίκην.

Καὶ τώρα, ἀφ' ὅπου ἔμεινα 3½
χρόνια στὴν φυλακὴ, ἦσαν ἐλεύθεροι
καὶ πάλι.
Τὸ μοναδικὸν μου ἐπάγγελμα ἦταν
ἡ δημοσιογραφία. Δὲν ἤξερα νὰ κά-
νω τίποτ' ἄλλο. Ἀλλ' ὁ Κοὺμπιτ μὲ
εἶχε γράψῃ στὸ μαυροπίνακα, καὶ
δὲ θὰ μετροῦσα πᾶς μὴ κανένα τρῶ-
πο νὰ βρῶ ἐργασία σὲ ἐφημερίδα.

Θάπρεπε νὰ ζητήσω μιὰ ἄλλη δου-
λειά. Ποιὰ ὅμως;...
Προηγούμενος, κέρδιζα ἀρκετὰ, ἄλ-
λὰ ζούσα σπάταλα. Ἐτσι, ὅταν φυ-
λακίσθηκα, δὲν ἔφαινα πολλὰ πράγ-
ματα στὴν γυναικίαν μου, γιὰ νὰ ζή-
σῃ. Εἶχα ἀνησυχίει πολὺ γι' αὐ-
τήν κι' εἶχα ἀναρωτηθῇ ἐπ' ἀνελευθε-
ρίᾳ τῆς ἀπόγειν. Ἐκαὶ ὅμως τὴ
βλακείαν τῆς ἀπαγορεύω μὲ τὸ
δικηγόρον μου νὰ μοῦ γράφῃ στὴ φυ-
λακὴ. Δὲ μπορούσα ν' ἀνέχθω τὴν
σκέψιν πὼς ἐκεῖνος ὁ σαδιστὴς, ὁ δι-
ευθυντὴς, θὰ διάβαζε τὰ γράμματά
της πρὶν μοῦ τὰ δώσῃ...

ἤξερα πὼς ἦταν σκηνοθετημένο
κόλπο. Ἀλλὰ δὲ μπορούσα νὰ κάνω
τίποτα...

Δυὸ λεπτὰ ἀργότερα, ἔφτασε ἓνα
ἄλλο ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο. Τὸ ὀ-
δηγοῦσε ὁ ἀρχιφύλακας Μπάλλις, τῆς
Ἀσφαλείας.

Τὴν ζήτησε σ' ἐκεῖνον τὸν ἔρημο
καὶ μοναχικὸ δρόμο; Κανείς δὲν ἔ-
κανε ποτὲ τὸν κόπο νὰ τὸν ρω

87 J

ἀντίκρου της. Ἄνοιξε τὴν τσάντα της, ἔβγαλε τὴ χρυσὴ ταμπакιέρα της, τὴν ἄνοιξε καὶ μὴ πρόσδερα ταίγηρα. Πῆρε καὶ αὐτὴ ἕνα καὶ ἄναψε πρῶτα τὸ δικό μου καὶ ὕστερα τὸ δικό της μὲ τὸ χρυσό ἀναπτήρα.

Στὸ μεταξύ, εἶχε ξαναγυρίσει ὁ

— Πολὺ εὐχάριστο, ἀπάντησα.
— Βλέπω πῶς δὲν εἴσαστε πιά
δημοσιογράφος.
— "Ὀχι, δυστυχῶς.
"Ἐρριξε ἓνα-δυὸ παγάκια μέσα
στὸ ποτήρι της καὶ τὸ κύτταξε σὰ
νὰ τὴν ἐνδιέφερε πολὺ περισσότερο
ἀπ' ὅσο ἐγώ.

РАПЕТН

PIZZA

«...δω, είπε. "Έχω ένα σαβιγιόν στην πλάς, ακριβώς εδώ απέναντι.
— Φαντάζομαι τί ώραίο πού θά-
ναι...»
Σήκωσε το ποτήρι της και ήπιε μερικές γουλιές. "Υατερα πρόσ-
θεσε:
— "Αν κρίνω από" τις συχνές έ-
πισκεψεις σας σ' αυτό το μπάρ,
δὲ θάχετε βρῇ ἀκόμα δουλειά.
— "Όχι, ὡς τὴν ὥρα.
— Καὶ πιστεύετε νὰ βρῇτε γρή-
γορα;
— Μά βέβαια...
— Δὲ θάναί εύκολο ὡστόσο...
— Μάλλον ὄχι.
— "Αν σὰς πρόσφερε κανεὶς μιὰ
δουλειά, θὰ σὰς ἐνδιέφερε;
Ζάρωσα τὰ φρύδια μου.
— Δὲν καταλαβαίνω, ἀπάντησα.
Μοῦ προσφέρτε δουλειά;
— Μπορεῖ... Ὡς σὰς ἐνδιέφερε;
Ἔθλησα νὰ πῶ το ποτήρι μου,
ἀλλὰ μετάνιωσα. Ἀρκετὰ εἶχα πιῇ
ὡς τώρα!
— Περί τίποτος πρόκειται; ρώ-
τησα.
— Ὡς πληρωθῇτε καλά. Χρειά-
ζεται ὁμῶς μεγάλη διακριτικότης.
Καὶ ὑπάρχουν κάποιου κίνδυνοι...
Τί λέτε, λοιπόν;
— "Αν καταλαβαίνω καλά, θὰ
πρόκειται γιὰ κάτι παράνομο.
— "Όχι... ὄχι, καθόλου!
— Ποιοί εἰν αυτοί οἱ κίνδυ-
νοι; Εἶμαι ἑτοιμοὶ νὰ δεχθῶ ὅ-
ποιαδήποτε δουλειά, φτάνει νὰ ξέ-
ρω τί θάχω νὰ κάνω.
— Καταλαβαίνω...
"Ἦπτε ἄλλη μιὰ γουλιὰ καὶ μὲ
ρώτησε:
— "Εσεῖς δὲν πίνετε, κύριε
Μπάμπρη;
— "Όχι, γιὰ τὴν ὥρα... Λοιπόν,
τί δουλειά θέτετε νὰ μοῦ ἀναθέ-
σετε;
— Εἶμαι λίγο βιοστική τώρα.
Κι' ἄλλωστε, το μέρος δὲν εἶναι
τόσο κατάλληλο γιὰ νὰ συζητήσω-
με μιὰ ἐπιστευτική πρόταση...
Μπορῶ νὰ σὰς τηλεφωνῶ ἀργό-
τερα, γιὰ νὰ κανονίσουμε ἓνα
ραντεβὺ κάπου ἄλλου.
— Ὡς βρῇτε τὸν ἀριθμὸ μου στὸν
κατάλογο.
— Καλὰ. Θὰ σὰς τηλεφωνῶ,
λοιπόν. Ἀφίρῳ ἴσως... Θὰ εἰσαάτε
τότο στίπτι σας;
— Θὰ φροντίσω νὰ εἶμαι.
"Ανοίξε τὴν τσάντα της γιὰ νὰ
πληρώσῃ τὰ δυὸ ποτιὰ. "Ἐμεινε ὁ-
μως εἰσφηνικά ἀκίνητη, μετὰ τὰ φρύδια
ζωρνωμένα.
— Ἀλήθεια, ἔχασα... πρόφερε.
— "Όχι ὥμως κι' ἐγώ!
"Ἐβγαλὼ ἀπ' τὴν τσέπη μου τὸ
μάστω γὰν χαρτονομισμάτων καὶ τ'
ἄφησα πάλιν στὰ γονάτια της.
— Εὐχαριστῶ, μοῦ εἶπε ξερά.

η κλειστή
 μαστε ή-
 ξεχνάς,
 άσχημα
 ρεόδωδε
 ζεται. Μē
 συνεχίσε.
 Ξε, μά δέν
 έκει.
 δέν συνέβη
 Λόλα δέν
 ήν κάσσα.
 μά δέ μπο-
 ρώ τώ κρε-
 στή βίλ-
 χαν φοβί-
 ρω, έζυνη-
 ρώς στο
 τώ Ρού.
 Ηταν εκεί.
 κάσσι!...
 α σκαλω-
 λαβα πέρ
 κάνω τό-
 τω κρεβάτι,
 τύπι...
 από 4. Σε
 Ρού. Τόν
 μμπα, μού
 νην έζέλετε.
 προσπα-
 στά σκο-
 και μού
 Τής είπα
 και πώς
 ψιφι.
 τερα; ρώ-
 διασρώξ-
 α πώς δέν
 επικίνδυ-
 με πολλή
 να την
 ύπαρχουν
 κάσσα και
 αν την ά-
 θά του ή-
 ιπτον ψεμ-
 έκει μέσο
 άνάγκης.
 λα! Θέλει

Λόλα, με μια μαύρη τραπεζο. "Εκεί την είχε δει του. Κατάλαβα άμέσως νεκρή!

Κυταχτήκαμε, ο Ρούβ καινος ήταν κατακτινισμένος—Είχες δική, μου είχαν και ραγισμένη—χες προειδοποίησε, θά'ννοιας τις δυνάμεις έγκυταλειπουν. "Έπεσα λυθρών. Τό παντελό μου μόν είχε μουσική—

Ο Ρούβ έμενε ακίνητος τας τώρα τη Λόλα.

—Ποετική να φύγουμε είπα. Πήγαμε να φέρημε. Πάρε τα λεφτά... άκουσε να τό σκότωσε.

Γύρισε τό κεφάλι του ξε τα χαρτονομίσματα.

—Της πέταξε απ' τό βάλε, όταν μπήκε... είπα να τή σκοτώσω.

—Πήγαμε τώρα να φτοκίνητο! Γρήγορα!

Η φωνή μου μου φημυ. Η αιμορραγία—

Ο Ρούβ πήρε απ' τή λεφτά και τή τούλιε με τραπεζοάντηλο.

— Διόρθωσε μου τό Ρούβ, και πήγαμε να μου παλτό, είπα. Πιότεύω να Στράφηκε και με κούτα σωπό του είχε μια έκρηξη την είχα ξανασή ποτέ. ξαφνικά σαν άγνωστος...

—Νομίζεις πώς μπορής μακρύά έτσι; προφταί καταδοκίμασμένος! μπορώ μ' αυτά τα λεφτά να μια καινούργια ζευγαί ονειρευόμενον πάντα...

—Δέν υπάρχει θέσι για αυτόκίνητο. Μη με κυβή Μήπως φαντάζεσαι πώς περισσότερο από 100 χιλιάρια; Κανένας δέν αξίζει λά...

—Μου είπες πώς ο ίδιος ξόφλησε τό χρέος μου. φύγω τώρα!

Τίποτα δέ μ' ένδιεφε άφιστα να φύγω.

—Έπειτα από δυό - άκουσα τ' αυτόκίνητο να σε κί έπαυσε τό δρομολόγιο Πεν Σπρίνγκς.

Κυτάβα τη Λόλα που μπροστά στα πόδια μου ματα στο πρόσωπό της. φασμός τρόμου την έκασπία. "Αναρωτήθηκα κα άγάπησέ και πώς τη ταυθί ένας άνθρωπος σά

μα τὴν 50 δολαρίων, πρὶν ἀπὸ
κάτω ἐνὰ τὸν 5 καὶ τ' ἄλλους πάντο
στὸ τραπέζι. Ἐπειτα φάσκει τὰ ὑ-
πόλοιπα στήν τασάνη της, τὴν ἐκ-
νάλεισε καὶ σπῆκωθηκε.

Ἐκαὶ καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο.

— Ἀλρίο, λοιπόν, κύριε Μπάρ-
μπερ... μὲν εἶπε.

Στράφηκε ὑστερα καὶ βῆκε ἀπ'
τοῦ μπάρ. Δὲ μπόρεσα νὰ μὴ θαυ-
μάσω καὶ πόλιν τῆς ρυθμικῆς ταλαν-
τεύσεως τὸν γοῶν της, καθὼς δι-
εσχίζε τοῦ δρόμο. Πλησίασα στήν
πύρτα καὶ τὴν κύτταξα νὰ προχω-
ρήσῃ δίχως νὰ βιάζεται ὥς μὴ στα-
ματήσῃ Ρόλλας-Ρεύς, γκρίνια καὶ
μαύνη. Ἀνέβηκε καὶ ξεκίνησε.

Τὴν παρακολούθησα μὲ τὰ μάτια,
σαστισμένος — ἀλλ' ὄχι τόσο πο-
λύ, ὥστε νὰ μὴ σημειώσω τὸν ἄρι-
στο τοῦ αὐτοκίνητου της...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ...

[illegible]

Πίστασθε ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου
λυθρόσας, γιὰ νὰ μὴ πε-
θα το σκοτάδι νὰ γεμί-
ξῃ μου...
"Ἀρχὴ ἡ γρήγορα, θά-
ποιος, θέαλεπε φῶς στὸ
κούταξέ ἀπὸ τὸ παρθε-
νίαις ἔβλεπε, αὐτὴν καί μ-
"Ἄν ἦσαν νεκρὸς τότε
λα καλὰ. "Ἄν ὅμως ἀνα-
βῶν κατάρθρωσαν νὰ μὴ
νεῖς δὲ θὰ πίστευε πῶς
σκοτάσει ἐγὼ τὴ Ἀολα. Κ-
ἀνακύπτουν το πῶμα τ-
θὰ φέρταναν κι' αὐτὸ τ-
σέ μενά...

Περμένα λοιπὸν τὸ θανά-
κολώντας τον μ' ἐλῆ μου
διὰ. Ήταν ἡ μόνη ἐλπίδα
ζίενει!...

ΤΕΛΟΣ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΙ' Ο ΧΩΡΙΚΟΣ

ΜΙΑ φορά κι' έναν καιρό ο Χριστός έτυχε να περάσει κι' από την Αλσατία. Πεπατώντας όλη την ημέρα, νυχτώθηκε έξω από ένα χωριό. Γύρισε, λοιπόν, τα μάτια του δεξιά κι' αριστερά μήπως βρή κανένα σπίτι και ξεποστάσει.

Προχώρησε ακόμη και τότε είδε μερικά φτωχόσπιτα, μα οι πόρτες τους ήταν κλεισμένες, τα τζάμια τους σπασμένα κι' οι άνθρωποι είχαν πέσει στον ύπνο.

Έκανε μερικά βήματα ακόμη και σ' ένα σκοτεινό δρομάκι άκουσε το χαρακτηριστικό χτύπο του διπλανού σπιτιού κι' ένας χωρικός του άνοιξε.

Ο Χριστός τράβηξε τότε προς τα εκεί και βρέθηκε μπροστά σ' ένα αλώνι. Χτύπησε την πόρτα του διπλανού σπιτιού κι' ένας χωρικός του άνοιξε.

Έχεις την καλωσύνη, του είπε ο Κύριος να μου παραχωρήσεις μια γωνιά για να περάσω τη νύχτα μου που είμαι κατάκοπος από το δρόμο. Κάνε μου αυτή τη χάρη και δε θα μετανοήσω...

Και χωρίς να περιμένει απόκριση απ' το χωρικό, πρόσθεσε:

— Έδώ στον τόπο σου όλοι κοιμούνται αυτή την ώρα. Έσύ γιατί δουλεύεις τόσο άογα τη νύχτα;

— Αλλοίμονο, αφέντη μου, του απάντησε ο χωρικός. Ένας δανειστής μου προχθές με φοβέρισε πως θα με παραδώσει στην αστυνομία, αν δεν του πληρώσω ως αύριο όσα λεπτὰ του χρωστάω. Γι' αυτό, λοιπόν, εγώ κι' η γυναίκα μου και τα παιδιά μου θα μαζεύουμε όλο το σιτάρι μας για να το πούμε αύριο στο παζάρι να το πουλήσουμε και με τα λεφτά που θα πιάσουμε, να ξεπληρώσουμε το σκληρό δανειστή μας...

Και λέγοντας αυτά ο χωρικός σφούγγιζε τον ιδρώτα του προσώπου του κι' έφερνε το χέρι στα δακρυσμένα μάτια του.

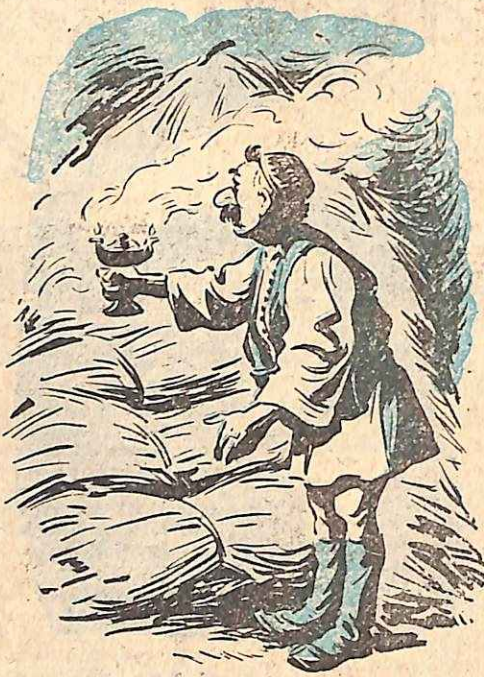
Ο Χριστός, που λυπόταν όλους τους φτωχούς, τους δυστυχείς, τους άδικημένους, συγκινήθηκε με την ιστορία του χωρικού και του είπε:

— Μη χάνεις το θάρρος σου, καλέ μου άνθρωπε, και μην απελπίζεσαι. Όπως ο Θεός φροντίζει για όλα τα πλάσματα του, θα φροντίσει και για σένα! Όταν σου ζητήσω να μου δώσεις μια γωνίτσα για ν' ακουμπήσω το κουρασμένο μου κορμί, σου είπα πως δε θα μετανοήσω. Κι' εσύ όχι μόνο δε μ' άνηθήκες, αλλά και με δέχτηκες με καλωσύνη. Γι' αυτό κτύπησε τώρα, πως θα σου ξεφλήσω αυτή τη φιλοξενία σου.

Ο Χριστός, λέγοντας τα λόγια αυτά, πήρε απ' τα χέρια του χωρικού το λυχνάρι. Τα έφερε κοντά σ' ένα μεγάλο σωρό από άχυρα κι' έβαλε φωτιά.

— Τι κάνεις αυτό; Θα μας κάψει! Ξεφώνησε ο χωρικός.

— Αλλά την ίδια στιγμή από κάθε άχυρο, που μεταβαλλόταν σε φλόγα, άρχισε να πέ-

Πήρε το λυχνάρι και πηγαίνοντας σ' ένα σωρό από σπασμένα τζάμια...

φτινολόγους μια αληθινή βροχή χρυσόχρωμου σταριού.

Ο χωρικός, η γυναίκα του και τα παιδιά του μόλις είδαν το θαύμα αυτό τρέμαξαν κι' έπεσαν γονατιστοί μπροστά στον ξένο.

— Αφού είσαι άνθρωπος πνευτικός, του εί-

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΣΑΣ

«Χριστός 'Ανέστη!»

Πανώρητοι, από νεφέλες χρυσόπορφυρες τον θρίαμβο οι άσχαγγελοι σαλπίζουν και απ' όλα τ' άστρα ύμνο αναστάσιμο μελωδικά τα κερουδικοί αρχίζουν.

Και ο Σαβασθ, φορώντας την κορώνα Του, θρονιάζεται άστροπόμορφος στον ήλιο, με μια μεταί Τον άναμειτράει το άπειρο και το λαμπρό Του εύλογει βασιλείο.

Και η ζωή στον κάτω κόσμο άθάνατη ζυγνάζει και κυττάζει. Ο Ναζωραίος πατάει την άμαρτία και το θάνατο, και πάει στα ύψη νικητής θωραίος.

Κι' ενώ τον άγκαλιάζει ο Παντοκράτορας, σαν χειμαρρος το Άγιο Πνεύμα κατεβαίνει και το «Χριστός 'Ανέστη» το χαρμόσυνο αντίλαλει στη γη, στην οικουμένη!

Ι. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

πε ο Χριστός, αφού με ήλη σου τη φτώχεια δέχτηκες να φιλοξενήσεις έναν ξένο, που σου παρουσιάστηκε με μορφή ζητιάνου, δε υπορούσε παρά ν' ανταμειφθείς. Μάθε λοιπόν, καλέ μου άνθρωπε, πως ο Χριστός ο ίδιος υπήκε άπόψε μέσα στ' αλώνι σου κι' αυτός σ' έκανε πλούσιο...

Κι' ο Χριστός, αφού είπε αυτά τα λόγια, έγινε άφαντος...

Η βροχή του σταριού δεν σταμάτησε παρά τα ημερώματα.

Μέσα στ' αλώνι σχηματίσθηκε ένας μεγάλος σωρός από χοντρά στάρια, ψηλός ως την έκκλησία του χωριού.

Ο χωρικός πλήρωσε έτσι όλα του τα χρέη, άγοράσε καινούργια στρώματα γης κι' έχτισε ένα όμορφο σπίτι.

— Αλλά μόλις πλούτισε, άλλαξε κι' έγινε άμέσως υπερόψανος, κακός και σκληρός στους φτωχούς.

Άρχισε τα γλέντια και τις διασκεδάσεις, δίνοντας πλούσια γεύματα μονάχα για τους προύχοντες του χωριού. Άν τύχαινε όμως και γυμνοί στην πόρτα του οι ζητιάνοι, τους έδιωχνε με τις κλωτσιές. Και σ' όποιον του ζητούσε βοήθεια, του άπαντούσε με άπονα λόγια.

— Αλλά σιγά-σιγά, έπειδή κι' αυτός και τα παιδιά του παραδόθηκαν στις διασκεδάσεις κατασπατάλησαν την περιουσία που είχαν άποκτήσει και δεν άργησαν να μείνουν φτωχοί όπως και πριν.

Κανένας όμως δεν τους λυπόταν πια και πουθενά δεν εύρισκαν βοήθεια και παρηγοριά στη δυστυχία τους.

Μια βραδιά, ο ξεπεσμένος χωρικός, αφού ήπιε άκοκτο κρασί, μπήκε στ' αλώνι του. Ήλθε τότε να επαναλάβη το παλιό τραύμα του Χριστού.

Πήρε λοιπόν το λυχνάρι και πηγαίνοντας σ' ένα σωρό από σπασμένα τζάμια έβαλε φωτιά, όπως είχε κάνει άλλοτε ο Κύριος.

Ο σάνος άναψε με μίαν. Άλλ' αυτή τη φορά η φωτιά μεταδόθηκε όλόγυρα άπειλητική.

Το σπίτι και τα υπάρχοντά του έγιναν σε λίγο στάχτη.

Κι' ο σκληρόκαρδος χωρικός που είχε φανή τόσο άχάριστος πέθανε μέσα στη χειρότερη φτώχεια.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Πάσχα μέ... ήλαρά!

Ο Σάκης δεν τα κατάφερε πολύ καλά στο σχολείο. Δυστυχώς είναι από τους τελευταίους στην τάξη και σαν να μην έφτανε αυτό αρρώστησε με ήλαρά...

Σαπλωμένος τώρα στο κρεβάτι, από τη μία στενοχωριέται κι' απ' την άλλη είναι ευχαριστημένος, που φόρτωσε τα μαθήματα στον κόκκορα για κάμποσες ημέρες.

Μια μέρα έρχεται να τον επισκεφθί ο συμμαθητής του ο Μάκης, που κι' αυτός δεν πάει πίσω... σ' επιμέλεια.

— Μια στιγμή να δες το Σάκη κι' ύστερα να φύγεις, γιατί η ήλαρά είναι κολλητική, παιδί μου... τον συμβουλεύει η υπτέρα του Σάκη.

Μα ο άρρωστος, αφού του κλείνει πονηρά το μάτι, του λέει εμπιστευτικά:

— Άν καθίσεις λίγο παραπάνω, σίγουρα θα κολληθείς κι' έτσι θα γλυτώσεις κι' εσύ το σχολείο για κάμποσες μέρες...

Ο Μάκης κάθεται, λοιπόν, όσο μπερεί περισσότερο και μέσα σε δύο μέρες αρπάξει κι' αυτός την ήλαρά...

Τώρα είναι η σειρά του Σάκη να έπισκεφθί τον άρρωστο φίλο του.

— Τι θα μου χάρισης, λοιπόν, που σε κόλλησα; τον ρωτάει μόλις τον βλέπει.

— Τιποτά! Γι'ότι δεν υπελόγισα πως έρχότανε το Πάσχα! Τζάμια, λοιπόν, άρρωστος, αφού έτσι κι' αλλιώς θα κλείνανε τα σχολεία.

ΖΛΟΝΗ — ΛΧΙΩ

Δυνατά χτυπήματα στην εξώπορτα έκαναν τη μικρή Τάνια να ξυπνήσει κατατρομαγμένη. Κτύπησε μέσα στο σκοτάδι τους φωφόριζοντες δείκτες του ρολογιού της, και έδε πως ήταν μια μετά τα μεσάνυχτα. Ο πατέρας της, ο γιατρός Μανζού, δέχονταν συχνά τις νύχτες την επίσκεψη προσώπων, που είχαν άμεση ανάγκη της βοήθειας του, για τον εαυτό τους ή για συγγενείς τους.

Οι χτύποι, που γίνονταν όλο και πιο δυνατοί, έδειχναν πως ο επισκέπτης του τό βράδυ εκείνο ήταν πολύ βιαστικός. Σε μια στιγμή η Τάνια άκουσε τον πατέρα της, που έμεινε στο διπλανό δωμάτιο, ν' ανοίγει το παράθυρο και να φωνάζει:

— Μια στιγμή!... Κατεβαίνω άμέσως. Ύστερα κατέβηκε τρέχοντας τη σκάλα και άνοιξε την εξώπορτα.

Η Τάνια άκουσε το θόρυβο πολλών φωνών και αυτό της φάνηκε παράξενο... Θα έλεγε κανείς πως ο πατέρας της δεν ήθελε να φύγει. Μια φωνή όμως αντίκρουσε τότε, πιο δυνατή από τις άλλες, πιο απειλητική και ακολουθώντας άκουσε τον πατέρα της να υποχωρεί και να λέει καθαρά:

— Καλά, καλά... Θα σας ακολουθήσω!..

Όταν έποόκειτο να βγί, ακολουθώντας τους έπισκέπτες στο σπίτι της, ο γιατρός ξαναβέβαινε, ντυμένος βιαστικά, κι' έπαιρνε τη τσάντα του. Έτσι έγινε και το βράδυ εκείνο. Η Τάνια όμως δεν άκουσε μόνο τα βήματα του πατέρα της στις σκάλες, αλλά και των δύο ξένων, που, πράγμα παράξενο τον ακολουθούσαν ως το δωμάτιό του.

Τόσο η ανησυχία, όσο και η περιέργεια, έκαναν την Τάνια να πλησιάσει την πόρτα του δωματίου της και να την ανοίξει προσεκτικά και άθροιστά, χωρίς ν' αναψη το φως. Είπε τότε από το άνοιγμα τον πατέρα της να φοράει βιαστικά το παλτό του, ενώ οι δύο άγνωστοι παρακολουθούσαν προσεκτικά κάθε του κίνηση.

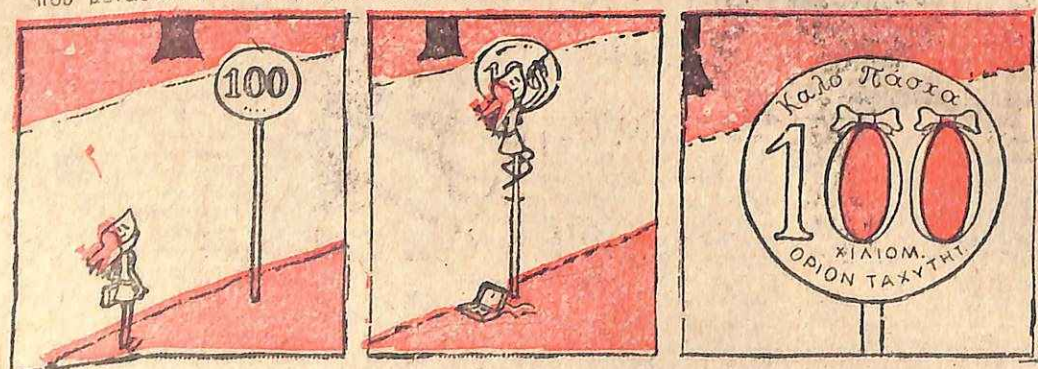

— Κι' όλα αυτά, είπε ο γιατρός, για να σώσω ένα κακοποιό σαν κι' εσάς, που τραυματίστηκε σε μια λοπετία.

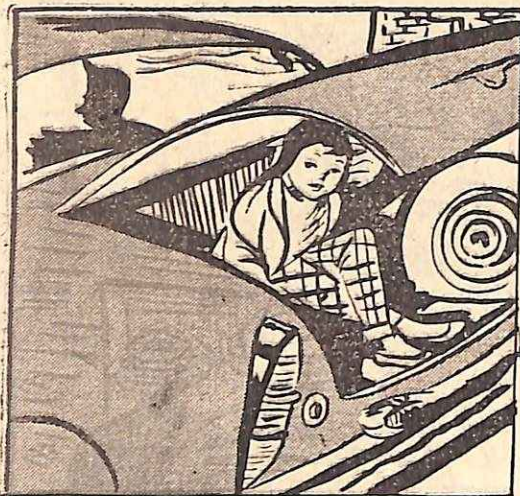
— Είστε γιατρός και το καθήκον σας είναι να σώζετε άνθρώπους που κινδυνεύουν. Κανένας γόνιμος.

Η Τάνια δεν περίμενε ν' άκούση περισσότερα. Έπρεπε όπωσδήποτε ν' ακολουθήσει τον πατέρα της.

Αφού ντυθηκε βιαστικά, έτρεξε στο δωμάτιο του πατέρα της και πήρε το περιστρεφόμενο ρολόι που εκείνος άκουσε πάντα μέσα στο αυτί του γρφεύιου του. Ύστερα κατέβηκε τρέχοντας από τη σκάλα της υπηρέσιας και κρύφτηκε μέσα στο πόρτι-παγκάζ του αυτοκινήτου των κακοποιών, ενώ εκείνοι για περισσότερο των κακοποιών, ενώ εκείνοι για περισσότερο ασφαλεία έδεναν μ' ένα μαντήλι τα μάτια του πατέρα της.

Η ευχή της Ζωίτσας στους αυτοκινητιστάς

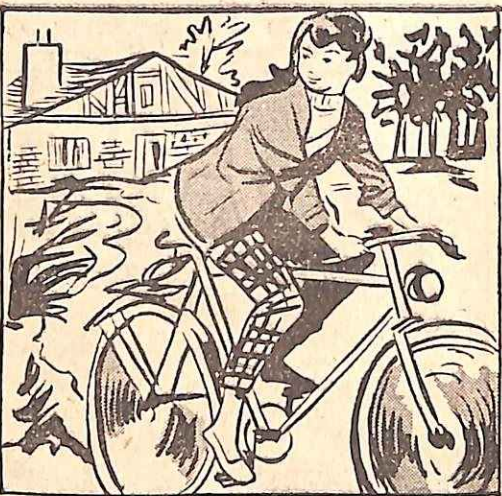

Όταν όλοι ανέβηκαν στο αυτοκίνητο και ξεκίνησαν όλοταξώς, η Τάνια άνοιξε λίγο το κάλυμμα του πόρτ-μπαγκάζ για να μπορεί να βλέπει το δρόμο, που ακολουθούσαν. Ήταν πανσέληνος και ν' αυτό δεν δυσκολευτήκε καθόλου να καταλάβει που πήγαιναν. Τέλος το αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά σ' ένα εξοχικό οπτάκι και όλοι κατέβηκαν.

Όταν μπήκαν όλοι μέσα στο σπίτι, η Τάνια βγήκε από την κρύπτη της και πλησιάζοντας ένα μισάνοιχτο παραθυρό κύταζε στο φωτισμένο εσωτερικό του. Είδε τότε τον πατέρα της σκυμένο πάνω από κάποιον άρρωστο.

«Ο άνθρωπος σας έχει μια σφαίρα στον ώμο, τους είπε, και θα χρειαστεί αρκετή ώρα για να του την βγάλω! Θα υποφέρν αρκετά!

«Δεν πρέπει να χάω ούτε λεπτό!» σκέφτηκε η Τάνια. Κάνοντας το γύρο του οπιτιού βρήκε στο πίσω μέρος ένα ποδήλατο μέσα σε μια μικρή αποθήκη. Ή θαρραλέα μικρούλα ανέβηκε άμεσα σ' αυτό και ξεκίνησε μέσα στη νύχτα προσπαθώντας να φτάσει όσο το δυνατόν πιο γρήγορα σ' ένα σταθμό της χωροφυλακής και να ζητήσει βοήθεια.

Όταν η Τάνια ξαναγύρισε στο σπίτι, μαζί με τρεις χωροφύλακες αυτή τη φορά, όλοι μαζί πλησίασαν με προφυλάξεις το φωτισμένο παράθυρο. Ο γιατρός Μανζού είχε τελειώσει εκείνη τη στιγμή την έγκριση και ζητούσε από τους κακοποιούς να τον ξαναπάρουν στο σπίτι του. Εκείνοι όμως γέλασαν ειρωνικά:

— Περμένετε πρώτα να φύγουμε έμεις απ' εδώ! του είπε ο ένας.

Τότε όμως έγινε κάτι, που ασφαλώς δεν το περίμεναν. Η πόρτα, που οι κακοποιοί δεν είχαν καν σκεφτεί να κλειδώσουν, άνοιξε και στο κατώφλι φάνηκε η Τάνια μαζί με τους χωροφύλακες.

— Καλησπέρα σας, κύριοι, τους είπε η γενναία μικρούλα. Ήρθα να πάρω τον πατέρα μου, που ασφαλώς θα είναι πολύ κουρασμένος και θα νυστάζει! Έτσι δεν είναι, μπαμπά;

Τόσο ο γιατρός, όσο και οι κακοποιοί έμειναν άναυδοι από την κατάπληξη. Ο γιατρός τέλως πλησίασε την κόρη του και την έσφιξε στήν αγκαλιά του, ενώ οι χωροφύλακες ανελάνθαναν από ένα κακοποιοί ο καθένας.

— Χωρίς έσένα, κορούλα μου... είπε ο γιατρός.

— Χωρίς έμένα, μπαμπά, τον διέκοψε χαμογελώντας η Τάνια, θάνατες απόψε τον ύπνο σου και αύριο θα ήσουν όλο νεύρα!...

Χιούμορ

Ο Φώτης στον πατέρα του, που γυρίζει από το κυνήγι, χωρίς όφερό:

— Είναι αλήθεια, μπαμπά, πώς οι πρώτοι άνθρωποι ζούσαν αποκλειστικά από το κυνήγι τους;

— Χρηστάκη, λέει η γιαγιά, αν είσαι καλό παιδί και πλύνεις το πρόσωπό σου, θα σου δώσω μια τραγική. Αν πλύνεις και τ' αυτιά σου, θα σου δώσω δυο!

— Αν είναι έτσι, γιαγιά, θα κάνω ευχαρίστως ολόκληρο μπάνιο.

Ο εισπράκτης: Αυτός ο μικρός πρέπει να πληρώσει ολόκληρο εισιτήριο. Πόσων χρόνων είσαι, παιδί μου;

— Τεσσάρων!

— Δεν είναι δυνατόν. Θα κάνεις λάθος.

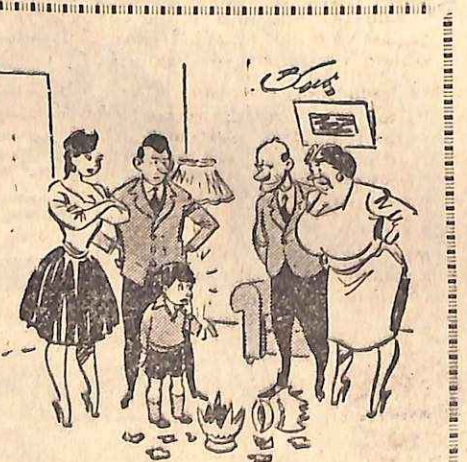
— Όχι, δεν κάνω λάθος. Τρία χρόνια τώρα, όλο αυτό λέω!

Δάσκαλος: Έξηγησέ μου, τι είναι το μούδι, Μαθητής: Το μούδι;... Είναι ένα ψάρι μέσα σ' ένα καρούλι...

Η μαμά: Ο κορίσις του κάτω πατώματος δε βρασκεύει, όταν παίζει ο Γιαννάκης με τη μπάλα του.

Ο πατέρας: Πώς το ξέρεις;

Η μαμά: Σήμερα τον κάλεσε, του χάρισε ένα σουγιά και τον ρώτησε αν ήξερε τί έχει μέσα η μπάλα...

«Υπό την σιάν των τεσσάρων γιγάντων»!

(Του Β. Χριστοδούλου)

Έλληνικές πασχαλινές συνήθειες

Τα παιδιά, στά Γιάννενα, προσπαθούσαν όλο το Μεγαλοβδόμαδο να δουν χελιδνία ή λελέκια, γιατί πίστευαν πως, αν δεν τα έβλεπαν, δε θα τους έφτιαχναν οι γονείς τους καινούργια ρούχα για το Πάσχα.

Ανήμερα πάλι του Πάσχα, τα παιδάκια γύριζαν από σπίτι σε σπίτι και μάζαναν σ' ένα μεγάλο μαντήλι κόκκινα αυγά, κουλούρια, χαχαρωτά και πασχαλιές.

Μία Γιαννιώτικη παράδοση ανέφερε, ότι ο Άγιος Κουμής είχε πη στους Γιαννιώτες, ότι όποιος χρονο έρθουν δυο επασχολητές (δηλαδή δυο μεγάλες γιορτές), θα ελευθερωθούν. Και, πραγματικά, το 1912, που έτυχε να συμπέσουν την ίδια μέρα το Πάσχα και ο Εύαγγελισμός, τα Γιάννενα λευτερώθηκαν!...

Στο Σκουπί των Καλαβρύτων, τη Μεγάλη Πέμπη, όλα τα σπίτια απλώνουν στις αλές και στους φράχτες τους για έπιδειξει τα προκίτα των κοριτσιών.

Κατά την περιφορά του Έπιταφίου, τα παιδιά λιθοβολούν τα πονεμένα, για να διώξουν τα δαιμόνια...

Στις έκκλησιες, το βράδυ του Μ. Σαββάτου, όταν ψάλλεται το «Κύματι θαλάσσης», σβύνουν όλα τα φωτά, ως την ώρα, που ο παπάς θα ψάλλει το «Ευτε λάβετε φως». Τότε τρέχουν όλοι ν' ανάψουν τα κεριά τους και προσπαθούν μ' αυτά να... κάνουν τα μαλλιά των φίλων τους! Γι' αυτό οι κακοί δε βγάζουν τα καπέλλα τους ή βρέχουν τα μαλλιά τους με ζυδι, για να μην ανάβουν!...

Η αλληλογραφία μας

ΚΥΠΡΙΕΣ

Τρεις φίλες ή Άντρη Άντα-στασιάδου, ή Χρύσα Κωνσταντινίδου και ή Άννούλα Σταυρίδου, Σακελλαρίου Β., Λάρνακα, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους και νέες απ' όλη την Ελλάδα, ιδιαίτερα από την Αθήνα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η Ρίτα Κυριακίδου, Φιλίππου Νο 1, Αγίου Όμολογητάς, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους απ' όλην τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Μόνικα Βασιλειάδου, Λεωφόρος Αγίου Όμολογητών Νο 1, Αγίου Όμολογητάς, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από όλην τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Μίκε, Αθανασίου Διάκου Νο 46, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νεαρές κομμάτιες απ' όλην τον κόσμο, καθώς και κομμάτιες, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Βάσω Παπαγεωργίου, (18 χρόνων), Κυρίλλου 48, Λάρνακα, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέους απ' όλην τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας και την ανταλλαγή ιδεών σε διάφορα θέματα.

Η Ελένη Παπαυλάδου, Αριστοτέλη Βαλαωρίτη Νο 20, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή καρτών — ποστάλ με ήθοποιους, και τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Γιούλα Ασημακοπούλου, Αθηνών Νο 12, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέους από το εσωτερικό, — με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας καθώς και την ανταλλαγή καρτών — ποστάλ με ήθοποιους. Το ίδιο επιθυμεί και ή Σουλβάν Βουγιούλιδου, Ταχ. Κιβ. Νο 65, Λεμεσός, Κύπρος.

Δύο φίλες ή Πάλλα Θεοδωτοπούλου και ή Ντιάννα Παπαδοπούλου, (16 χρόνων, 16 χρόνων και οι δύο) Βασιλέως Γεωργίου 176, Λεμεσός, Κύπρος, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλην τον κόσμο.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Χ. Δημήτρης, Λεωφόρος, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες απ' όλην τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Τάκης Αργυρίδης, Παστήρ Νο 6, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή καρτών — ποστάλ με ήθοποιους.

Ο Στυλιανός Λάμπρου, Ταχ. Κιβ. 728, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλην τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο Άδωνις Κυριακίδης, Αθηνών, Λάρνακα, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλην τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, ηλικίας κάτω των 20 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Ντίνος Λάμπρου, Μπασιλέως Γεωργίου, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με δυο φίλες από τα νησιά κατά προτίμηση από πτανοές οικογένειες.

Ο Χάρλαμπος Ερδούκ, Χριστοδούλου, Λάρνακα, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλην τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής φιλίας. Παρακαλεί όλες απαντήσεις να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Λοΐζος Χαραλάμπος, Μοσχολατρία, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες ηλικίας 17 — 19 χρόνων.

Ο Κώστας Χριστοδούλιδης, (17 χρόνων), Λόρδου Βύρωνος Νο 46, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και το εσωτερικό, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οι απαντήσεις στις επιστολές των φίλων μας, που ζητούν συμβουλές από το ΕΡΩΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ και τους ΓΙΑΤΡΟΥΣ (Παθολόγο, Γυναικολόγο και Ψυχίατρο—νευρολόγο) θα δίδονται στο εξής με ιδιαίτερη επιτολή, ταχυδρομικώς, στη διεύθυνση που θα σημειώνουν οι αποστολές, για να εξυπηρετούνται ταχύτερα και καλύτερα. Στο «Θησαυρό» θα δημοσιεύονται μόνο, κάθε εβδομάδα, τα όνομα εκείνων στους οποίους εστάλησαν απαντήσεις.

Ο Κωσταντίνος Καρανικόπουλος, Παλαμίνι, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και απ' όλην τον κόσμο.

Ο Ντίνος Γεωργίου, (18 χρόνων), Πάνω Ζώδια, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλην τον κόσμο, ηλικίας 15 — 19 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Στέλιος Στυλιανού, (17 χρόνων), Φανερωμένης Νο

75, Λάρνακα, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες ηλικίας 14 — 17 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Χρήστος Παντελίδης, Κάτω Πολεμίδα, Λεμεσός, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλην τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και την δημιουργία μιας καλής φιλίας.

Ο Μιχαήλ Μηλιδής, Κάτω Ζώδια, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με μαθήτριες από την

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΙΑΤΙΣΤΩΣΙΣ

Από επιστημονικές έρευνες έχει βεβαιωθεί: βασικός συντελεστής για την νεανική φρεσκάδα και την υγιεινότητα του δέρματος είναι η περιεκτικότητά του σε ύγρο. Με τα χρόνια όμως το δέρμα δεν μπορεί μόνο του να διατηρήσει την ποσότητα του ύγρου που χρειάζεται τότε αρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξη είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω στα μάτια και το στόμα.

Μιά αποτελεσματική προστασία

Η κρέμα NIVEA σας παρέχει την δυνατότητα να εξουδετερώσετε αυτό το μειονέκτημα.

Το ύγρο-δημιουργία συστατικά της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα να πη και αποκαθιστούν την ισορροπία του ύγρου. Ξαναβρίσκοντας έτσι στο δέρμα την ομορφιά του.

δοκιμάστε και σεις!

Μιά απλή και αποτελεσματική συνταγή για την ομορφιά σας: Χρησιμοποιείτε κάθε βράδυ κρέμα NIVEA για την περιποίηση του δέρματος.

Κρέμα NIVEA

Γαλτική περιποίησης του δέρματος με NIVEA είναι μία απλή και εύκολη για την ομορφιά του. Το δημιουργημένο έδαφος απορροφά με απλότητα τα θρεπτικά και ύγρο-δημιουργία συστατικά της κρέμας NIVEA. Έτσι, τρέφεται, ξαναπαίρνει το χαμένο ύγρο του και γίνεται φρέσκια και ανθρώπινη με φως και ρόδινο χρώμα.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ελλάδα, ηλικίας 12 — 16 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρέας Στέκκος, (20 χρόνων) και Φίλιππος Παναγιώτου, (18 χρόνων), Λεωφόρος Αθηνών, Κτήμα, Πάφος, Κύπρος, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλην τον κόσμο, με σκοπό τη σύναψη μιας γνωριμίας και όχι μόνο ήθελε προκύψει. Το ίδιο θέλει και ο Άντης Μιχαήλ, για τον οποίο ισχύει ή ίδια διεύθυνση.

Ο Δημητράκης Ζινιέρης, (23 χρόνων), Λεωφόρος Αθηνών, Κτήμα, Πάφος, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες με σκοπό τη δημιουργία μιας σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρέας Μ. Κοντομάνος, Τ. Κιβ. 191, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες απ' όλην τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Νίκος Ίεροίδης, Μπουμπουλίνας Νο 15, Μόρφου, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Ο S. STEFANOU S/J CHRYSSI ORION SHIPPING CO INC 20 BROADWAY ST. NEW YORK 6, N.Y., USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 16 — 20 χρόνων, κατά προτίμηση από την Αθήνα, Πειραιά ή τα προκίτα από την Αθήνα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής φιλίας.

Ο GEORGES APOSTOLATOS, M/V MANES PHOCEAN SHIP. AGENCY MILLCRAT HOUSE EASTCHEAP 53, LONDON E. C. 3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από το εσωτερικό, ηλικίας κάτω των 22 χρόνων. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Δοκίμος Μηχανικός DIMITRIOS MAROUDIAS, Q.S.S. ARKADIA GREK LINE CO TRANSOCEAN COLUMBIA, BEPIER BREMERHAVEN GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τις αναγνώστρες μας, που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυμα «Ανδριμένη γαζία» και «Ασκήμη μαθήτρια».

Ο NICOLOAS BOULIERIS κα ο DIMITRIOS LIVITSANIS, OLYMPIC VAMITRIOS CENTRAL AMERICA 655, MADISON AV. 21 NEW YORK 21, NEW YORK, USA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες απ' όλην τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο NICK BAXOPOULOS, S/S MARI-NEGRA, C. CHANDRIS ENGLAND LTD, 5 ST. HELENS PLACE, LONDON E.C.3 ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήσει με τις αναγνώστρες μας, που κρύβονται κάτω από τα ψευδώνυμα «Μίνα».

Ο ANTONIOS NITES, S/S DONA CISELIA, C. CHANDRIS ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες ηλικίας 19 — 20 χρόνων. Παρακαλεί όποιες απαντήσεις να στείλουν μία φωτογραφία της.

Ο PAVLIOTIS ANDRITSAKIS, S/J CAPTAIN THEO CO COLLIN CISEL, P.O. BOX 6006, HUSTON TEXAS, USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλην τον κόσμο, ιδιαίτερα από την Ελλάδα.

Ο ALKIS GIKAS, S/S ALBINO ARIZONA ARGENTINA RECONQUISTA, 336, BUENOS AIRES, ARGENTINA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με την Ελλάδα.

Ο D. CONTOS, S/J RUNNER TRITON SHIPPING INS 26 BROADWAY NEW YORK 4, N.Y., USA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 16 — 20 χρόνων, κατά προτίμηση από την Αθήνα ή τον Πειραιά.

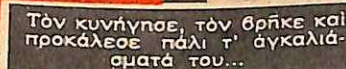
Ο ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ VERGIS, ο Ε. ΡΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΣΤΕΛΙΟΣ ΧΑΝΔΡΑΚΗΣ, M/V DESPINA ANDREW HOUSE ANEXE, 314 HOUNSDITCH, LONDON E.C.3, ENGLAND, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες από την Αθήνα ή τον Πειραιά, ηλικίας 18 — 22 χρόνων.

Ο FRANKLIN DIXON, S/S SANTA ANNA CA. MAR TRADE CORP. 80 BROAD ST., NEW YORK 4, N.Y., USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 18 — 22 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Αθανάσιος Βασιλόπουλος, S/S ATLANTIC TRADER, Co LIVANOS SHIPBROKERS LTD, TRENT HOUSE 55/57 ST. MA-

95

ΖΩΔΙΑ	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
 ΚΡΙΟΣ 20 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Προσέξτε πολύ τους λογαριασμούς σας, γιατί υπάρχουν κινδύνος να κόντετε σοβαρό λάθος. ★ Οι ένοργες σας δε θα έχουν άμεσα αποτελέσματα. Όλιγοίστε με επίμονη και υπομονή.	★ Θα δεινθήτε την έπιτοψη προσώπου που είστε καιρό να όπτε. ★ Μη άψετε τη φαντασία να να πασαόση σε χίανους. ★ Κατά το Σαββατοκύριακο θα κινε εύχάριστη συνάντησι.	★ Ένογλήσεις, που έντοπίζονται ιδίως στο κεφάλι, και στο άναπνευστικό σύστημα. ★ Η λειτουργία της καρδιάς και γενικά το κυκλοφοριακό σύστημα παρουσιάζουν αισθητή θελτώσι.
 ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Έκπληρώστε τις υπονρωσεις σας. Ξωτά κι' αν αυτό δέν το θέοικε πολύ εύχάριστο. ★ Η Σελήνη έπηρεάζει ευνοϊκά τη φαντασία και σας έλθραλίζει ιδέες, που θ' άφηστε άνεκταλλεύτες.	★ Μην άπομάκρυνθε από άνατημένο πρόσωπο, με το όπιο σας συνδέει παλαιός δεσμός και άποφύγετε ν' άποκαλύψετε μυστικά σας σε έτερόσημο πρόσωπο, που ννωρίζετε πρόσφατος.	★ Συγκεντρώστε όλη σας την προσοχή στα όργανα άναπαράγωγής, που κινουνόται από μόλυνση ή ένογλήτικό έρεθισμό. ★ Σε περιπτώσι τραυματισμού προσέξτε κάθε κίνδυνο μόλυνσης.
 ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Προσπαθήστε με κάθε τρόπο να θελτώστε τις σχέσεις σας με πρόσωπο από τα όπια εξαρτάται το μέλλον σας. ★ Φροντίστε να έξασκρίωνε τη έντοπσι κάνουν οι ένοργειές σας.	★ Μείνετε μακριά από πρόσωπα, που σαν ώρθον σε έξοδα τα όπια έπερνούν τις οικονομικές σας δυνατότητες. ★ Δείξτε εύνησια, διό όως και έλαστικότητα, που θα σας ζηνώση.	★ Άποφύγετε τις δυνατός συγκινήσεις και φροντίστε να έξασφαλίστε από όργανισμό σας έναν ήρεμο ύπνο. ★ Όσοι οδηγού άποκόπτον πρέπει κατά τις ημέρες αυτές να προσέχουν πολύ.
 ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Σας περιμένουν άπονοπτεύσεις αν δέν προωρήσετε άμεσα στο νέο περιβάλλον και αν άνοηστε τις υπονρωσεις της λογικής. ★ Σε ώρα άνάγκης συμβουλευτήτε πρόσωπο της έμπειρότητας σας.	★ Υποβόλικά συνήθεια έπηρεάζει δύσμελώς τις αισθησιακές σας σνέσεις. ★ Ό ένοδωσισμός έπίσης κινδύνος να σας πασαόση σε άπολαύσεις άπασοεις και ένοργεις. ★ Έυκόλες καταλήσεις.	★ Μικροενογλήσεις, που όφειλονται μάλλον στις συνεχώς έναλλάσσμενες καιρικές συνθήκες, θα σας κάνουν άδικως ν' άνησυχώστε. ★ Κάντε με την πρώτη εύκαιρία μια άνάλυσι ούρων.
 ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Θα έκτιμήσουν τις προσπάθειές σας και οι κόποι σας θα άμειβθούν. ★ Θα υποσχεώθητε να έπιφέρετε μερικά άλλα γέος στο πρόγραμμα έργασίας. ★ Ένετε συσφένον να δείξετε διαλλακτικότητα.	★ Άταιτείται μεγάλη προσοχή, προκειμένου να ρυθώστε μια οικονομική διασπορά. ★ Οι ημέρες των έορτών θα κληθούν εύχάριστα κοντά σε φίλους και άναπαμένα πρόσωπα. ★ Μάθετε να συγχαίρετε.	★ Τα όδόντα σας και τα δόντια σας άπαιτούν σημαντική αύξησι στη λήψη άσβεστιού. ★ Οι γυναικες, που έρισκονται σ' έν διαφέρουσα πρέπει να προσέχουν πολύ. ★ Πετρούσι το ρουπίνι.
 ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Άποσρόχητα γεγονότα θ' άπαιτούν έκ μέρους σας έτοιμότητα και κραυνοδόλο δράσι. ★ Άπαλαγήτε από τους διαταγμούς και συνεργασήτε με πρόσωπα, που ννωρίζουν τη δουλειά σας.	★ Άλλαγή στη σσαι άνατημένου προσώπου θα σας άπονοπτεύσει. ★ Θα περάστε εύχάριστα τις ημέρες των έορτών, αν φροντίσετε να κατασρώτε ένα προνοσμία από κινώ με φίλους.	★ Όσοι έργάζονται κοντά στη φωτιά ή σε ηλεκτρικές συσκευές, άς προσέχουν πολύ κατά τις ημέρες αυτές. ★ Κατά εις διακοπές του Πάου άποφύγετε τις κορυφικές έκδρομές και τις ταλαιωρίες.
 ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Προσέξτε πολύ την έργασία σας. Κινδυνώστε να διασπορήσετε πρόσωπο του όπιοιου δέν πρέπει να γράετε την εύνοια. ★ Προσέξτε τα λόγια σας και ποσπαντός να γραπτά σας.	★ Η γάρις πτάνει τις ημέρες αυτές στο κατακόρυφο και σας όβησι να σημειώσι νέες κατακτήσεις. ★ Κάποιο πρόσωπο προσπαθεί με ώραία λόγια να σας παρουόση σ' έπικίνδυνη περικήτεια.	★ Το ούροποιογεννητικό σύστημα παρουσιάζει αισθητή θελτώσι. Στους άυτους όως υπάρχουν τάρα κίνδυνος άναόπτυξης των αίμορροΐδων. ★ Αιωμαλίες στο στομάχι και στα έντερα.
 ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Στρώετε όλη σας την προσοχή προς τον οικονομικό τομέα και άποφύγετε κάθε περιτό έξοδο. ★ Υπάρχει κίνδυνος με τη άπότομη συμπεφορά σας να ματωώστε ούνοψη έπιτυγιά.	★ Ό Ζεύς όπιοονει μερικά άνωμαλίες στις αίσθησιακές και κοινωνικές σας σνέσεις. ★ Μία άλλαγή στο οικογενειακό περιβάλλον θα σας υπογρώση ν' άναθεωρήστε μερικά άποφάσεις σας.	★ Μία άπερικοψία θα θλώση την ύγεια σας. ★ Προσοχή στα τρόφιμα, γιατί τα έντερα παρουσιάζουν τις ημέρες αυτές μεγάλη εύαισθησία. ★ Άποφύγετε τις έπισκεπές σε άρώματα.
 ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Άποφύγετε κατά τις ημέρες αυτές τον διακαονισμό ούρων υποθέσεων οικονομικής φύσεος. Μία μικρή άναόλη θα ήταν προς όφελός σας. ★ Μη άπομακρύνθε από την έργασία σας.	★ Δεινθήτε τα γεγονότα όσο το δυνατόν πιο φιλοσοφικά και διώστε με κάθε τρόπο τη λύπη, που προσκάλεσαν. ★ Η ζωή σας έπιφαισσει σύντομα νέες εύχάριστες έκταλές.	★ Άπαιτούνται μεγάλες προφυλάξεις, για ν' άποφύγετε έναν έρεθισμό των πνευμόνων ή του ήπατος. Έπωφελήθε των έορτών, για να περάστε όσο το δυνατόν περισσότερες ώρες στην έξωγή.
 ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Κατά τις ημέρες αυτές πεπει μια κρσκήσις να προσήγητι κάθε ένοργείας σας. Αν γινή αυτό, τότε θα υπορέσετε να πραγματοποιήστε πολλές φιλοδοξίες σας. ★ Άπαιτείται άυτοπερίθσι.	★ Έργους θσωνίζουν άνατημένο έτερόσημο πρόσωπο, ν' αυτό δείξετε κατηνύσι και έν επάτε ν' άναλάβη υπογρώσεις, που θα του ήταν άδύνατον να έκπλώση. ★ Εύχάριστη έκπληξη.	★ Αιωμαλίες στο πεπτικό σύστημα, που όφειλονται μάλλον σε όπερλωρύθρια. Προσοχή και στα πιο άσηματα μικροτραύματα γιατί υπάρχει κίνδυνος μόλυνσης. ★ Τυχερά μερα ή Τρίτη.
 ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Σας παρακολουθούν και θα έλεγούν άόστηρά κάθε σας λόγος. Προσπαθήστε λοιπόν να είστε έν τάξει για ν' άποφύγετε μια διαόροση κοιτική. ★ Άντιστοιήστε κάθε άνωμαλία, θα είναι προσωγιά.	★ Δεινθήτε την προσκλησι ή τις προτάσεις φιλικό πρόσωπο, για να περάσετε εύχάριστα τις νύχτες. ★ Θα όπιοονηθώ κατά τις ημέρες αυτές νέες ένδιαφέρων φιλικές ή αισθησιακές θέσεις.	★ Προσέξτε τα δόντια σας, για ν' άποφύγετε όδοντικές έπληξείες στο προσώχ μέλλον. ★ Τα μάτια σας έπίσης άπειλούν από κάποιο μικροαντικείμενο ή μόλυνσι των βλεφάρων. ★ Τυχερό το δ.
 ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Προχωρήστε σταθερά προς την πραγματοποίηση των άποφάσεων, που πήρατε και πάντε ν' άμειψοαντέστε γάνοντας πολύτιμο γρόνο. ★ Μη γράετε εύκαιρία που θ' άργήση να ξαναπαρουσιασθή.	★ Οι παντομένιοι πρέπει ν' άποφύγουν τους πειρασμούς. Θα προσπαθήσουν να τους θλώουν από τον ίδιο όρομο. Θ' άνακαλωθούν όμως σύντομα κι' αυτό θα έπιφέρη μεγάλη άνασάτωση.	★ Άποφύγετε κάθε όπερκόπωση, ιδίως πνευματική. Έπωφελήθε των έορτών, για να έξουορήσετε και στην παραμικρή άδιαόσια συμβουλεύηθε το γιατρό σας. ★ Χώμα σας το κόκκινο. Τυχερό το 5.

«Αν θέλετε να έμψυξε κάθε πρωί με φρεσκα-
ρισμένο το μυαλό και το σώμα σας, προσέχετε η
θέσι του κρεβατιού σας, συμπεριλαμβανοί αυτοί οί
έπιπλαίμονες. Καί έξήγουν ότι τό κεφάλι του κοι-
μώμενου πρέπει νά έλπει πρὸς τό θωροά. Εται ὡ-
στε τό σώμα του νά έχη τήν κατεύθυνσι τής μα-
γνητικής βολής».

Τὰ φερμουάρ **ZAMA**
είναι τὰ στερεώτε-
ρα διότι κατασκευά-
ζονται διὰ χυτο-
πίεσεως 60 ἀτμοσ-
φαιρῶν ὥστε τὸ μέ-
ταλλο γίνεται ἓνα
σῶμα μέ τὴν κορδέλ-
λα κρὶ τὰ δοντάκια
δέν μετακινοῦνται
σὲ οἰανδήποτε πίεσι

Καλὸ Πάχα
φερμουάρ

ZAMA

Γεν. Ἀντιπρόσωπος:

ΖΑΧ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

NEON ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
ΑΙΟΛΟΥ & ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 14
(ΕΝΤὸς τῆς ΣΤΟΑΣ)
ΤΗΛΕΦΩΝΑ
23 463 26.570, 35/737